

DİNAMİKLER, OLANAKLAR, YÜKLENİLECEK ALANLAR

s.3

İki günlük grev/boykot/eylem süreci işçi sınıfını, emekçileri, gençliği ve Kürt halkını "Katil devlet hesap verecek!" şiarı etrafında birleştirdi.

'ZAAFİYET' YOK, KUSURSUZ BİR DEVLET KATLIAMI!

s.4

Devlet tüm kurumlarıyla seferber olmuş, katliamın sonucunun daha ağır boyutlara ulaşması için elinden geleni yapmıştır.

KATLIAMA MEYİLLİ BİR DEVLET!

s.5

Suçüstü yakalanan katilin soğukkanlılığıyla olaya yaklaşan devlet aklı, katliamların ardından eşine az rastlanır ucubelikler sergilemekte.

Tutsak sınıf devrimcisi
Hasan Akman yazdı:
BARIŞI SAVUNMAK...

Sosyalizm halkların gerçek ve kalıcı bir barışın da teminatı olacaktır. »20

HESABINI SORACAĞIZ!

Devletin pimini çektiği bombalar bir bir patlıyor. Adeta bir katliam makinesi gibi çalışan sermaye devleti, ülkeyi kana buluyor

Sermaye devleti bu vahşi katliam üzerinden bütün bir topluma "sokağa çıkmayın, düzene biat edin" mesajı verdi. Bu yönüyle, katliamın hemen ardından emek ve meslek örgütleri tarafından gündeme getirilen

hayatı durdurma ve sokağa çıkma çağrısı politik planda isabetli ve anlamlı olmuştur. İlk günden itibaren alabildiğine yaygın yapılan sokak eylemleri ile devlete yönelik öfkenin patladığı cenaze törenle-

ri ise, katliam üzerinden verilen mesajı daha ilk anda boşa çıkardı. Şimdi artık yapılması gereken şey, devletin tüm kanlı saldırılarının hesabını sormak ve düzenin soluğunu kesmek için devrimci kitle eylemlerine hazırlanmaktır.»2

KALICI BARIŞ İÇİN DÜZENE KARŞI SAVAŞ!

30 metre ötemizde insanların paramparça oluşunu görmek açıkça çok farklıydı. Okuduğumuz, gördüğümüz gibi değildi. »14

GÜN GELECEK KAN İÇİNDE BOĞULACAKLAR!

Bu düzene hayır diyen ölüyor, hayır demeyen de ölüyor. Çürüyen düzen insanlığı da çürütüyor. »15

Katliamcı düzenden hesap sormak için...

10 Ekim Cumartesi günü, Ankara'da Türkiye tarihinin en kanlı ve en vahşi katliamlarından birisi yaşandı. Sendikalar ve meslek örgütleri tarafından düzenlenen 'Emek, demokrasi ve barış mitingi'nde peşi sıra patlatılan iki bomba sonucu yüzün üzerinde insan yaşamını yitirdi, yüzlerce insan feci şekilde yaralandı.

Tetikçileri her kim olursa olsun, yaşanan bu vahşi katliam tartışmasız bir devlet organizasyonudur ve emperyalist güçler ile sermaye devletinin karanlık karargahlarında planlanmıştır. Katliamın gerçekleştirildiği mitingden de açıkça görülmektedir ki, hedefte bir kez daha toplumsal mücadele dinamikleri yer almaktadır. İşçi sınıfı, emekçiler, gençler, ilerici-devrimci güçler ile Kürt halkının bir araya geldiği bir kitle eyleminin katliam alanı olarak belirlenmesi bunu anlatmaktadır.

Katliamın hemen ardından bir çok çevre ve siyasal yapı, yaşanan saldırıyı öncelikle seçimlere ve dolaysız olarak dinci-faşist AKP iktidarının sefil hesaplarına bağladı. Elbette gerçekleştirilen barbarlığın bu kapsamda bir politik mahiyeti bulunmaktadır. AKP gericiliğinin 7 Haziran sonrası devreye soktuğu faşist baskı ve kirli savaş uygulamaları ile uyumlu bir gelişmedir söz konusu olan.

Ama bu çapta bir katliamın seçimlerden de öteye, sermaye düzeninin yakın geleceğini ilgilendiren çok daha kapsamlı ve derinlikli hesaplar üzerinden yapıldığı açıktır. Keza böylesine ağır bir katliamın, düzenin gerçek efendilerinden, demek oluyor ki emperyalistlerden ve onun işbirlikçisi sermaye güçlerinden bağımsız gerçekleştirilmesi mümkün değildir. Başta darbe süreçleri olmak üzere bir dizi tarihsel deneyim, bu türden gelişmelerin politik sonuçları hakkında açık bir fikir vermektedir. Türkiye'de ve dünyanın bir çok başka yerinde, düzen siyasetine ve toplumsal süreçlere yönelik kapsamlı müdahaleleri bu türden büyük politik eylemler öncelmiştir. Bugün bir kez daha kirli karargahlarda planlanan bu katliamlar üzerinden hem düzen siyasetine, hem de bütünüyle toplumsal yaşama köklü bir şekilde yön verilmek istenmektedir.

Toplumsal ve tarihsel ölçekte yaşanan hiç bir politik gelişme, içerisinde yaşanan toplumsal düzenden, onun sınıfsal kimliğinden ve bu eksende cereyan eden çelişkilerden bağımsız değildir. Bugünün Türkiye'si dört bir yanında kapitalist

sistemin kriz ve bunalımlarının derinleştiği ve kendisi de çok yönlü krizlerin pençesinde debelenen bir ülkedir. Siyasal belirsizlikler, ekonomik kriz, dış politika iflasları, sosyal kutuplaşmalar vb... Tüm bunlar düzen cephesinde işlerin yolunda gitmediğini açıkça göstermektedir. Dahası son yıllarda yaşanan sınıf ve kitle eylemleri düzen güçlerini hayli kaygılandırmaktadır. Haziran Direnişi'nden metal fırtınasına uzanan dönem, önümüzdeki günlerin bu açıdan çok daha güçlü mücadele dinamiklerini biriktirdiğini ayrıca göstermektedir.

İşte katliamın yerinin Ankara olarak seçilmesi ve hedefinde işçi sınıfı, emekçiler, Kürt halkı ile ilerici-devrimci güçlerin olması bu açıdan manidardır. Düzen, yaşanan tüm gelişmeleri sınıfsal bir yerden kavramakta ve adımlarını ona göre atmaktadır. Katliamın toplumsal mücadelenin dinamiklerini hedef alması dahi bunu anlatmaktadır. Ve hesap seçimlerden de öteyedir. Sistemin gün be gün derinleşen çelişkileri ve bu çelişkilerin mayaladığı öfke boğulmak istenmektedir. İşçi sınıfının ve emekçilerin eli kolu bağlanarak, kriz ve bunalımlar yönetilmek istenmektedir. Tam da bu nedenle sürecin asıl hedefi ve de muhatabı işçi sınıfı ve emekçilerdir.

Sermaye devleti bu vahşi katliam üzerinden bütünü bir topluma "sokağa çıkmayın, düzene biat edin" mesajı verdi. "Eğer mücadele ederseniz, eğer düzene kafa tutarsanız katledilirsiniz" denildi. Bu yönüyle, katliamın hemen ardından emek ve meslek örgütleri tarafından gündeme getirilen hayatı durdurma, sokağa çıkma ve mücadeleyi büyütme çağrısı politik planda isabetli ve anlamlı olmuştur. İlk günden itibaren alabildiğine yaygın ve yer yer kitlesel biçimler alan sokak eylemleri ile devlete yönelik öfkenin patladığı cenaze törenleri ise, katliam üzerinden verilen mesajı daha ilk anda boşa çıkardı.

Şimdi artık yapılması gereken şey, başta Ankara katliamı olmak üzere, devletin tüm kanlı saldırılarının hesabını sormak ve düzenin gerçek anlamda solğunu kesmek için merkezinde işçi sınıfının yer aldığı devrimci kitle eylemlerine hazırlanmaktır. Bu hazırlık her şeyden önce işçi sınıfını devrime örgütlemek, bu temelde devrimci bir sınıf hareketi yaratmanın ilk mevzilerini inşa etmek demektir. İşte o zaman bu köhnemiş, katliamcı düzenin sonu daha da yaklaşacaktır.

12-13 Ekim grev, boykot, eylemleri...

Dinamikler, olanaklar, yüklenilecek alanlar

Yüz binlerin kirli savaşı protesto etmesinden rahatsız olan dinci-faşist iktidar, Cumhuriyet tarihinin en vahşi en pervasız katliamlarından birini gerçekleştirdi. Bu saldırıyla barbarlıkta sınır tanımadığını tüm dünyaya gösterdi. 10 Ekim Ankara eylemini gerçekleştiren DİSK, KESK, TTB, TMMOB dördlüsü, katliamı protesto etmek için iki günlük grev ilan etti. Uzun süreden beri grev silahını kullanmaktan imtina eden dördlünün iki günlük grev ilanı olumlu bir adım oldu.

Haziran Direnişi ve 17-25 Aralık yolsuzluk, rüşvet, hırsızlık skandalında maskesi düşen dinci-faşist AKP iktidarının toplumsal meşruiyeti zaten dibe vurmuştu. Suruç katliamının hemen ardından Kürt halkına karşı başlatılan kirli savaş suçunu işleyen bu iktidarın kanlı siciline Ankara katliamını eklemesi, meşruiyetini tamamen ortadan kaldırmıştır. Katliamdan sorumlu olan iktidarın bakanlarının kameralar karşısında pişkince sırtmaları, barbarca saldırıya ise "sıradan vaka" havasında ele almaları, bu eli kanlı iktidara karşı biriken öfkeyi daha da bileli.

Bu atmosferde hem üretimden gelen gücün etkin bir şekilde kullanılması hem sokak eylemlerinin kitlesel, meşru/militan bir zeminde örgütlenmesinin koşulları vardı. Ülkenin dört bir yanında gerçekleşen onlarca eyleme on binlerce işçinin, emekçinin ve gencin katılması bunu somut olarak göstermiştir.

Emekçileri sindirme saldırısı ters tepti

Vahşi katliamın ertesi günü Ankara'da yapılan anmaya binlerce emekçinin katılması, kitleleri sindirmenin artık kolay olmadığını gösterdi. Nitekim grev/boykot eylemlerinin ilk günü yapılan sokak gösterilerine on binlerin katılması ve ikinci günde de ülkenin dört bir yanında eylemlerin devam etmesi katliamın korkudan çok öfke yarattığını gösterdi.

Polis terörüyle başaramadığını IŞİD'in ölüm makinelerini kullanarak başarmaya heveslenen dinci-faşist iktidar on binlerin öfkesiyle karşılaştı. İşçilerin, emekçilerin, gençlerin grev, boykot ve sokak eylemlerine kitlesel katılımı hem katillerden hesap sorma hem faşist baskı ve teröre karşı direnme eğiliminin güçlü olduğuna işaret ediyor.

Korku-sinme değil, katillerden hesap sorma...

Geric-faşist sermaye iktidarlara kitleleri sindirmek için şiddetin en iğrenç yöntem ve araçlarına başvururlar. Kapitalizm tarihinde bunun sayısız örneği mevcuttur. En kanlı sicillerden biri de Türk sermaye devletine aittir. Bir dönem -eli kalem tutan liberallerin de desteğiyle- "mazlum edebiyatı" yapan dinci iktidarın sergilediği pervasızlığın boyutu ise, Ankara katliamıyla gözler önüne serilmiştir.

Vurgulanmalıdır ki, sermaye devletinin fütursuz saldırganlığı devrimci harekete, Kürt hareketine, işçi

sınıfı ve emekçilere ağır bedellere mal olmuştur. Ancak buna rağmen sömürüye, baskıya, ırkçılığa, devlet terörüne karşı mücadele iradesi hiçbir zaman kırılmamıştır. Ankara katliamının ardından devletin tehditlerine ve polis saldırganlığına rağmen on binlerin grev/boykot ve sokak eylemlerine katılmaları, emekçilerin sinmediğini, tersine vahşi kıyımın faillerinden hesap sorma eğiliminin güçlü olduğunu gösterdi.

Birleştiren şiar; "Katil devlet hesap verecek!"

İki günlük grev/boykot/eylem süreci işçi sınıfını, emekçileri, gençliği ve Kürt halkını "Katil devlet hesap verecek!" şiarı etrafında birleştirdi. Roboski, Soma, Suruç, Ankara katliamlarının faillerinin aynı olduğu yüzbinler tarafından fark edildi, eylemlerde dile getirildi.

İşçilerin, emekçilerin, Kürt halkının, gençliğin acılarda, öfkelerde, eylemlerde, şiarlarda birleşmesi önemli bir kazanım sayılmalı. Zira aynı merkezden, dinci-faşist sermaye iktidarı tarafından icra edilen saldırıların hedefinde olan ilerici-devrimci toplumsal muhalefetin bu temel güçlerinin eylem ve şiarlarda birleşmeleri büyük bir önem taşıyor. Kuşkusuz ki, bu henüz bir başlangıçtır. Ancak azgınlıkta sınır tanımayan dinci-faşist iktidarın saldırılarının püskürtülebilmesi için bu birliğin eylem alanlarında geliştirilmesi, güçlendirilmesi ve süreklileştirilmesi de özel bir önem taşımaktadır.

Hesap sormak için devrimci bir sınıf hareketi

12-13 Ekim genel grev/boykot eylemine on binler katıldı. İşçi sınıfının anlamlı ancak sınırlı bir katılımı oldu. Birkaç sendika yerellerde greve katılım sağlasa da esas katılımı belediye işçileri sağladı. Birleşik Metal-İş'in nispeten yaygın katılımı ise, ilk gün iki saatlik iş

birakma sınırlarında kaldı. Oysa dinci-faşist iktidarın neoliberal saldırılarının öncelikli hedefi olan ve iş cinayetlerinde ağır kayıplar veren işçi sınıfının ileri, öncü kesimlerinde birikmiş öfke, Ankara katliamıyla daha büyüdü. Metal işçilerinin Türk Metal çetesiyle MESS kodamanlarına karşı estirdiği fırtına hatırlanırsa, işçi sınıfı saflarında biriken mücadele dinamiklerinin önemi daha iyi anlaşılır.

Vurgulamak gerekiyor ki, sermaye iktidarının dinci-faşist temsilcilerinden hesap sormak için, işçi sınıfının tek tek bireyler değil bir sınıf olarak eylemlerde yerini alması kritik bir önem taşıyor. Katliamların hesabını sorabilmek için işçi sınıfının hem üretimden gelen gücünü kullanması hem sokak eylemlerinde etkin şekilde yer alması gerekiyor.

Sınıfın, özellikle ileri/öncü kesimlerini örgütlemenin hem sermayenin neo liberal saldırılarına hem emekçileri köleleştirmeyi hedefleyen bu iktidarın pervasızlığına karşı hem de Kürt halkının eşitlik ve özgürlük taleplerini desteklemek için harekete geçirmenin kritik bir önemi var. Sermayeye ve onun hizmetindeki bu zorba iktidara geri adım attırmak, işlediği ağır suçların hesabını sormak ve tekrarlanmasını önlemek için işçi sınıfının hem üretim sürecinde hem meşru/militan kitle eylemlerinde yerini alması şarttır.

Sınıfın bu düzeye gelmesi için devrimci bir sınıf hareketinin geliştirilmesi gerekiyor. Mısır'daki halk isyanında işçi sınıfının genel grev ilan ederek sürece bir sınıf olarak dahil olmasıyla, onlarca yıldır iktidarda olan diktatör Hüsnü Mübarek'in alaşağı edilmesi, sınıfın sürece dahil olmasının ne kadar etkili olduğunu gösteren somut bir olaydır. Dinci-faşist iktidar ve onun ardındaki sermayeden hesap sorabilmek için gerekli olan şey devrimci bir işçi sınıfı hareketinin yaratılmasıdır. Mevcut tüm imkan ve araçların bu uğurda seferber edilmesi gerekiyor. Sermayeden ve onun dinci-faşist iktidarından hesap sorma konusunda gerçekten samimi olanlar, bu yönde çaba sarf etme sorumluluğuyla karşı karşıyadırlar.

“Zaafiyet” yok, kusursuz bir devlet katliamı!

Türkiye'nin kanlı tarihine yeni bir katliam daha eklendi. Bu konuda sicilî oldukça kirli bir devlet gerçeğiyle karşı karşıyayız. '77 1 Mayıs'ı, Maraş, Sivas, Çorum, Roboski, Reyhanlı, Diyarbakır, Suruç gibi pek çok katliamın yaşandığı bu ülkede aynı netlikle biliyoruz ki, yaşanan devlet eliyle yapılmış bir katliamdır. Tetikçileri kim olursa olsun, herkesin de bildiği üzere bu ülkede devletin bilgisi, onayı olmadan hiçbir katliam olamaz. Bazen tetikçileri döneme göre milliyetçi faşistler, bazen dinci gericiler olabilir. Bugün IŞİD yaptı denilerek sanki devletin dışında gelişmiş bir katliam havası yaratılıyor. IŞİD ile Türk sermaye devletinin bağı bilmeyen mi var? TIR'larla giden silahları duymayan mı kaldı? Ayrıca Diyarbakır ve Suruç bombacılarının IŞİD'e katıldığı, MİT'in ve istihbaratın takibinde olan kişileri olduğu biliniyor. Devletin suçüstü yakalandığı çokça katliam ve cinayet örneği var. Sadece Hrant Dink cinayeti bile bunu anlatmaya yeter.

Ankara katliamına daha yakından bakıldığında devletin bu katliam içinde bizzat yer aldığını görmek hiç de zor değildir. “Güvenlik zafiyeti” ile açıklanamayacak denli işin içindedir devlet. Örneğin, katliamdan bir hafta önce AB üyesi ülkeler olası bir saldırıya karşı temsilciliklerine güvenlik uyarısında bulunmuş, Ankara'daki birçok konsolosluk da olası saldırılar karşısında güvenlik önlemlerini arttırmıştır. Ama Ankara'da devleti temsil edenlerin kılı bile kıpırdamamıştır.

Bir başka örneğe, eyleme katılanların da gözlemlediği gibi, alandan polislerin dikkat çekici şekilde çekilmiş olmasıdır. Ankara gibi bir yerde her adım başı mobese ve güvenlik kontrollerinin olduğu bir başkentte bu durum büyük bir soru işaretidir. *Hürriyet* Gazetesi Okur Temsilcisi Faruk Bildirici'nin basına yansıyan açıklamalarında da bu gözlem yer almaktadır. Kendisi, trafiğin kapatıldığı noktadan Ankara Garı önüne dek olan bir kilometreye yakın yürüyüşü boyunca birkaç trafik polisi dışında hiçbir güvenlik yetkilisi görmediğini, kimsenin üstünün aranmadığını ifade etmektedir. En sade basın açıklamalarına bile kameralarla, çevik polislerle hazır olan devlet binlerce insanın geleceği bu mitingde yerini almamıştır. Kamera kayıtları ise her nedense yoktur!?

Katliam olduktan sonra ortaya çıkan polislerin yaptıkları ise adeta yapılan işi tamamlamaya yöneliktir. Katliamın hemen ardından ölü ve yaralıların bulunduğu alana polislerin gaz sıkması nasıl açıklanabilir ki? Yine görgü tanıklarının da ifade ettiği gibi ikinci patlamanın ardından olay yerine gelen ambulanslar polislerce engellenmiştir. Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) Bursa Şubesi Hukuk Sekreteri Orhan Antepli'nin basına verdiği açıklama durumu özetlemektedir: “İlk patlamanın olduğu yere yaklaşık 20 kişilik bir çevik grubu geldi. Onlar yolu kesti. Ambulansların geldiği yol kesilince insanlar tepki gösterdi. Tepkinin ardından çatışma yaşandı. 5-10 dakika sonra yolun aşağısından 2-3 gaz bombası geldi.” Polisin bu saldırıları sonucu pek çok yaralı hastaneye giderken ya da hastanede ölmüştür.

Katliam alanı TOMA'lardan sıkılan tazyikli sularla “temizlemiştir.” Hem yaralıların tedavisi engellenmiş hem de muhtemel kanıtlar “temizlenmiştir.” Zaten polislerin, olay yeri incelemesini de baştan savma yaptığı ortaya çıkmıştır. Katliamdan iki gün sonra alanda çalışan temizlik işçileri organ parçası bulmuş,

bulunan organı avukatlar aracılığıyla savcılığa teslim etmişlerdir.

Yargının ise bundan sonra nasıl işleyeceği malumdur. Diğerlerinde olduğu gibi, nasıl bir katliamı aklama süreci işleteceğinin yeni bir versiyonunu göreceğiz. Zira şimdiden Ankara katliamıyla ilgili basın yasağı açılan soruşturmaya gizlilik kararı getirilmiştir. Böylelikle yakınlarını kaybedenlerin avukatlarının ve mağdurların dosyadaki gelişmelerden haberdar olmasının önü kesilmiştir.

Sağlık Bakanlığı'nın yaptıkları ise başka bir skandal durumdur. Katliam sonrasında Sağlık Bakanlığı'nın telefonları açmayı yetmezmiş gibi “Kan ihtiyacı yoktur” açıklaması yapmıştır. Katliam anında ölmeyip, yaralananları hastanede öldürmek istercesine! Ama aynı Sağlık Bakanlığı esas görevini yapmış, katliama tepki için 12 Ekim'de iş bırakan sağlık emekçilerini fişlemiştir.

Özetle devlet tüm kurumlarıyla seferber olmuş, katliamın sonucunun daha ağır boyutlara ulaşması için elinden geleni yapmıştır. Bundan dolayı bu kusursuz devlet katliamında bir “zaafiyet” yoktur!

Sermaye devletinden göz boyama hamleleri

Ankara'nın göbeğinde, dinci çeteler eliyle gerçekleştirilen planlı bir katliamla onlarca insanı öldüren, yüzlercesini de yaralayan sermaye devleti, katliamın ardından yaptığı ikiyüzlü açıklamaları ve uygulamaları sürdürerek suçunu örtbas etmeye, emekçilerin öfkelerini yatıştırmaya çalışıyor.

Ankara'da polis şefleri görevden alındı

Katliamın ardından “İstifa edecek misiniz?” sorusu karşısında gülen bakanlarını korumaya alan, katliamın sorumlularını “yedirmeyen” sermaye devleti

katliamın faturasını Ankara'da polis şebekesine kesti. İçişleri Bakanlığı tarafından yapılan açıklamaya göre, Ankara Emniyet Müdürü, İstihbarat Şube Müdürü ve Güvenlik Şube Müdürü görevden alındı. Kararın mülkiye ve polis başmüfettişlerinin teklifiyle, “soruşturmanın sağlıklı yürütülmesi” için alındığı belirtildi.

“Yaralı yakınlarına ücretsiz konaklama”

Sağlık Bakanlığı ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ise Ankara'daki hastanelerde bulunan

yaralıları bekleyen yakınlarına ücretsiz konaklama yardımı yapacaklarını açıkladı. Bakanlar Kurulu sonrası yapılan açıklamada hasta yakınlarına tedavi süresince konaklayacakları oteller ayarlandığı belirtildi. Sağlık Bakanlığı saldırı sonrasında kan çağrısı yapanları provokatör ilan etmiş, “kan ihtiyacı yoktur” açıklaması yapmıştı.

Bankalarda kredi yapılandırması

Öte yandan, Bankacılık Düzenleme Denetleme Kurulu (BDDK), katliamda hayatını kaybedenler için kredi yapılandırması getirdi. Bu “imkanın” hem kurumlar hem de bireyler için geçerli olacağı belirtildi.

Akli dengesi bozuk, katliama meyilli bir devlet

Türkiye Cumhuriyeti'nin devlet yapısını tanıyanlar gayet iyi bilir. Bu ülkede faşist katliamların 16 Mart'ta, Beyazıt'ta, '77 1 Mayıs'ında, Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta aralıksız sürdüğü günlerde Demirel sermaye devletinin duruma bakışını gayet iyi özetlemişti, "bana sağcılar adam öldürüyor dedirtemezsiniz."

Bu anlayış sadece Demirel'e mahsus değildi. Sürekliliği esas olan devlet yaklaşımı böyleydi. Bu nedenle bugüne kadar hep süregeldi. Adi bir çete gibi kan döken devletin suçları her seferinde bir şekilde örtbas edilmeye, yanlış yönlendirme ve çarpıtmalarla devlet temize çıkarılmaya çalışıldı. 12 Eylül faşizminin arkasına sığındığı gerekçe olan "işlemeyen demokrasinin yeniden tesis" edilme sürecinin nelere yol açtığı gayet iyi biliniyor.

Yakın tarih bile bu konuda oldukça açık örneklerle dolu. Sivas Katliamı'na kılıfı da 'dini duyguları incinen dindarları' zaten. Roboski Katliamı'nın nasıl planlandığı da gayet iyi biliniyor. Reyhanlı Katliamı "Esad'ın planı, Miraç Ural'ın uygulaması" olarak basına servis edilmişti. Haziran Direnişi de çeşitli lobilerin organizasyonuydu. Son olarak Suruç Katliamı'nda olduğu gibi Ankara Katliamı'nda da sermaye devleti adına söz söyleyenler uğursuz dillerini benzer yalanlar için kullandılar. Amaçlananın devletin katliamcı yüzünü gizlemek olduğu gayet açıkken, yapılanlar çarpıtma sınırını da aşıyor.

Suçüstü yakalanan bir katilin soğukkanlılığıyla meseleye yaklaşan devlet akli, her katliamın ardından eşine az rastlanır ucubelikler sergilemekte. Hatırlanırsa Tansu Çiller Sivas Katliamı sonrası "oteli saran vatandaşlara bir şey olmamıştır" diyerek gönüllere su serpmişti. Yapılan katliamlar sonrası en çok alışılmış olan açıklama ise "beklenenden daha az zayıftın olmasıydı."

Son olarak Ankara Katliamı sonrası devlet akılla konuşanların ağzından çıkan sözcükler, konuşanların ancak akli dengesini, akıl sağlığını yitirmiş kişiler olduğu izlenimi yaratmaktadır. Bir taraftan bu katliamları devletin üzerinden atmak için katledilen insanların bir bölümünün taraftarı oldukları siyasi akımların üzerine bu suç atılmaya çalışılırken, diğer taraftan devletin asıl maşaları ve kendisi korunmaya çalışılmaktadır. Davutoğlu, "makul şüphe" diye bu

ülkede devrimciler yargısız infazlarda, çocuklar sokaklarda, evlerinin önünde devletin polisi, askeri tarafından katledilmemişler gibi diyor ki : "Rutin dışı önleyici tedbirleri düşünme değil, uygulandığı yerler var. Demokratik hukuk kuralları içinde bunu uyguluyorsunuz. Birisi bu eylem hazırlığı içinde ama bunu gerçek bir eyleme dönüştürmedikçe veya elinizde bir veri olmadıkça tutuklayamazsınız. Savcı 'Elinde ne delil var' derse bir saat sonra serbest bırakılabilir."

Davutoğlu sıra devrimcilere ve Kürtlere geldiğinde devletin ne kadar keyfi bir terör estirdiğini bilmiyormuş gibi konuşuyor: "Rutin dışına çıktığınız zaman onun bir sınırı var demokratik hukuk devleti içinde. Türkiye'de intihar eylemi yapabilecek kişilerin belli bir listesi dahi var. Takip de ediyorsunuz ama böyle bir eylemi gerçekleştirme anına kadar hukuk devleti olarak çok dikkatli titiz yürütülmesi gereken mücadeleler."

Keza Erdoğan "size diktatör diyorlar" diye sorulan soruya karşılık, "diktatör olsam bana bu soruyu soramazsınız" diye karşılık veriyor. Gerçek hayatta ise sanal iletişim ortamlarında yaptıkları paylaşımlar nedeniyle daha çocuk yaşta insanlar tutuklanıyor.

Haziran Direnişi'nde gencecik insanlar katledilirken akli fiskiyesine takılan Gökçek'in yaklaşımı malumdu. Hatırlanırsa büyük Marmara depreminde insanlar her türlü tıbbi yardıma ihtiyaç duyarken dönemin sağlık bakanı Osman Durmuş'u da Türk kanını koruma kaygısı sarmıştı. Yabancı ülkelere gelen kan yardımı, Türk kanına karışacağı ve böylece Türk kanının bozulacağı gerekçesiyle reddedilmiş, kan bağışi için gelen yardımlar geri gönderilmişti.

Sonuç olarak "devlet akli" böyle çalışıyor. Akıtılan kan ve hırsızlık, haksız kazanç bir yerden sonra sermaye devletinin hükümet memurlarının akli dengesini bozarken, yapılan açıklamalar aymazlık sınırlarını aşıyor. Tıpkı Soma Katliamı'nda olduğu gibi işçi ve emekçiler Ankara Katliamı'nın ardından da "yasta değil isyandayız" diye sokağa çıktıklarında yine devlet terörüyle karşılaşıyorlar. Sermaye devleti ise kaybedilen canların yasını değil kaybolan otoritelerinin yasını tutuyor.

Yürüyüşe katılmak isteyen BDSP'lilere polis saldırdı

İki gün boyunca süren grev kapsamında 13 Ekim günü yapılacak eylemlere katılmak için Kadıköy Vapur İskelesi önüne gelen BDSP'lilerin önü polis tarafından keyfi bir şekilde kesildi. Yürüyüşün valilik tarafından yasaklandığını, yürüyüşe kimsenin katılmaması yönünde talimat aldıklarını, vapura geçişi engelleyeceklerini söyleyen polis, daha sonra bu durumu teşhir eden ve geçmeye çalışan BDSP'lilere saldırdı.

Tekme ve yumruklarla saldıran polis, 2 BDSP'li ve 2 DLB'liyi yere yatırıp ve ters kelepçeyle gözaltına aldı. Çevreden gelen tepkiler çoğalınca gözaltına alınanlar hızlıca araçlara bindirilip Kadıköy İskele Karakolu'na götürüldü. Gözaltılar vahşice darp edilirken bir BDSP'linin burnunun kırıldığı öğrenildi. Gözaltı gerekçesi, 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na aykırı davranma olarak kaydedildi.

Gözaltının ardından vapur iskelesi önünde toplanmaya başlayan Eğitim Sen ve BES üyeleri de polis engeliyle karşılaştı. Megafonla yapılan eylem çağrısından sonra çevik kuvvet vapura giriş noktasını kapattı. Tepki sonrasında polis tek tek ve flamasız bir şekilde vapura geçişe izin verileceğini söyledi. Sendika üyeleri de flamları almayarak tek tek geçerek eylem için vapura bindiler.

BDSP ve DLB'liler, gözaltına alınmalarının ertesi günü savcılığa çıkarıldılar. Sınıf devrimcileri, savcılık işlemlerinin tamamlanmasının ardından serbest bırakıldılar.

DLB'den açıklama

Gözaltılarla ilgili açıklama yapan DLB, katliamlarla öfkesi büyüyen toplumun geniş kesimlerine devletin saldırdığını teşhir ederek baskıların devrimci liselileri engelleyemeyeceğini vurguladı. Emekçilerin grevine önceki gün her alanda destek olduklarını belirten DLB, o gün de bu amaçlarının İskele'de polis tarafından engellendiğini dile getirerek gözaltına alınanların serbest bırakılmasını istedi.

Katliama karşı tavır almak

B.Çağ

Ankara katliamı sermaye devletinin yeni dönem saldırı pratiğinin son halkasıdır. 18 Mayıs'ta Mersin ve Adana'da HDP binalarına yönelik bombalı saldırılarla başlayan bu saldırı dalgası giderek artmıştır.

Bombalı saldırılar HDP'nin 5 Haziran'da Diyarbakır'daki mitinginde, 20 Temmuz'da Suruç'ta Kobanê için yardım götürülen gençlerin basın açıklamasında da yaşanmıştı. Katliam boyutu giderek artan bu saldırıların son halkası Ankara katliamı oldu. Sermaye devleti bir yandan kontrgerilla gücüyle sokak infazlarını, mahalle baskınlarını, işkencelerini gerçekleştirirken ve bunu medya üzerinden geniş kitlelere gözdağı için servis ederken diğer yandan bombalı saldırılarla korku atmosferini güçlendirmek istiyor.

Tam da bu noktada miting, basın açıklaması gibi politik bir alanda bombalı saldırılar gerçekleştirilmesi tesadüf değil. Saldırıları Kürt halkını, sol, ilerici güçleri, sendika ve meslek odalarını pasifleştirmeyi amaçlıyor. Bu tarz eylemci kitleleri hedef alarak Kürt halkına yönelik saldırılara bir tecrit duvarı örmeye çalışıyor. "Kobanê'ye yardım götürürsen bu olur", "Kürdistan'daki katliamlara sessiz kalmazsanız bu olur" diyen saldırılar dolaysız mesajıyla sermaye devleti cephesinden savaş ilanıyor.

Saldırganlığın bir yanını AKP'nin iktidar gücünü paylaşmama isteği oluştursa da esasta sermaye devletinin gizli anayasası uygulanmaktadır. Tek başına AKP değil sermaye devleti bir sıkışma içindedir. Yükselen toplumsal mücadele dalgaları ve sınıfsal öfkeler (Haziran Direnişi, 6-8 Ekim Kobanê eylemleri, Metal Fırtına) karşısında devlet eski yoğun şiddet sarmalını öne çıkartıyor. Yani saray heveslisinin egemenlik kavgası devletin bekası ile çakıştığı için katliamlar yaşanıyor.

Medya karşısında riyakar açıklamalarının arasında katliamları meşurlaştırma çabası güdenler için bu saldırı son olmayacaktır. Zira katliamın hedefi olan geniş işçi ve emekçi kitlelerin mücadelesi kırılmadı, Kürt halkıyla dayanışma içinde olmak, birlikte mücadele etmek hedefinden vazgeçilmedi. Sermaye devleti düşünün ki bunun için bugüne kadarki en kanlı saldırısını gerçekleştirdi. Ve bu katliamı hapishane katliamlarından, Kürdistan'daki askeri operasyonlardan ayıran tek nokta İŞİD veya türevi bir örgüt tarafından yapılmış olmasıdır. 6-8 Ekim Kobanê eylemlerinde ve Suruç'taki katliamda da olduğu gibi sermaye devleti besleyip donattığı İŞİD ve Hizbulkontra ile saldırıları arttırmaktadır.

Bu bombalı katliamlar, "faili meçhul" bırakılarak devletin en az etkilenmesi de amaçlanmakta, infaz edilen bir gencin akrep arkasında sürüklenmesiyle kıyaslandığında "bizim suçumuz değil, terör örgütleri" denilip geçilebilmektedir. İşte tam da burada işçi ve emekçilerin meslek örgütlerinden sendikalarına kadar katliamlardan hesap sorma bilincine değinmek gerekiyor.

Katliamın ardından anlamlı refleks tepkiler verilmesine karşın, sorumlulardan hesap sorma noktasındaki sıkışmayı aşma gerekliliği önemli bir yerde durmaktadır. Suruç Katliamı çeşitli kesimler

tarafından protesto edildi, sorumlularının devlet işbirliğinde hareket ettiği teşhir edilerek asıl failin devlet olduğuna dikkat çekildi. Fakat aradan geçen zaman içinde eylemsel tepki katliamda yakınlarını kaybedenlerin ailelerinin geliştirdiği Suruç İniyatifi'ne daraldı. Bu sınırlanma yeni katliamda da tekrarlanırsa sermaye devletinin saldırganlığına barikat örülemez. Keza unutmamak gerekir ki faillerin aklanmasına karşı durmak yeni katliamları da durdurmak demektir. Bunun için önceki saldırılarla birlikte Ankara Katliamı'nın faillerinden hesap sorma bilinciyle soluksuz bir mücadele örülmelidir.

Katliamın ardından saldırının yaşandığı yerde anma, katledilenlerin kitlesele uğurlanması ve DİSK-KESK-TMMOB-TBB'nin iki günlük grev kararı anlamlı ilk adımlardır. Katliamlara karşın sokak terk edilmedi, eylemler sürdürüldü. Ankara'daki eylem engellenilmesine rağmen binlerle yapıldı, cenazelerin gittiği her yer eylem alanına çevrildi. Fakat bu tepki üç gün alanlarda olmak ardından sadece söylemde sahiplenmek sınırında kalmamalıdır. Bu katliamların faillerinin açığa çıkarılmasını hedefleyen, her aşamasında sermaye devletinin kanlı geçmişini hatırlatan bir hesaplaşma ile sağlanabilir. Haziran Direnişi sonrası bu topraklarda mücadele ve dayanışma kültürü çok geniş kesimlere ulaşarak daha güçlü bir yapıya büründü. Bu noktada uzun soluklu bir mücadele -ki en geniş kitlelerin yakıcılığını hissettiği bir başlık üzerinden- sonuç alıcı bir eylemliliğe dönüşebilir. Bugün sermaye devletinin korkusu anlamına gelen bu mücadele ilk başta protestolar ardından söylemde sahiplenme olarak kalırsa kirli devlet terörü yeni canlar almaya devam edecektir.

Tavrı sınıf mücadelesinde büyütebilmeliyiz

Genel grev söylemi bugün örgütsüzlüğün altında kalmış olabilir ancak katliamlara karşı politik eylem yöntemi olarak bir doğruyu ifade etmektedir.

Kamuda viziteye çıkılarak da olsa yapılan grev, özel sektörde bazı fabrikalarda bir saatlik iş bırakma olarak gerçekleştirilmiş oldu. Önemli olan, bu anlamlı çıkışın altını doldurmak için uzun soluklu mücadele süreçleri içerisinde gerçekçi zeminlere kavuşturulmasıdır. Sınıfsal bir tepkinin eylemselliği ile örülecek katliamlara karşı tavır, yarın alınacak grev kararlarının hayatı durdurması anlamına gelecektir. Sermayenin sömürü ve baskı düzeni ayakta kalsın, ezilen bir halkın mücadelesi yalnızlaştırılсын diye katliama girişenlere karşı bugün görevimiz sömürü ve baskı zincirlerini üretim alanlarından parçalamayı hedeflemektir. Sermayenin kalbinde atılacak her karşı adım politik mücadele alanında önemli bir mevziye dönüşecektir. Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin kuruluşuna karşı verilen mücadelenin MESS grevlerinden bağımsız olmadığı açıktır. Keza Taksim 1 Mayıs'ının özgürleştirilmesi sürecinde '77 Katliamı'nın faillerinden hesap sorulması talebinin yarattığı etki de önemli bir politik dayanaktır.

Alinterinin hakları için grev kültürünü benimseyen işçi kitleleri yine kendi özgürlüklerini tırpanlamak için hazırlanan yargı düzenine karşı da tok bir tutum alabilmiştir. Tarih politik grevlerin ekonomik mücadele ile içiçeliğini gösteriyor. Bugün de görev sınıf hareketinde fiili-meşru eylemliliğin Metal Fırtına ile daha keskin bir çizgi olarak yerini aldığı dönemde katliama karşı hesap sorma çağrısını bir kaç eyleme sıkıştırılmadan hayata geçirecek bir önderlik gerektiğine işaret ediyor. Sınıf devrimcileri, öncü işçiler ve kamu emekçileri artık bunun gereğini yerine getirmekle mükelleftir. Yoksa Ankara Katliamı da bu iki günlük grevlerdeki kararlı söyleme karşın önümüzdeki haftalarda unutulmaya başlanacak, yıldönümlerinde anmalara sıkışacaktır. Buysa sermaye iktidarının yeni katliamlarla mücadeleyi kırma çabasına zemin yaratacağıdır. Özneleşen sınıf sermaye düzeninin tüm hareketini yıkabilir, engelleyebilir, bu doğru üzerinden katliama karşı tavrı sınıf mücadelesinde büyütebilmeliyiz.

Sermaye devletinin tarihi katliamların tarihidir!

Ankara katliamının karartılması için AKP ve basını büyük bir çaba içerisinde. Daha şimdiden katliamın faturasını Kürt hareketine kesmek için senaryolar üretiyorlar. AKP'nin hizmetkârı olan basın organlarında büyük paralar karşılığında kalem oynatan kiralık kalemler HDP'ye yükleniyorlar. HDP'nin seçimde baraj altında kalmamak için mağduriyet rolüne soyunduğunu vaaz ediyorlar. Bu çerçevede iğrenç yalanlarına sarılıyorlar.

Akşam gazetesi manşetten büyük bir yalana imza atarak "katliamda El Muhaberat parmağı" dedi. Katliamın sorumlusu olarak Beşar Esad'ı gösterdi. "Suriye'nin saldırıyı planladığını, PKK'nin ise yaptığını" yazdı. *Star* gazetesi "Dertleri terör değil" dedi. "Şifre kanlı meydan türküsü" gibi akıl dışı ifadeler kullandı.

Ne AKP sözcülerinin, ne de borazanı medyanın yalanları Ankara katliamının sömürgeci sermaye devletinin tarihinin katliamlarla örülü olduğu gerçeğini karartmaya yetmeyecektir. Ankara katliamı eli kanlı burjuvazinin egemeni olduğu devletin gerçekliğine ışık tutan katliamların son halkasıdır. Kısa bir tarihsel gezinti tarihi katliamlarla örülü sermaye devletinin gerçekliğinin kavranması için fazlasıyla yeterli olacaktır.

Sömürgeci sermaye devletinin katliamlarla örülü tarihi

Türk devletinin kuruluş sürecinden beri sayısız katliam yaşanmıştır. Kurtuluş savaşı sırasında Mustafa Suphi ve yoldaşları vahşice, kalleşçe katledilmişlerdir. Kurtuluş savaşına önderlik eden Kemalist kadroları, Mustafa Suphi ve yoldaşlarının, TKP'nin önder kadrolarının Anadolu'da kurtuluş savaşına katılma kararlarından rahatsız oldular. Zira emekçilerin hakları ve çıkarları için yola çıkan TKP kadrolarının devrimci stratejik bakış açısına sahip olmasından, bunun Anadolu halkları üzerinde yaratacağı pozitif etkiden korktular. Bunun için TKP'nin önder kadrolarının katledilmesi için harekete geçtiler. En aşâğılık, alçakça yöntemleri kullanarak Mustafa Suphi ve yoldaşlarını katlettiler. İşgalci emperyalist güçlere karşı direnişin yaşandığı kurtuluş savaşı sırasında ve üstelik kurtuluş savaşına tam destek veren güçlere yönelik bu katliam, bu devletin temellerinin katliamlarla atıldığı en açık göstergesidir.

Türk devletinin kuruluş sürecinde rol oynayan Kemalist burjuvazinin katliamlarından Kürt halkı da payını fazlasıyla aldı. Oysa Kürt halkı kurtuluş savaşına tam destek vermişti. Mustafa Kemal kurtuluş savaşı sırasında Kürt halkının varlığını onaylayan açıklamalarda bulunmuştu. Lozan görüşmelerinde İsmet İnönü başkanlığındaki heyet 'biz burada Türkler'in ve Kürtler'in temsilcileri olarak bulunuyoruz, bizim meclisimiz Türkler'in ve Kürtler'in meclisidir' demişlerdi.

Kurtuluş savaşının hemen arkasından kurulan Türk devleti Kürt halkının bütün temel haklarını inkar etti. 1924 Anayasası ile imha ve inkar politikasını ortaya koydu. Türk devletinin, Türk kimliğine dayalı Cumhuriyete karşı gelişen Kürt halkının öznesi olduğu

haklı isyanlara yanıtı ise kanlı katliamlar oldu. Kürt halkına yönelik katliamlar 1938 yılına kadar vahşice uygulandı. Kürt halkı bu katliamlarda kitlesel kıyımlara maruz kaldı.

Toplumsal muhalefetin yükseldiği 1960'lı, 1970'li yıllarda da Türk devleti katliam silahını en acımasız bir şekilde kullandı. Bu katliamlardan işçi sınıfı da payını aldı. Örneğin 1965 yılında Zonguldak kömür işçileri hakları için direnişe başlayıp, insanca yaşayabilecekleri ücret ve çalışma koşulları isteyince, bu taleplere Türk devletinin yanıtı katliam oldu. Zonguldak direnişi hava kuvvetleri de dahil olmak üzere ordu birlikleri seferber edilerek bastırıldı. Yapılan katliamda iki direnişçi işçi can verdi. Onlarcası yaralandı. Türk devleti son derece masum talepleri bile kanla bastıracağını ispatladı. Yine 15-16 Haziran direnişi sırasında dört işçiyi katleden sermaye devletiydi.

1970'li yıllarda yükselen devrimci dalgaya ve dalganın öncüsü olan devrimci harekete karşı da devletin katliam mekanizması kesintisiz çalıştı. Devlet tüm gücü ve kapasitesiyle toplumsal muhalefeti ve onun öncüsü devrimci hareketi bastırmak için mesai yaptı. Katliamda sınır tanımadı. Yapılan katliamlarda devlet, tıpkı bugün olduğu gibi faşist güçleri de etkin olarak kullandı. Bugün Kürt olmanın bile saldırıya uğramak için yeterli olduğu iklimin icracısı olan faşistler, '70'li yıllarda da birçok katliamın altına imza attılar. Kontrgerilla devleti tarafından örgütlenen "komünizme karşı mücadele dernekleri" ve "irtica" güçleri 6. Filo protestolarına karşılık olarak yaratılan Kanlı Pazar'ları sahnelediler. Amerikancı generaller tarafından CIA'nın tam desteğinde tezgahlanan 12 Mart darbesiyle kurulan faşist terör rejimi döneminde ise devrimci katliamları kesintisiz olarak devam etti.

'70'li yılların ikinci yarısında devrimci atmosfer güçlendi. Ülkenin dört bir yanında devrim rüzgarı esmeye başladı. Korkuya kapılan sermaye devleti katliamlarla örülü tarihine yeni halkalar ekledi. Bu katliamlarda yüzlerce devrimci, emekçi ve aydın

hayatını kaybetti. Maraş'ta, Çorum'da yüzlerce ilerici emekçi devletin organizatörü olduğu ve sivil faşistlerin kullanıldığı katliamlarda can verdiler. Maraş Katliamı'nda devlet katliamın önüne geçmek için kılını bile kıpırdatmadı. Tıpkı bugün İŞİD'li katillere yaptıkları gibi, devletliler katillerin sırtlarını sıvazladılar. Dönemin İçişleri Bakanı, katliamı mazur gösteren açıklamalar yaptı. Faşist katliamcı sürüsünün elini soğutmayan, katilleri cesaretlendiren yaklaşımlar sergiledi.

12 Eylül faşist darbesi sürecinde ve sonrasında da devrimci akımlara yönelik katliamlar arttı. Yüz binlerce devrimci ve ilerici işkenceden geçirildi. Sokakta, evde, işkence tezgahlarında katledildi. Yine '90'lı yıllarda Kürt halkını ve devrimcileri hedef alan birçok katliam gerçekleştirildi. Gazi'de, Sivas'ta, Ulucanlar'da ve 19 Aralık'ta devrimci ve ilerici güçler ile emekçiler barbarca yöntemlerle katledildi.

Hesabı işçi ve emekçiler soracak!

Ankara katliamı ne iltir ne de son olacaktır. Sermaye devleti on yıldır işçilerin, emekçilerin, Kürt halkının kanını dökerek; dağlarda, zindanlarda, sokak aralarında katlederek saltanatını sürdürmeye çalışmaktadır.

Ankara katliamı sermaye düzeninin gerçek yüzünü göstermektedir. Bu düzenin polisi de mahkemeleri de sermayenin bekası için çalışmaktadır. Dizginsiz devlet terörünün yegâne amacı ise işçi ve emekçilerin içinde bulunduğu sömürü çarklarını kırmalarına engel olmaktır.

Ama bu devran hep böyle gitmeyecek. Bugüne kadar gerçekleştirilen tüm alçakça saldırılara, baskılara, işkencelere rağmen bu ülkenin işçi ve emekçileri teslim alınamamış, devrimci değerlere sahip çıkmışlardır. Faşist katiller sürüsünden ve onların tasmalarını elinde tutan sermaye devletinden hesabı bu ülkenin işçi ve emekçileri soracaktır.

Katliamda yaşamını yitirenler uğurlandı

Ankara Katliamı'nda yaşamını yitirenler, Türkiye'nin dört bir yanında yapılan ve sermaye devletine karşı öfkenin doruğa çıktığı kitlesel törenlerle uğurlandı.

12 Ekim

Mesut Mak ve **Hacı Kıvrık**'in cenazeleri memleketlerine gönderilirken **Berna Koç** ve **Ayşe Deniz** İzmir'deki törenlerle uğurlandı. İlk tören Berna Koç için Konak Halkevi'nde düzenlendi. Saygı duruşuyla başlayan törende konuşmalar yapıldı, Berna Koç'tan bahsedildi. BDSP, DGB ve DEV-TEKSTİL'in de katıldığı anmada, Halkevleri adına Oya Ersoy, HDP Milletvekili Ertuğrul Kürkçü, CHP Milletvekili Musa Çam, Zeynep Altıok ve İzmir Barış Bloku adına Dr. Zeki Gül söz aldı. HDP Karşıyaka İlçe Yöneticisi olan Ayşe Deniz'in cenazesi de alındıktan sonra Doğançay Mezarlığı'na cenazeler defnedildi.

Tekin Aslan'in cenazesi Kartal Cemevi önünden kaldırılarak Kartal Meydanı'na yapılan yürüyüşün ardından Tuzla Aydın Mezarlığı'na götürüldü. BDSP'nin de katıldığı cenaze uğurlama töreninde HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş da söz alırken Tekin Aslan'ın kurucularından olduğu İnşaat İşçileri Sendikası adına konuşmalar gerçekleştirildi.

HDP Gazipaşa İlçe Eşbaşkanı emekli öğretmen **Niyazi Büyüksütçü**, memleketi Bolu-Mudurnu'nun Sarıyar Köyü'nde dostları, yoldaşları ve yakınları tarafından yapılan törenle toprağa verildi. Anmaya aralarında DGB'lilerin ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin de bulunduğu yaklaşık 700 kişi katıldı.

İstanbul Dudullu'da toplanan öfkeli kitle, Ankara'da katledilen **Vahdettin Özkan**, **Selim Örs**, **Ahmet Katurman** ve **Azize Onat** için yürüyüş gerçekleştirerek, cenazelerini kaldırdı.

Katliamda hayatını yitiren **Güney Doğan** için Taşdelen Cemevi'nde anma yapıldıktan sonra aralarında Çekmeköy TOKİ Lisesi ve İTÜ öğrencilerinin de bulunduğu binlerce kişi cenazeyi Taşdelen Mezarlığı'nda uğurladı.

Fatma Esen'in cenazesi İstanbul Fatih'teki Kadınlar Pazarı'nda bulunan ERUH-DER önünde yapılan cenaze töreninden sonra, Gazi Mahallesi'ne getirildi. Gazi Cemevi'nin önünden yapılan yürüyüşle Gazi Mahallesi Mezarlığı'na defnedildi.

Adana Uğur Mumcu Meydanı'nda anma yapılırken Eğitim Sen Adana Şube Başkanı, Tunus Halk Cephesi'nden Hama Hamami, EMEP Genel Başkanı Selma Gürkan ve HDP Genel Eşbaşkanı Figen Yüksekdağ söz aldı. **Dilan Sarıkaya**'ın cenazesi Kabasakal, **Ercan Avcı** ve katliam protesto eyleminde polislin katlettiği 3 buçuk yaşındaki **Tevriz Dora**'nın cenazeleri ise Küçükoba Mezarlığı'na defnedilmek üzere yola çıktı.

Katliamda yaşamını yitiren **Dicle Deli**'nin cenazesi İstanbul Silivrikapı Mezarlığı'nda defnedilirken uğurlamaya binlerce kişi katıldı. Mezarlıktaki anmada Lami Özgen, Garo Paylan konuşma yaparken, Deli'nin Amcası Abdurrahim Deli "özgürlük için biz çok bedeller ödedik. Ama bu katliamı yapanlar da bedelini ödeyecek!" dedi.

Binali Korkmaz için İstanbul Küçükçekmece'deki Garip Dede Cemevi'nde Barış Anneleri'nin de aralarında bulunduğu birçok kişinin katılımıyla cenaze töreni düzenlenirken cenaze, Kanarya Mezarlığı'nda "Şehit namirin!" sloganları eşliğinde toprağa verildi.

Aycan Kaya, memleketi Batman'da defnedilirken, HDP yöneticisi Ziya Saygın Sivas'ta uğurlandı. **Elif Kanlıoğlu** Artvin Arhavi'de toprağa verildi. Urfa'nın Suruç ilçesinin Küçük Sergen Köyü'nde **Başak Sıdar** ve **Nurgül Çevik**'in cenazesi için çok sayıda kişi toplandı.

Gökmen Dalmaç'ın cenazesi Trabzon Meydan İskenderpaşa Camii'nde uğurlandı.

11 Ekim

Adana Demir Yolu İşletme Müdürlüğü'nde kamu emekçisi olarak çalışan **Rıdvan Akgün**'ün cenazesi önce Diyarbakır'a daha sonra da memleketi Siirt'e karayolu ile götürüldü. Aralarında HDP'lilerin de bulunduğu yaklaşık 4 bin kişinin karşıladığı cenaze aile mezarlığı olan Şeyh Musa Mezarlığı'nda uğurlandı.

HDP İstanbul Milletvekili Adayı **Kübra Mollaoğlu**'nu uğurlamak için Karacaahmet Mezarlığı'na yüründü. Yoldan geçen gericilerin laf atmasıyla kısa süreli arbeye yaşanırken gericiler camiye kaçtılar. Mezarlığa gelindiğinde binlere ulaşan, aralarında BDSP'lilerin de olduğu kitle Mollaoğlu'nu uğurladı.

Devlet Demir Yolları'nda makinist olarak çalışan **Bilgen Parlak** için Kahta'nın Şeyhbaba Mahallesi'nde cenaze töreni düzenlendi. Parlak'ın cenazesi Şeyhbaba Mahallesi'ndeki mezarlığa defnedildi.

35 yaşındaki **Ramazan Çalışkan**'ın cenazesi ailesi tarafından yapılan teşhis sonrası Adli Tıp Kurumu Morgu'ndan alınarak Bursa'nın İnegöl ilçesi Huzur Mahallesi'ndeki merkez mezarlıkta toprağa verildi.

Üniversite öğrencisi **Canberk Bakış**, memleketi Malatya'da gözyaşları arasında toprağa verildi.

Hatay'ın İskenderun İlçesi'nde devlet demir yollarında çalışan evli 3 çocuk babası işçi 45 yaşındaki **Fevzi Sert**'in cenazesi, Adana'nın Kozan İlçesi'ne bağlı, Ayşehoca Mahallesi'ne getirildi. Fevzi

Sert, götürüldüğü mahalle mezarlığına göz yaşları arasında toprağa verildi. Sert'in cenaze törenine İskenderun'dan mesai arkadaşları da katıldı.

İnşaat işçisi **Nizamettin Bağcı** Manisa'nın Saruhanlı ilçesi Mütevellî köyünde son yolculuğuna uğurlandı. Bağcı'yı uğurladıktan sonra köyde kurulan taziye çadırına geçildi. Taziye çadırında HDP Manisa Milletvekili Adayı Mustafa Avcı, "savaş isteyenler belli, barış isteyenler de belli" derken Manisa Eğitim Sen Başkanı da "savaşa ortak olmayacağız" temelinde bir konuşma yaptı.

Sarıgül Tüylü'nün cenazesi için önce İstanbul Kağıthane Nurtepe Cemevi'nde yüzlerce kişi toplandı. Ardından Sarıgül Tüylü'nün naaşı, Ayazağa Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Manisa Saruhanlı ilçesine bağlı Azimli köyüne gelen kitle, **Emin Aydemir** ve **Resul Yanar**'ı karşıladı. Mezarlık girişindeki jandarma ve polis yığınağı rağmen, cenazeler "Barışa uzanan eller kırılacak!" sloganları eşliğinde toprağa verildi.

Emek Partisi (EMEP) Çanakkale İl Başkanı **Ercan Adsız** için de Çorlu Otogar'da saygı duruşu yapıldı, saygı duruşunda Enternasyonal Marşı çalındı. Daha sonra EMEP yöneticilerinin konuşmasının ardından Otogar Camiisi'nde kılınan namazdan sonra yeni mezarlığa gidildi. Burada da "Katil devlet hesap verecek!", "Bize ölüm yok!" sloganlarıyla Adsız defnedildi.

Selçuk Üniversitesi Lojistik Bölümü 3. sınıf öğrencisi **Orhan Işıktaş**'ın cenazesi Tarsus'a bağlı Çayboyu Mahallesi'ndeki mezarlıkta uğurlandı.

HDP İstanbul Üsküdar İlçe Eşbaşkanı **Aycan Kaya**, memleketi Batman'da toprağa verildi.

Hatay'da **Necla Duran** ve **Ahmet Alkhadi**'nin cenazelerini yüzlerce kişi uğurladı.

Ali Deniz, Maraş'ta ailesi, yakınları ve arkadaşları tarafından uğurlandı.

Sevim Şinik ile **Mehmet Tefrik Dalgıç**'in cenazeleri Alanya'ya getirilerek Alanya Belediye Mezarlığı morguna götürüldü.

Ankara Katliamı'na karşı öfke sokaklara taşdı

İstanbul

İstanbul'da başta Taksim olmak üzere birçok yerde emekçiler ve Kürt halkı alanlara çıkarak katliama karşı tepkilerini ifade etti. 10 Ekim günü Taksim'de öğlen saatlerinden itibaren Barış Anneleri'nin Galatasaray Lisesi önünde başlattığı oturma eylemiyle kitleler toplanırken saat 17.30'da Tünel'e doğru yürüyüşe başladı. Sloganlarla yürüyen kitle, saat 18.00'deki eylem için gelen Tünel Meydanı'ndaki kitleyle birleşerek Galatasaray Lisesi'ne kitlesel bir yürüyüş yaptı. BDSP ve DGB'nin de aralarında bulunduğu devrimci ve ilerici güçlerin katıldığı eylemde Galatasaray Lisesi önünde saygı duruşunda bulunularak "Çerxa şoreşê" marşı okundu.

HDP İstanbul İl Eşbaşkanı Yardımcısı Suat Çorlu konuşarak katliamı lanetledi ve katliamların kendilerini yıldıramayacağını, susturamayacağını vurguladı. EMEP İl Başkanı Güven Gerçek de katliamı kınayarak "Kimlerin yaptığı belli" dedi. ESP Genel Başkan Yardımcısı Çiçek Otlu ve ardından KESK adına Özlem Torlu da açıklamalar yaparak "barış" talebi için Ankara'da toplanan binlerce kişiye yönelik gerçekleştirilen bombalı katliamı kınadı. HDP Milletvekili Beyza Üstün de konuşma yaparken Barış Anneleri adına da Döndü Ergin açıklama yaparak katliama öfke kustu; sarayın kanla beslendiğini ve katliamların faili olduğunu söyledi. Ergin, "Asla faşizme boyun eğmeyeceğiz" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Kartal'da **11 Ekim** günü Eğitim Sen 5 No'lu Şube'nin çağrısıyla Ankara'daki katliam protesto edildi. Sendikanın 'flamasız, slogansız' bir eylem olması çağrısına rağmen, çevreden de emekçilerin katılımı ile birlikte kitlesellenen eylemde sık sık "Katil devlet hesap verecek!" sloganı atıldı. Kartal Meydanı'na yapılan yürüyüş sonrasında sendika adına bir açıklama yapıldı. Ankara'da yaşananların "terör" değil "katliam" olduğu vurgulanan açıklamada katliamda yaşamını yitiren Tekin Aslan'ın cenazesini karşılamak için sendika önünde 18.00'de toplanma çağrısıyla eylem sona erdirildi.

Saat 18.00'de ise Eğitim-Sen 5 No'lu Şube önünde toplanmaya başlayan kitle yağmura rağmen kitlesellenerek Kızılay'dan Kartal Cemevine doğru yürüyüş gerçekleştirdi. Büyük bir öfkenin hakim olduğu eylemde emekçiler sokaklara çıkarak, alkışlarla, ıslıklarla ve yer yer kitlenin içerisine katılarak destek sundu. Cemevine cenazenin ulaşmasıyla saygı duruşunda bulunduktan sonra Tekin Aslan'ın yakınları

ve İnşaat İşçileri Sendikası adına konuşmalar yapıldı.

10 Ekim günü katliamın ardından da Eğitim Sen, BDSP ve Partizan'ın çağrısıyla eylem yapıldı. Çarşı sokaklarında yapılan yürüyüşün ardından, Kartal Meydanı'nda oturma eylemi yapıldı. Eylemde yapılan konuşmalarla sermaye devletinin ve AKP'nin katliamcı politikaları teşhir edildi. Sloganlarla saat 15.00'e kadar sürdürülen eylem, Taksim Tünel'deki eyleme katılmak üzere bitirildi.

Sarıgazi'de **12 Ekim** günü, Günay Doğan şahsında Ankara'da yitirilenler için eylem yapıldı. BDSP'nin de yer aldığı eylemde Vatan İlköğretim Okulu önünden Sarıgazi Meydanı'nda yürüyüş yapılarak burada saygı duruşunda bulundu. Yapılan konuşmada katillerden hesap sorulana kadar sokakların terk edilmemesi gerektiği belirtildi. **11 Ekim** günü Demokrasi Caddesi boyunca yürüyüş yapılırken kaymakamlık önünde polisler kitleyi taciz etti. TOMA'lar ve akrepler çalıştırılarak TOMA'nın su başlığı kitleye çevrilirken kitle tepki gösterince kısa süreli gerginlik yaşandı. Meydana ulaşıldığında katliamı lanetleyen bir konuşma yapıldı. Konuşmada "Artık her akşam eylemimiz vardır" denilirken Günay Doğan'ın cenazesine katılım çağrısı yapılarak taziye çadırına geçildi.

13 Ekim günü Kadıköy Rıhtım'da 1 saatlik oturma eylemi yapılırken eylem boyunca Haldun Taner Sahnesi yanında çevik kuvvet polisleri bekletildi. 12 Ekim'de de Mehmet Ayvalıtış Meydanı'na yapılan DGB, ESP, Kaldıraç, HDP ve DAF'ın da katıldığı yürüyüşe çevredeki birçok kişi alkışlarla destek verirken bir kısmı da eyleme dahil oldu. Katliamın olduğu **10 Ekim** günü ise Boğa'da emekçiler biraraya gelerek gerçekleştirdikleri

oturma eylemiyle tepkilerini gösterdiler. Sonrasında Süreyya Operası önünde Barış Bloku'nun çağrısıyla saat 21.00'de başlayan oturma eylemi yarım saat sürdü. Yarım saat boyunca yapılan konuşmalarla katliam lanetlendi. Kadıköy sokaklarında yürüyüş yapılırken Ankara'dan dönenler karşılandıktan sonra eylem bitirildi.

Esenyurt'ta **11 Ekim** günü Köyiçi Meydanı'nda eylem gerçekleştirildi. Esenyurt Barış Bloku'nun çağrısı ile saat 17.00'da bir araya gelen kitle basın açıklaması yaptı. Eyleme BDSP'nin yanı sıra bölgede bulunan birçok ilerici, devrimci kurum da katılarak destek verdi.

İlk olarak Ankara mitingine katılan Gıda-İş İstanbul Şube Başkanı, Ankara'da yaşananlarla ilgili bilgi verdi, genel greve katılım çağrısı yaptı. Geçtiğimiz yıl Kobanê eylemleri sırasında katledilen Mert Değirmenci de eylemde anıldı.

11 Ekim günü Bakırköy Meydanı'nda BDSP'nin de aralarında olduğu ilerici-devrimci güçler, işçi ve emekçiler, saat 18:00'de toplandı. Katliama ilişkin konuşmalarda devletin katliamcı geleneğine vurgu yapılarak katillerden hesap sorma çağrısı yapıldı. Basın açıklamasında da Ankara Katliamı'nın başlıca sorumlularının Erdoğan, Davutoğlu ve devletin kendisinin olduğu belirtilerek Ankara'nın ve tüm katliamların hesabını sormak için mücadele etme çağrısı yapıldı. Eylem katledilenler anısına yapılan saygı duruşunun ardından sona erdi.

11 Ekim'de İkitelli HDP'nin çağrısı ile Atakent Ali İsmail Korkmaz Parkı'nda toplanan yüzlerce kişi Ankara'da gerçekleştirilen katliama karşı yürüyüş yaptı. Bir dakikalık saygı duruşunda bulunularak basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylemde evlere, balkonlara ve işyerlerine siyah bayrak asma çağrısında bulunuldu. **10 Ekim** günü katliamın ardından Gazi, 1 Mayıs ve Okmeydanı mahallelerinde de sokaklar boş bırakılmayarak, yürüyüşlerle katliam protesto edildi.

İzmir

Katliamın hemen ardından **10 Ekim** günü, KESK, İzmir Barış Bloku ve HDP İl Örgütü'nün çağrısıyla Alsancak'ta Sevinç Pastanesi önünde saat 17.00'de toplanmaya başlandı. Sivil faşistler, toplanan kitleye küfürler ederek döner bıçağı ile provokasyona girişti.

Öfkeli kitle faşistlere gereken yanıtı verdikten sonra, Basmane Meydanı'nda bulunan AKP İlçe Binası'na doğru yapılan yürüyüş Talatpaşa Bulvarı'nda polis tarafından engellendi.

Polis barikatı, Gündoğdu Meydanı'na yürünmesi şartıyla açılırken kitle Gündoğdu Meydanı girişinden Cumhuriyet Meydanı'na ve oradan da AKP İl Binası'na doğru yürümeye başlayınca, kitlenin önünü ikinci kez kesildi. Burada oturma eylemine geçilirken HDP'li yetkililerin kitleyi Sevinç Pastanesi'ne geri döndürmek istemesi tepkiyle karşılandı. Bu sırada polisle çatışmalar başlarken polis saldırısı sonucu bir BDSP'linin de aralarında bulunduğu 66 kişi gözaltına alındı.

11 Ekim günü, Berna Koç ve Ayşen Deniz'in cenaze töreninden sonra Güzeltepe'deki Uğur Mumcu Parkı'nda bir araya gelen emekçiler, katliamı protesto etmek için yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından saygı duruşu ve kısa bir açıklamayla eylem son buldu.

Bursa

13 Ekim günü Bursa'nın Teleferik Mahallesi'nde saat 19.30'da Teleferik Cemevi önünde toplanan mahalleli buradan Teleferik Meydanı'na yürüdü. Yürüyüşten önce mahalleye yapılan ozalitlerin polis tarafından söküldüğü, sivillerin tedirginlik yaratmak için mahallede cirit attıkları gözlemlendi. Yürüyüşte devletin katliamcı yüzü ve katliam ardından yaptıkları alçaklıklar teşhir edilirken meydanda saygı duruşu ve konuşmalar gerçekleştirildi. Ardından tekrar mahallede yapılan yürüyüşle eylem sona erdi.

12 Ekim günü ise 18.30'da Setbaşı'nda bir araya gelen kitle yolu trafiğe kapatarak Heykel'e yürüdü. Heykel'e gelindiğinde KESK, DİSK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla kitle Heykel'in arka tarafına alınırken birçok katılımcı bu duruma tepki gösterdi. Bini aşkın kişinin katıldığı eylem, saygı duruşu ve basın açıklamasının ardından sona erdirildi. 10 Ekim günü katliamın hemen ardından Fomara Meydanı'nda yapılan eyleme yüzlerce kişi katıldı. Eylemin ardından, Ankara'dan gelenleri karşılamak için Üç Fidan Parkı'na geçildi.

Gebze

12 Ekim günü Gebze Eski Öğretmen Evi önünde saat 18.00'da toplanan yüzlerce emekçi, 18.30'da Çamlık Parkı'na yürüdü. Burada saygı duruşu yapılarak açıklamaya geçildi. Açıklamada "katilleri tanıyoruz" vurgusu öne çıkarken sermaye devletinin saldırganlığı teşhir edildi. Eyleme Birleşik Metal-İş, Petrol-İş, Çelik-İş, Emekli Sen yöneticilerinin yanı sıra BDSP'nin de aralarında olduğu ilericiler ve devrimci kurumlar katıldı. 11 Ekim'de ise Çayırova HDP İlçe Örgütü önünden saat 15.00'da başlayan yürüyüş Erişler Pastane Durağı'nda son buldu. Burada saygı duruşu ve basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasının ardından ise katliamda yaşamını yitiren ESP Gebze İlçe Örgütü Eski Başkanı ve HDP Gebze İlçe Örgütü YK üyesi Ziya Saygın'ın bir yoldaşı konuştu. Ziya Saygın'ın yaşamını işçilik yaparak devam ettirdiği, fedakâr bir insan olduğu ve emeğini mücadelesine adadığı belirtilen konuşmada Saygın'ın canını barış için verdiği kaydedildi.

Katliamın ardından **10 Ekim** günü de Emek ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısı ile HDP, EMEP, ÖDP, ESP, BDSP, Eğitim Sen, Dersimliler Derneği, Toplumsal Dayanışma Ağı Derneği ve ÜİD-DER'in örgütlediği bir eylem gerçekleştirildi. Saat 18.00'de Gebze Moda Giyim önünden Gebze Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirildi. Burada da saygı duruşunda bulunularak konuşmalar yapıldı. Devletin katliamdaki rolü, katliam ardından saldırılarını devam ettirmesi

teşhir edildi. Katliamda yitirilen Ziya Saygın anısına bir konuşma yapıldı. Konuşmaların ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı. Gebze'den Ankara'ya mitinge gidenler 22.00'de Kiler önünde karşılandı.

Bolu

KESK Bolu Şubeler Platformu ve ilerici örgütlerin yaptığı çağrı ile **11 Ekim** günü bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi. Akbank önünde toplanan, DGB'lilerin ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin de aralarında bulunduğu yaklaşık 300 kişilik kitle, buradan Kardelen Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş esnasında Becikoğlu AVM'nin yanında, sahibi olduğu Telekom dükkanından çıkarak kitleye silah çeken bir faşist etkisiz hale getirildi. Kardelen Meydanı'nda yapılan anma ve basın açıklaması ile eylem sona erdi. Eylem sonunda, saldırıda katledilen Bolu-Mudurnulu emekli öğretmen Niyazi Büyüksütçü'nün cenazesi için çağrı yapıldı.

Zonguldak

Zonguldak Demokrasi Platformu'nun çağrısıyla **11 Ekim** günü, Zonguldak Madenci Anıtı'nda toplanmaya başlayan kitle saat 13.00'te Zonguldak Valiliği'ne yürümeye başladı. Yürüyüş esnasında provokasyon yaratmak isteyen bir faşiste gerekli cevap verilirken Zonguldak Valiliği'ne gelindiğinde kitle yaklaşık 200 kişiye ulaştı. Aralarında DGB'nin de bulunduğu ilericiler, devrimci güçler basın açıklamasında genel greve katılma çağrısı yaptı.

Sivas

11 Ekim günü Sivas'ta da basın açıklaması yapılırken Roboski'den Ankara'ya dek katliamların planlı ve devlet tarafından hayata geçirildiğine dikkat çekildi. Eylemde Sinekli Köyü'nde toprağa verilecek emekçi için işlem tamamlandıktan sonra meydanda açılacak çadır için çağrı yapıldı. Eyleme faşist bir grup saldırmak için toplandı. Faşistler çevreden bekledikleri desteği bulamadığı için saldırıya yeltenemedi.

Manisa

10 Ekim günü saat 15.00'te Manisa Eğitim-Sen önünde toplanan kitle Manolya Meydanı'na yürüdü. Burada basın metni okundu. Basın metni okunmadan önce katledilenlerden 3'ünün eyleme Manisa Saruhanlı'dan gittiği duyuruldu. Basın metninde, iktidarın barışa tahammülü olmadığı vurgulanarak, katliam kınandı. Basın açıklamasının ardından bir süre oturma eylemi yapıldı. Eyleme BDSP ve Kaldıraç da katıldı.

Kayseri

11 Ekim günü Kayseri Meydanı'nda toplanan yüzlerce kişi, katliamı protesto etti. Emek ve Demokrasi Platformu adına basın açıklamasını yapan Eğitim Sen Şube Başkanı Ulaş Apaydın katliamların emekçileri yıldırılmayacağını belirtti. KESK'in Pazartesi ve Salı günü düzenlediği greve katılım çağrısı yapan Apaydın "Bizler birleşirsek katilleri yeneriz" dedi.

Adana

Katliamın hemen ardından İnönü Parkı'nda bir araya gelen kitle burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamadan sonra yürüyüşe geçmek isteyen kitlenin önü çevik polis barikatı ile kesildi. Polisin bu keyfi tutumuna karşı kısa bir oturma eylemi gerçekleştirildi. Pazar günü gelecek cenazeleri kitlesel karşılama çağrısıyla eylem sonlandırıldı.

Didim

Didim Demokrasi Platformu'nun çağrısıyla **10 Ekim** günü Eski Adliye önünde toplanan yaklaşık 2500 kişi yolu trafiğe kapatarak Kent Meydanı'na yürüdü. AKP İlçe Binası'nın önünden geçilirken yoğun protesto sonucu polis bina etrafına yoğun yığınak yaptı. Katliamda hayatını kaybeden Mersin Üniversitesi öğrencisi Elif Kanlıoğlu'nun cenazesinin Didim'e geldiğinde kitlesel katılımın sağlanması istendi.

Çorlu

Çeşitli demokratik kitle örgütleri, Ankara'da katliam gerçekleştiği gün saat 18.00'de Çorlu Heykel Meydanı'nda bir araya gelerek katliamı protesto etti. Ardından devlet terörünü lanetleyen bir açıklama yapıldı. Yarım saatlik bir oturma eylemi gerçekleştirilerek Ankara'dan gelecek olan araçları karşılamak üzere dağıldı.

Muğla

11 Ekim günü Sınırsızlık Meydanı'nda bir araya gelerek katliamı protesto eden kitle, yürüyüşe geçmek istediği sırada polis saldırısına uğradı. Tazyikli su ve gaz bombaları ile yapılan saldırıda 90 kişinin gözaltına alındığı belirtildi.

Elazığ

Hozat Garajı'nda **11 Ekim** günü toplanan Elazığ Halk Cephesi bir basın açıklaması yaptı.

10 Ekim günü katliamın ardından Samsun, Mersin ve Antep'de oturma eylemi yapılırken, Batman'da yapılan yürüyüşe polis tazyikli suyla saldırdı. Şırnak Uludere'de de basın açıklaması yapıldı.

İstanbul'da grev yürüyüşüne polis engeli

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin 13 Ekim günü Ankara Katliamı'nı protesto etmek amacıyla İstanbul'da Beyazıt Meydanı'nda gerçekleştireceği eylem, valilik tarafından yasaklanırken fiili engellemelerle de emekçilerin toplanma alanlarına ulaşmasının önüne geçilmeye çalışıldı. Beyazıt'ta bir araya gelmesi engellenen emekçiler Sirkeci ve Cerrahpaşa'da eylem yaptı. 12 Ekim günü ise İstanbul'un dört bir yanında hayat durdu, özellikle kamu emekçilerinin greve katılımı yoğun oldu.

Kadıköy'de polis saldırısı

Kadıköy'de vapur iskelesi girişi polisler tarafından engellenirken, polis barikatına tepkilerini dile getiren ilerici, devrimcilere polis saldırı. Saldırı sonucu, grev eylemine katılmak için flamlarıyla iskeleye gelenler arasında yer alan BDSP ve DLB'liler gözaltına alındı. Polis, Kadıköy'de vapurlarla geçmek isteyen kitleyi fiili olarak engellemeye devam etti.

Sirkeci

Sirkeci Garı'ndaki polis yoğunluğu dikkat çekerken DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş, Genel-İş ve KESK'e bağlı Yapı Yol-Sen üyesi işçilerin yanı sıra, ÇHD'li avukatlar, TMMOB ve TTB üyeleri, TKH ve HDP bileşeni güçler grev yürüyüşüne katılmak için Sirkeci Garı'nda toplandılar.

Eylemde polisin fiili olarak yolu kestiği noktaya gelinerek açıklama yapıldı. Çağrıcı kurumlar adına yapılan açıklamada, İstanbul Valiliği'nin aldığı yasak kararının keyfilikine işaret edilerek, her gün yüzlerce öğrencinin kullandığı Beyazıt alanının güvenli bir bölge olmadığını ilan etmenin, kitleleri bir araya getirmeyi engellemek amacını taşıdığı vurgulandı. Açıklamanın ardından yasak oturma eylemiyle protesto edildi. Milletvekillerinden Hüda Kaya ve Mahmut Tanal birer konuşma yaparak düşüncelerini ve tepkilerini dile getirdiler.

Sirkeci Gar'ı girişinde kitlenin arkasında gezinen bir kişiye kim olduğu sorulması üzerine, sivil polisler kitleyi engellemeye çalıştı, kısa bir arbede yaşandı. Konuşmaların ardından eylem sonlandırıldı.

Cerrahpaşa

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi kapısı ve fakültenin etrafı polis tarafından abluka altına alınırken yüzlerce emekçi de fakülte bahçesinde toplandı. Çapa'da ise eyleme gitmek isteyen öğrencilerin önü giriş kapısında çevik kuvvet barikatıyla kesildi.

Beyazıt'a yapılacak yürüyüş için Cerrahpaşa'da bekleyen KESK üyesi kamu emekçilerinin ve TTB üyesi hekimlerin yanı sıra BDSP'nin ve birçok ilerici, devrimci kurumun aralarında bulunduğu kitle, Ankara'daki katliamda hayatını kaybedenler için saygı duruşunda bulundu.

Katliamda çok sayıda arkadaşını kaybeden BTS üyesi Esra Titik, fakülte bahçesinde yaptığı konuşmada "Kan dökülenlere sesleniyoruz. Yılmayacağız, eşitlik ve

özgürlük diyeceğiz" ifadelerini kullandı. Konuşmanın ardından fakülte içinde yürüyüş yapılarak tekrar toplanma alanına doğru gelirken polis araç çıkış kapısına barikat kurdu. Emekçiler, "Katillere, bombacılar barikat kurun" diyerek polise tepkisini gösterdi.

Valilikle yapılan görüşmenin sona ermesinin ardından kitleye açıklama yapan KESK yöneticileri, kendilerine 'Güvenliğiniz alamayız. Eylem yapamazsınız, yas tutamazsınız' gibi gerekçeler sunulduğunu söyledi.

Emekçiler barikata yüklendi

Açıklamanın ardından yüzlerce kişi, polis tarafından kapatılan kapıya doğru yürüyüşe geçerek fakülte kapılarını açtı. Önde bulunan kitle polis barikatına yüklenirken polis de coplarla kitleye saldırı. Sendika yöneticileri arbedeyi sona erdirerek kitleyi oturma eylemine çağırdı. Oturma eylemi sürerken "Hırsız katil Erdoğan!" sloganları atıldığı sırada polis sürekli kitleyi "Tespit ediyoruz" diyerek tehdit etti.

Kitleye seslenen KESK Eşbaşkanı Lami Özgen, Davutoğlu'nun "Canlı bombalar eylem yapmadan tutuklayamayız" sözlerini hatırlatarak KESK'lilerin sahte delillerle, 'makul şüphe' adı altında gözaltına alınıp, tutuklandığını söyledi. Katliamı bombacılarla birlikte devletin planladığını belirten Özgen, eylem izin verilmemesine tepki gösterdi. Ardından TTB 2. Başkanı Raşit Tükel söz alarak hayatını kaybedenlerin yakınlarına başsağlığı diledi. Ortak basın açıklamasının okunmasının ardından eylem sona erdirildi.

Grevin ilk günü

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde iş bırakan sağlık emekçileri Millet Caddesi'ne çıkarak yolu kestiler. Saat 10.04'ü gösterdiğinde katliamda yitirenler için saygı duruşu yaparak "Katil devlet hesap verecek!" sloganı haykırıldı.

Eylemde konuşma yapan Raşit Tükel, "Patlayan bombaların sorumluları belli. 400 milletvekili isteyen, 7 Haziran seçimlerinde istediğini alamayan, çetelere silah gönderenlerdir" dedi ve katledilenler için yas tuttıklarını söyledi.

Ardından söz alan DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, Erdoğan'ın, Davutoğlu'nun, MİT

yetkilisinin istifa edip yargılanması gerektiğini ifade ederek "Onları stadyumlarda açık yargılayacağız. 1 Kasım'da sandığa gömeceğiz, sokağa gömeceğiz. İşçiler, emekçiler, emekçi halklar kazanacak" diye konuştu. Son olarak greve destek veren öğrenciler adına yapılan konuşmayla eylem sonlandırıldı. Emekçiler, Ankara'da katledilen Dicle Deli'nin cenazesi için Kocamustafapaşa Meydanı'na geçti.

Kartal'da ise Eğitim Sen'in çağrısı üzerine Zekeriya Göçer İlköğretim Okulu'nda iş bırakan eğitim emekçileri, katliamı lanetlemek için derslere girmediler. Pek çok sınıfta ders işlenmedi ve öğrenciler okullardan geri döndü. Eğitim Sen, iki günlük grevde olduklarını belirterek velilere çocuklarını okula göndermemeleri çağrısı yaptı. Kartal Meydanı'nda saat 10.00'da ses çıkarma eylemi yapıldı.

Kartal merkezde, Eğitim-Sen İstanbul 5 No'lu Şube ve TÜM BEL SEN 3 No'lu Şube'nin çağrısıyla eylem yapıldı. Bankalar Caddesi'nde yapılan yürüyüşte yapılan konuşmalarda "inadına barış" vurgusu öne çıktı. Kartal İntiba'nın önünde basın açıklaması gerçekleştirilerek "katilleri tanıyoruz" denildi, genel greve katılım çağrısı yapıldı.

Eğitim Sen İstanbul 7 No'lu Şube Avcılar Marmara Caddesi'nde yürüyüş yaptı. BDSP ve DLB'nin de katıldığı yürüyüşün ardından saat 10.04'te saygı duruşu yapıldı. Basın açıklaması okunarak grev ve cenaze programı açıklandı.

Beşiktaş'ta sabahın erken saatlerinde emekçiler otobüs durakları ve iskelelerde "Hayatı durduruyoruz" yazılı kokartlar dağıttı.

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Silivri, Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi, Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi (EAH), Bağcılar EAH'ta da sağlık emekçileri greve çıkarken Levent, Taksim ve Bakırköy'de de "Hayatı durduracağız!" diye haykırdılar.

Birleşik Metal-İş üyesi metal işçileri de İstanbul'da katliama karşı ses verdi. ABB Kartal fabrikası, Alemdağ Penta ve Mert Akışkan'da işçiler katliamı lanetledi.

Maltepe Belediyesi işçileri, sabah saatlerinde belediye binası önünde açıklama yaptıktan sonra Maltepe Meydanı'na yürüdüler.

İstanbul'da gazeteciler de TGS-TGC önünde toplanarak saygı duruşu yaptı, sloganlar attı.

Katliama karşı genel grev!

Ankara Katliamı, 12-13 Ekim günlerinde KESK, DİSK, TMMOB ve TTB tarafından örgütlenen grevler sonucunda her iki gün de binlerce işçinin ve kamu emekçisinin katıldığı eylemlerle yapıldı.

İzmir

13 Ekim'deki eylemde Kıbrıs Şehitleri Caddesi üzerinden Alsancak Garı önüne yüründükten sonra saygı duruşu yapılarak konuşmalara geçildi. BTS İzmir Şube Başkanı Birtan Kulakoğlu sermaye devletinin kana doymadığını söyleyerek başladığı açıklamaya, devletin katliamcı kimliğinin birçok defa sergilendiğini, Suruç Katliamı'nın acısının hafifletmeden Ankara'da katliam yaşandığını söyledi. Halkların kardeşliğine dikkat çeken Kulakoğlu, "Özgürlüklerin sağlanması için tüm bu kesimlerle sınıf mücadelesini yükseltmek gerekir" dedi.

Eylem'de, Mesut Mak'ın örgütlü olduğu Tarım Orkam-Sen'in İzmir şube başkanı da kısa bir konuşma yaptı. Eğitim-Sen İzmir 1 No'lu Şube Başkanı Bahri Akkan tarafından okunan ortak basın metninde 10 Ekim günü geçmişteki birçok mitingde olduğu gibi Ankara Tren Garı'nın önünde buluşulduğu belirtilirken 7 Haziran'dan bugüne iktidar hırsıyla bir iç savaşta kaybedilecek kadar insanın, yaklaşık 700 kişinin canını kaybettiği vurgulandı. Son olarak, "Ve barışa kavuştuğumuz gün, tren garlarının yeniden kavuşmaların yaşandığı yerler olarak aklımızda yerini alacağı gün olacak" denilerek mücadele çağrısı yapıldı.

12 Ekim günü Basmane Meydanı'nda toplanılarak Gündoğdu Meydanı'na yürünen eylemde ise burada TMMOB İK Sözcüsü Melih Yalçın ortak basın metnini okudu. Yalçın, 10 Ekim 2015'in dünya toplumsal mücadeleler tarihinde en kanlı, en alçak saldırının gerçekleştirildiği gün olarak yerini alacağını söyledi. Katliamı yapanların, yalana, talana, hırsızlığa karşı sesini çıkaran Türkiye halklarına, temel demokratik haklarını talep eden Kürt halkına karşı savaş ilan edenler olduğunu belirtti. Yalçın, "Katiller, yüzlerce insan yerlerde paramparça yatarken, vatandaşına yardım etmeyen, aksine onlara yardım etmeye çalışanlara copla biber gazıyla saldıran emniyet görevlileridir. Katiller 'güvenlik zafiyeti yok' diyenler, 'istifa edecek misiniz' sorusuna gülen bakanlardır" sözleriyle katillerin net olmasına rağmen yargılanmadığına vurgu yaptı.

Eylemde Barış Anneleri adına Cemile Aydın, TTB adına ise Fatih Sürenkök söz aldı.

Eylemlere, direnişte olan Kocaer işçileri "Genel grev genel direniş", "Emeğin kavgasında birleşin" dövizleriyle katılırken, Türk-İş'e bağlı Belediye-İş, Tek Gıda-İş, TÜMTİS sendikalarının yanı sıra BDSP, DEV TEKSTİL, DGB, HDP, Barış Anneleri, Birleşik Kamu-İş ile ilerici ve devrimci birçok kurum katılım sağladı.

Yandaş medya organlarının Ankara katliamı ile ilgili atıkları başlıklardan dolayı Sabah, Güneş, Yeni Asır gazeteleri protesto edilip kürsüden yere atıldı. Eylemlerde işçi ve emekçiler kendi güvenliğini alarak yürüdü.

Gebze

13 Ekim günü saat 13.00'te Trafo Meydanı'nda toplanan kitle buradan Cumhuriyet Meydanı'na doğru sloganlarla yürüyüşe geçti. Cumhuriyet Meydanı'na gelindiğinde burada ilk önce saygı duruşunda bulunuldu. Ardından yapılan basın açıklamasında katliam teşhir edildi ve "Bizi korkutmaya, yıldırma, sindirmeye çalışanlara sesleniyoruz: Ne kadar saldırırsanız saldırın, korkmayacağız, yılmayacağız, unutmayacağız ve asla affetmeyeceğiz!" denildi.

12 Ekim günü "Yastayız, isyandayız. Barış için ayakta" pankartı arkasında İzmit Sabri Yalın Parkı'nda buluşan onlarca kişi katliamı kınadı. Saat 10.04'te hayatını kaybedenler için 1 dakikalık saygı duruşunda bulundu.

Saygı duruşunun ardından KESK Dönem Sözcüsü Ethem Kartal konuşma yaparak katliamı teşhir etti. Sonrasında söz alan DİSK Bölge Temsilcisi Genel-İş Şube Başkanı Vedat Küçük ise "bundan sonra savaş oyunlarının oynanmasına canımız pahasına karşı çıkacağız" ifadelerini kullandı.

Kocaeli Tabip Odası Şube Sekreteri Burhan Çağlar Usta ve TMMOB Mimarlar Odası Şube Başkanı Arsal Arısal'ın konuşmasıyla eylem bitirildi.

Mersin

13 Ekim günü, 11.30'da Tren garı önünde buluşan kitle sloganlarla Özgür Çocuk Parkı'na yürüdü. Özgür Çocuk Parkı'nda açılan taziye çadırı çevresinde kitleye konuşmalar yapılarak eylem devam etti. Kurumlar adına ortak açıklamayı DİSK Genel-İş Mersin Şube Başkanı Kemal Göksoy okudu. Açıklamada, katillerden hesap sorulacağı vurgulanarak, mücadele kararlılığı dile getirildi. Eylemde ayrıca HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ da bir konuşma gerçekleştirdi. Eylem bitiminde taziye çadırında kitle beklemeye devam etti.

12 Ekim'de saat 11.00'de Özgür Çocuk Parkı'nda kitleler kalabalık bir şekilde bir araya gelerek AKP il binasına doğru yürüyüşe geçti. Polis, AKP önüne gelmeden eylemcilerin önünü, Adliye binası önünde kesti. Bu esnada sloganlarla bekleyiş sürdürülürken polis barikatı geriye çekildikten sonra katledilenler için saygı duruşu yapıldı ve basın metni okundu. AKP önünde açıklama yapıldıktan sonra iş bırakma eylemini örgütleyen sendika ve kurum temsilcileri AKP'ye siyah çelenk bıraktı. Eylemde taziye çadırına geri yürünerek burada bekleyiş devam etti. Akdeniz Belediyesi

önündeki taziye çadırında da belediye işçileri yer aldı. Eyleme başta eğitim ve sağlık emekçilerinin yanı sıra DİSK Genel İş üyesi belediye işçileri de yoğun bir katılım gösterdi. Ayrıca Mersin Üniversitesi'nde boykot örgütleyen üniversite öğrencileri de okulda yaptıkları eylemin ardından bu eyleme katıldı.

Adana

13 Ekim günü yapılan eylem, Ankara'da katledilenlerden Eğitim Sen üyesi Gülcan Elmascan'ın okulu olan Celalettin Sayhan İlkokulu önünde gerçekleşti. Saat 10.00'da okul önünde yapılan eylemde basın açıklamasını kurumlar adına Eğitim Sen Adana Şube Kadın Sekreteri Şükran Yeşil yaptı. Yeşil, "katliamın faileri Suruç'ta, Cizre'de, Diyarbakır'da katliamlarla ülkeyi kan gölüne çevirenler"; "baskılarla, katliamlarla yarattıkları korku atmosferinde kendilerini kurtarmaya çabalayanlar" vurgularıyla AKP'nin ve gerici şeflerinin sorumluluğunu vurguladı.

12 Ekim günü Büyükşehir Belediyesi önünde toplanıldı. Yüzlerce işçi ve emekçi, Atatürk Caddesi'nden Uğur Mumcu Meydanı'na kadar yürüyüş gerçekleştirerek alana varıldığında katliamda ölenler için saygı duruşu yapıldı. Ortak basın açıklamasını okuyan Eğitim Sen Genel Başkanı Kamuran Karca, katliamın faillerinin belli olduğunu söyledi.

Bursa

13 Ekim günü Setbaşı'nda toplanan kitle Heykel Meydanı'na yürüdü. Yürüyüşe liseliler de "Yasta değil isyandayız! Derste değil boykottayız! Bu memlekette barıştan önemli ders YOK!" pankartı arkasında katıldı. Heykel Meydanı'nda saygı duruşunun ardından şiipler ve katliamda yaşamını yitirenlerin mitingine gitmeden önce sosyal medyada paylaştığı bazı mesajlar okundu. Katliamda yaşamını yitirenlerin adları okunarak "Yaşiyor!" sloganı haykırıldı. Daha sonra Eğitim-Sen Şube Başkanı Cihat Uygur ortak basın açıklamasını okudu.

12 Ekim günü Kent Meydanı'nda toplanıldı. İlk olarak katliama tanık olanlar konuşurken devletin hiçbir güvenlik önlemi almadığı ve polisin kendilerine saldırdığı vurgulandı. Konuşmaların sonrasında Fomara Meydanı'na yürünerek burada saygı duruşunda bulunuldu. Sonrasında basın açıklamasını KESK Dönem Sözcüsü Süleyman Ayyılmaz okurken "barış ve demokrasi mitingini kana bulayanlara" seslenerek "Korkmayacağız, yılmayacağız, unutmayacağız ve

afletmeyeceğiz. Döktüğünüz kanda boğulacaksınız” dedi.

Greve Türk-İş'e bağlı TÜMTİS üye ve yöneticileri de destek verirken KESK üyelerinin yoğun katılımı dikkat çekti. DİSK ise sadece yöneticileriyle greve katıldı. Ayrıca Birleşik Metal-İş örgütlü olduğu fabrikalarda sadece bir saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Yürüyüşe beş bine yakın emekçi katılırken Fomara Meydanı'na gelindiğinde kitlenin azalması dikkat çekti. Greve BDSP'nin yanı sıra birçok devrimci ve ilerici kurum destek verdi.

Manisa

Manisa SES şubesi 12 Ekim günü saat 10.00'da çocuk hastanesinin önünde toplanarak Ankara Katliamı'nda ölümsüzleşenler için anma etkinliği gerçekleştirdi. BDSP'nin de katıldığı etkinlikten sonra Manisa Lisesi önüne gidilerek, diğer kamu emekçileriyle buluşuldu. Buradan Manolya Meydanı'na yürünerek basın açıklaması gerçekleştirildi. Erdoğan'ın ABD'de 3 Müslüman genç öldürüldükten sonra yaptığı açıklamadan alıntı yapılarak “Bize oy verenler yaşam haklarının korunması için de oy veriyor. Siyasetler olarak her olaydan sorumluyuz” sözleri hatırlatıldı. Basın metninde katliam kınanarak saldırılara karşı mücadele çağrısıyla eylem sona erdi.

Kayseri

Eğitim-sen binası önünde bir araya gelen yüzlerce işçi ve emekçiler düzenli kortej oluşturarak Kayseri Meydanı'na doğru yürüdüler. Kayseri Meydanı'nda açıklamayı okuyan Eğitim Sen Şube Başkanı Ulaş Apaydın, iki gündür yüreklerinin yandığını belirterek “Üzgünüz, öfkeliyiz, yastayız ve isyan ediyoruz” dedi. Katliamın hemen ardından kolluk güçlerinin ve devletin alçakça tutumunu teşhir eden Apaydın, katilleri tanıdıklarını, peşlerini bırakmayacaklarını ve emekçilerin bunun hesabını soracağını vurguladı. Ankara'da ortada gözükmeyen kolluk, Kayseri'deki eylemde emekçileri terörize etmek için seferber oldu. Kamera terörü, emekçileri kitlelerden izole etmeye yönelik abluka eylem boyunca sürdü. HDP, EMEP ve CHP'nin destek verdiği eylemde sınıf devrimcileri de yerini aldı. Eyleme işçi katılımı zayıfken, gençlerin ve kamu emekçilerinin katılımı dikkat çekiciydi.

Bolu

Sosyalist Kamu Emekçileri'nin de aralarında bulunduğu emekçiler erken saatlerde iş yerlerine giderek, herkesi greve çağırarak destek verdi. Greve çıkan emekçiler hastanelerinde açıklama yaptıktan sonra kitlesel bir şekilde Niyazi Büyüksütçü'yü uğurlamaya gitti. Saat 18.00'de Kardelen Meydanı'nda yapılan basın açıklaması ile kamu emekçileri Bolu halkına yaptıkları grevi anlattı.

Nevşehir'in Hacıbektaş ilçesinde yüzlerce emekçi Ankara'daki katliamı protesto etmek için yürüdü. Belediye Meydanı'nda toplanan emekçiler, yaklaşık 1 km'lik yürüyüşün ardından toplanma meydanına yeniden gelerek basın açıklamasıyla eylemi sonlandırdı.

Erzurum'da Eğitim-Sen önünden yürüyüş başlatan eğitim emekçileri, daha sonra meydana oturma eylemi yaptı.

Denizli'de Çınar Meydanı'nda oturma eylemi yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir-Gebze-Mersin-Kocaeli-Zonguldak-Bolu-Manisa-Kayseri

Ankara'da katliam protestosuna polis saldırısı

Ankara Katliamı'nı protesto etmek amacıyla iki günlük grev çağrısı yapan DİSK, KESK, TMMOB, TTB, **13 Ekim** günü Ankara'da gerçekleştirdikleri eylemde polisin saldırısına uğradı. Kolej Meydanı'nda buluşan emekçilerin eylemi polis barikatıyla engellenmeye çalışıldı.

Emekçiler her şeye rağmen yürüyüşlerini kaldırımdan sürdürürken Ziya Gökalp'te kitlenin yola inmesiyle polis saldırısı gerçekleşti. Kalkanlarla emekçileri vahşice sürükleyen ve biber gazı sikan katiller sürüsü, yine de yürüyüşü engelleyemedi. Kitlenin Sakarya Caddesi girişinde de polisin tacizleri sonrasında arbeye yaşanırken eylem devam etti ve Sakarya Meydanı'nda bekleyen kitleyle buluştu. Burada öfkeli sloganlarla oturma eylemi yapıldı.

Oturma eylemi sürerken Tüm Bel-Sen Ankara Şubesi Başkanı Adem Yavuz Kaya konuşma yaparak polis saldırısını teşhir ederek faşist Sedat Peker'e verilen izne dikkat çekti. “Bu ülkede oluk oluk kan akacak diyenlere yürüyüş serbest. Demokratik parti örgütlerinin binalarına saldıranlara, faşizme yürüyüş serbest. Bize değil!” diyen Kaya'nın ardından Ankara Tabip Odası adına Asuman Doğan söz alarak Sağlık Bakanı'nı teşhir etti.

Söz alan BTS MYK Kadın Sekreteri Bahar Karakaş, katliamda 13 BTS üyesinin de katledildiğini belirterek katliamı teşhir etti. KESK adına konuşan Hasan Toprak'ın gün içinde İstanbul'da gerçekleşen saldırıyı duyurmasıyla kitle ıslıklarla saldırıyı protesto etti.

Üniversite hastaneleri adına konuşma yapan Mine Oral da yatan yaralıları hakkında bilgi vererek ambulansların saldırı ardından geç gelmesini ve polisin buna engel olmasını teşhir etti.

Eylemde üzerinde katliamda yitirilenlerinin isimlerini yazılı olduğu beyaz balonlar gökyüzüne bırakıldı. Sakarya Meydanı hınca hınç dolarken

oturma eylemi saat 13.30'da sona erdi.

12 Ekim günü ise saat 12.30'da Çankaya Belediyesi önü Ziya Gökalp Caddesi'nde, BDSP, DGB, EHP, HE, Kaldıraç ve SYKP gibi ilerici-devrimci kurumların ve pek çok sendikadan işçi ve emekçinin aralarında bulunduğu kitle bir araya geldi. Saygı duruşunun ardından DİSK Genel Başkanı Kani Beko söz aldı. Beko, valilik izni ile haftalar öncesinden planlanan 10 Ekim Mitingi'nde böyle bir katliam yaşanmasına izin veren devletin nasıl bir devlet olduğunu sorarak sözlerine başladı. “Güvenlik zaafı yoktur” diyen yetkilileri kınayan Beko, “Sendikalar ve meslek örgütlerinde örgütlü olan olmayan bütün işçileri, emekçileri greve, iş bırakmaya ve isyana çağırıyorum! Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!” sözleriyle konuşmasını tamamladı.

Konuşmanın ardından alandan “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları yükselirken, ikinci olarak KESK Sözcüsü Şaziye Köse söz alarak katliamda devletin sorumluluğunu teşhir etti. Köse “Bir kere daha tekrarlıyorum: sizin ezberinizi bozacağız! Üzerimize sıçrayan kanların bedelini size ödeteceğiz! Biz emekçiler olarak çelikten ve süngerden kalkan olacağız! Onlar kaçmaya çalışabilirler de. Elbet gidecekler... Sınır dışına kaçmaya çalıştığınız gün o sınırları tutacağız sizi çıkartmayacağız!” sözleriyle konuşmasını tamamlarken son olarak Çankaya Belediye Başkanı Alper Taşdelen konuştu.

Kürsüden yapılan konuşmalarda sürekli seçimlere atıfta bulunulması dikkat çekerken, katliamı protesto için alanlara inen emekçilere bir kez daha hesap sorma adresi olarak sandık ve 1 Kasım gösterildi. Gün içinde TMMOB ve TTB'nin gara yürüyüş eylemi ile çıkan eylem programına DİSK ve KESK'in beklenen katılımı sağlayamadığı gözlemlendi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Kalıcı barış için düzene karşı savaş!

*İki şeyin apansız karşı karşıya geldiği dünyada
ben şimdi diyorum ki
buna inanmak gerek
ve direnmek
Hep direnmek...
Turgut Uyar*

Geçtiğimiz günlerde Ankara'da yüzlerce insanın öldüğü ve yaralandığı bir katliam yaşandı. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından örgütlenen barış mitinginde 'ortalık kana bulandı'. Son açıklananlara göre yüzün üzerinde kişi katledilmiş 400'e yakın kişi ise yaralanmıştır. Son 3 ayda yaşanan kirli savaşta baktığımızda Kürt halkını hedef alan saldırganlıklar ve katliamlar, saraydan pimi çekilen bombalar sermaye devletinin katliamcı yüzünü en acımasız, en yürek burkan şekliyle bize gösterdi.

Oradaydık

Biz de örgütlenen barış mitingine "Barış sosyalizmle gelecek!" demek için farklı illerden katılım sağladık. Saat 10 gibi bir ses duyduk. O anın yaşattıklarıyla daha ne olduğunu anlamadan ikinci bir patlama sesi geldi. Patlamanın olduğu alanlara uzak değildik. Yanı başımıza paramparça olan insanların bedenleri düştü. Birçok insanın üzerinde insan parçaları ve kan vardı. Daha sonra muhtemelen insanların koştuğu yönden silah sesleri duyuldu. Patlamanın ardından patlama alanına ölen ve yaralananlara yardım etmek için gidildiğinde polisler gardan çıkararak biber gazıyla saldırmış patlama anında alanda olmayan polisler bir anda insanlara saldırmak için orada belirmişti. Özel Harekat, akrepler, TOMA'lar bir anda alanı doldurdu. Sağlık emekçileri alanda yaralılara müdahale etmemiş olsaydı belki daha fazla insan ölmüş olacaktı. Ambulanslar çok geç gelmişlerdi alana. TTB'nin açıklamasına göre bu süre 45 dakikaydı. Yoldaşlarımızla birlikte kendi güvenliğimizi alacak şekilde bir parkın orta tarafına geçtik. Her yerel kendi bölgesinden gelenleri, eksik olup olmayanları kontrol etti. Daha sonra Ankara'daki yoldaşların inisiyatifine bağlı kalarak alandan ayrılıp Kızılay'da kuruma geçtik. Yolda faşistler tarafından saldırıya uğradık. Kuruma geldiğimizde en acilinden yapabileceğimiz sağlık ve güvenlik ekipleri oluşturuldu. Kan verebilecek yoldaşlar hastanelere kan vermeye giderken, diğer ilerici ve devrimci kurumlara ulaşılmaya çalışıldı. Tertip komitesinin mitingi iptal edilmesiyle, bölgede katliama yönelik o anda bir şeyler yapılması planlanmayınca bizlerde kendi bölgelerimize geri döndük.

Yaşanılan, yaşadığımız çok farklıydı. Biber gazı, tazyikli su, plastik mermi, dayak, gözaltı değildi. Artık "barışçıl" eylem dönemleri bitmişti. Belki kiminin demesiyle '90'lara geri dönmüştü. Suroç'ta yaşananlardan farklı değildi bomba patlaması. Okumuştuk, içimiz yanmıştı, öfkelenmiştik, bilenmiştik, ağlamıştık ancak 30 metre ötemizde insanların paramparça oluşunu görmek açıkça çok farklıydı. Okuduğumuz, gördüğümüz gibi değildi.

Korkmak mıydı? Değildi, hiç değildi hem de. Hatta utanmaktı yaşadığına. Patlamanın olduğu alanda değildik ama uzakta da değildik. İyi ki alanda değildik diyemiyorsun. İyi ki bize ya da yoldaşlara bir şey olmadı diyemiyorsun, demeyiz de. Yüzlerce insanın paramparça oluşuyla parçalandık hepimiz. O patlama anına yönelik ne hissettiğimizi ya da düşündüğümüzü yazmak en azından benim için eksik bir şey olacaktır. O an yaşadıklarına ya da hissettiklerime karşılık gelebilecek kelimeler yok şuan. Alandan ayrılırken yanımda olan liseli, genç yoldaşların buz gibi olan elleri, kireç gibi yüzleri, katliamı gören dona kalmış gözleri vardı. Sarılmaları, titremeleri vardı. Bir yoldaşın 10 yaşındaki kardeşinin sadece duvara bakan gözleri vardı. Nasıl anlatılabilir bu. O anda hissettiğim şeyin karşılığını bir kelime ya da bir cümle anlatamaz. Ben de anlatamam, anlatamıyorum. Alanda, kavgada, yaşamda yan yana olduğun sarıldığın, güldüğün, gelirken birlikte yolculuk ettiğin, bir çok şeyi paylaştığın yoldaşlarını bir daha görememe ihtimalinin yaşattığı duygu o kadar kötü, o kadar acı ki. Bunu düşünmek belki yanlış, doğru olmayan bir şeydi. Bunu hissetmek korkmak değildi ama. Ölüm yanı başımızdaydı ve bir sürü insanı öldürdüler. Kendi ölmemiz değil elbette ki düşündüğümüz/düşündüğüm. O an yanımda olanların, yoldaşlarımızın ölmesinin yakınlığının verdiği, hissettirdiği acı. Bizim yüreğimizi, içimizi paramparça eden katliam, katledilenlerin yakınlarında, yoldaşlarında daha farkı duygular yaşatıyordu, yaşatacaktı...

Sonra "İnadına barış" dediler

Seni, beni, yüzlerce, binlerce insanı paramparça edenle neyin barışı sağlanacaktı. Hangi barıştan söz edilecekti. Patlamanın kulaklardaki çığlığını yok edecek hangi çözüm masası kurulabilecek, gökyüzünden yağın insan parçalarını hangi süreçte bırakabilecekti. HDP'nin barajı geçmesi neyi değiştirmişti. Kürt halkına mecliste koltuktan başka ne kazandırmıştı. Bu devletin hiçbir zaman Kürt sorununu çözmek gibi bir niyeti olmadı. Bu katil devlet her zaman kırıntı niteliğinde sayılabilecek hakları dahi Kürt

An kara!

Hayatın kıyısından insanlığın çekildiği,
ve sahillere
ölü çocukların vurduğu,
bir ahir zamandı.

Suroç'tan sonraki
ve şafaktan önceki
o son an kara'sında
durdu zaman.
İnsanlık vicdaniyla baş başa kaldı.
Can parçaları
kan kırmızısı yağarken,
içimiz,
o can kırıklarının acısıyla yandı.

Ve sizler;
o çok korunaklı
saraylarından ve sırça köşklerinden,
kan sıçramış katran gömlekleriyle
ocaklara ateşler düşürenler!
Sırat'ın üstündesiniz.
Bilesiniz,
beyhudedir zulmünüz.

Amel defteriniz tarihtir,
öldürdüğünüz çocuklar tuttu.
Yer ve gök yarılmayacak belki.
Fakat yer ve gök yarılmış gibi
dehşetli olacak,
kızıl(ca) kıyametin kopacağı
o mahşer günü.

H.Eylül

halkına vermedi. Can aldı, kan aldı. Ölü bedenlere işkenceler yapıldı, sürüklendi. Evler basılarak infazlar yapıldı. Çatılara keskin nişancılar yerleştirilerek canlı olan her şey yok edilmek istendi. Suroç, Adana, Mersin, Diyarbakır, Ankara'da bombalar patlatıldı. Barış yazan pankartlarla katledilen insanlar taşındı günler önce. Ankara katliamına yönelik tren garı hasar gördü deyip yüzlerce insanın ölümünü riyakarlıkla karşılayanlar kimseye elinde altın çanakla barış sunmaz! Barış diyerek yüzlerce, binlerce insan ölürken, barış inadına barış demekle, süreci buzdolabından çıkarın demekle olmaz, olmadı, olmayacak. Kadınıyla, çocuğuyla bir halkı yok edenlerle, temsilcileriyle, itaat ettiği sınıfla asla barışmayacağız. Bizler bugün devletin imzasının olduğu, tüm katliamların hesabını sormak için, özgürlük, eşitlik ve kalıcı barış için bu kanla kurulu olan, çürümüş, pislik düzene karşı savaşaçağımızı bir kez daha söylüyoruz. Barış; barış için savaşmayı gerektirir ve ancak sosyalizmle gelecektir! Kalıcı barış için sosyalizm mücadelesini büyütelim!

K. İmge

Gün gelecek kan içinde boğulacaklar

“Kanlı Meydan”

Gökyüzünün “yırtılması” gibi gelen bir patlama sesi duyuyorum, istemeden de olsa biraz eğiliyorum. Uzaktakiler sesin geldiği yere bakıyorlar, sesin geldiği yere yakın olanların kendilerine doğru koştuğunu görünce onlar da ters yöne koşmaya başlıyorlar. İlk sestense bir kaç saniye sonra yine aynı ses geliyor. Ses yankılanıyor, bir-iki saniye sürüyor. O bir iki saniye içinde polis ses bombası atıp kitleyi dağıtmaya çalıştığı ihtimali geçiyor aklımdan. “Şu sıralar her eyleme, her yürüyüşe saldırıyorlar, buna nasıl izin verdiler?” diye düşünüyordum zaten. Sonra bunun defalarca maruz kaldığım ses bombası olmadığını anlıyorum ama kitlenin içinde bomba patlatılacağı gelmiyor aklıma. Herkes kaçışmaya başlıyor. Birkaç adım öne çıkıp “ne yapalım?” diyorum bir yoldaşa. Cevap vermiyor, o da düşünüyor. Yere düşen flamaları toplayıp bir yoldaşa veriyorum, “geriye götür” diyorum. Başka bir yoldaş megafonla herkesin bir yere toplanmasını söylüyor. Sonra “ne yapalım?” dediğim yoldaşa “gel, bakalım” diyorum. İkimiz “sesin geldiği yere” doğru yürüyoruz. O sırada 7-8 el silah sesi geliyor. Ne olabilir diye düşünüyorum, gaz bombası mı acaba? Bu sırada tekrar ateş ediliyor, “başka bir şey olsa daha az ses çıkar, böyle yankılanmaz” diyorum kendime, çıkan sestense gerçek mermi olduğunu anlıyorum ama nereye, kimin ateş ettiğini göremiyorum. Biraz sonra karşılaşacağım manzarayı görenler ne olup bittiğini bildiği için orada duran polis arabasına saldırıyorlar. Birileri son hız meydanı boydan boya koşmaya başlıyor, bir amca “tutun, yakalayın şunu!” diyor. Sonradan “yakalayın” dediklerinin sivil polis olduğunu, bir kaç tanesinin dövülerek cezalandırıldığını öğreniyorum.

“Sesin geldiği yere” ilerlemeye devam ediyoruz. Korkmuyorum, heyecanlı değilim, ne olduğunu bilmiyorum, merak etmiyorum, tahmin etmek aklıma gelmiyor, sanki biliyorum, ne olduğunu öğrenmeye çalışıyorum. Önce kıymık gibi bir et parçası görüyorum yerde, yere bakarak yürümeye devam ediyorum. Kırmızı etler, beyaz etler, ucundan damar çıkmış etler... Yumruktan daha büyük, sarı bir şey görüyorum, “böbrek mi acaba” diye düşünüyorum. Sonra yerde bir erkek saçını görüyorum. Deriyle beraber kaldığı için dağınık durmuyor, sanki peruk gibi, avuç içi kadar. Kafamı sağa çevirince ne gördüğümü anlayamıyorum. İlk önce dirseğin biraz altından kopmuş bir kol görüyorum, sonra giysiler ve et yığınları. Sonra bir “şeye” bakıyorum. Bunun “eskiden” bir vücut olduğunu anlıyorum. Yanında ona benzer bir sürü “şey” var. “Demek böyle oluyormuş, bir insan parçalanınca böyle görünüyormuş” diyorum. Başka zaman olsa bir an bakamayacağınız bu yerde Kürt analar yere çökmüş Kürtçe ağıtlar yakıyor. Yanımdaki yoldaşı kolundan çekip “hadi geri gidelim” diyorum. Bir şey demiyor, geri gidiyoruz.

Bildik Yüzler

Meydandan çıkıp Ankara’daki kurumumuza doğru yürüyoruz. Meydandan çıkan herkes çok öfkeli. Patlamadan sonra iki akrep zırhlı araç meydan tarafından gelip hızla yanımızdan geçiyor. Herkes eline geçeni onlara fırlatıyor. Akreplerin biraz ileride durduğunu görüyoruz. İçinden elinde uzun namlulu silahlarla özel hareket polisleri iniyor. Ambulans gelmemiş daha, ama akrepler dolaşiyor. Etraftakiler onların üstüne yürüyor, taş, sopa ne varsa fırlatıyor. Slogan atanlar, küfür edenler... Polisler akrebin içine girmek zorunda kalıyor. Metroya iniyoruz, metroyu kapatmışlar. Parmaklıkların arkasındaki görevlilere tepki gösteriyoruz, “açın” diyoruz, onlar sırtıyor. Parmaklığı kırıp yanlarına ulaşmaya çalışıyoruz. Parmaklığın arkasından laf atmak kolay... Bir girsek yanlarına görecekler hak ettiklerini.

Bildik Sözler

Dönüş yolunda otobüsteyiz. Sermaye düzeninin kanallarından biri açık. Hiç kimse kapatmıyor televizyonu, kanalı değiştirmiyoruz. Oturduğumuz, yattığımız yerden televizyona bakmıyoruz. Sadece o herkesin gördüğü 8 saniyelik görüntüye bakıyoruz bir kere. “Bu meydan kanlı meydan”, sonrasında da patlamanın gerçekleştiği an. Kulağımızda “yalan söyleyen sesi spikerin”. “Güvenlik zaafiyeti var mıydı?”, “terör”, “masum insanlar”, “gençler”... Katliamı yapanlar, her şeyi önceden planlayanlar tek bir ağızdan konuşuyor. Başbakan çıkıyor ekrana, ilk dakika saldırıyı sözde kınıyor, sonra başlıyor ağızdan kan akıtmaya: “terör”, “İŞİD, PKK, DHKP/C, MLKP”. İlkinin diğerleriyle bir alakası, benzerliği yok, sonuncusunu söylemeyi beceremiyor.

Programlara “uzmanlar”, “profesör doktorlar” çıkıyor. Alçakça ve açıkça yalan söylüyorlar. O bildik reklam-reyting arttırıcı üslupları, aptal diksiyonları ve salakça içerikleriyle. Böyle dediklerini ve böyle diyeceklerini biliyorum. Sinirleniyorum. Düşünmüyorum, çökmüş de değilim. Az önce parçalanan insanlar gördüm, dönünce bunu insanlara nasıl anlatacağımı, ne yapacağımızı düşünüyorum. “Bu bölgede şu insanlarla şunu, öbür yerde şu insanlarla şunu yapabiliriz.” “O böbrek miydi acaba?” diyorum.

İlk önce 30 ölü var diye duyduk. Mola yerinde 60 dediler. Bir sonraki mola yerinde 86 olmuş. Sermaye devleti o gün yüzün üzerinde insanı katletti.

***

Sermaye devletinin dümenini elinde tutan AKP şefleri 13 yıldır işledikleri suçların hesabını vermemek, saltanatlarını sürdürmek için 7 Haziran’daki seçim oyununu geçersiz saydığından beri işçiler, emekçiler, gençler ve Kürt halkı üzerinde terör estiriyor. “400 milletvekili” diyor, “verseydiniz bunlar olmazdı.”

diyor. “Ben iktidar olmazsam katletmeye devam ederim” diyor. Sokağa çıkma yasakları ilan edip, “güvenlik gerekçesiyle ikinci bir emre kadar” önüne çıkan vuruyor, 1 aylık bebek “teröristten”, 70’indeki yaşlı “teröriste” kadar. Artık burjuvazinin bile düzen içi alternatif yokluğundan mecburen desteklediği AKP şefleri korktuklarından saldırılarını arttırıyor. Hiçbir şekilde meşruiyeti kalmamış, Suriye’de girdiği bataklığa saplanıp kalmış, dış politikası çökmüş, “çözüm süreci” çözümlenip batmış, Kürt halkının nefretini her an üzerinde hisseden bir iktidar... Ortadoğu’da başlattıkları emperyalist savaş yüzünden yerini yurdunu terk etmek zorunda kalan milyonlarca insan, savaşın sorumlusu olan ülkelere sığındıklarında emperyalist ülkelerin polisi tarafından saldırıya uğruyor, denizlerde boğuluyor, cesetleri kıyıya vuruyor, kadınları tecavüze uğruyor, dinci-gerici çeteler tarafından alınıp satılıyor... Milyonlarca insan sefalet içinde, düşünsel çürümeye içinde, milliyet, din gibi ayrımlarla bölünüp zehirlenmiş. İŞİD, El Nusra ve daha bilimum ucubeler ortalıkta kol geziyor. Dünyanın her yerinde sermaye diktatörlükleri işçilere, emekçilere, gençlere, kadınlara... Polis copu, gaz bombası, asker kurşunu dışında hiçbir şey vermiyor. Atomu parçalayan “bilim insanları” o atomla ancak bombalar yapıyor. Milyonlarca insan yoksullukla, hastalıkla boğuşurken milyarlarca lira bir avuç zengininin keyfine harcanıyor. Milyonlarca insandan vergi diye alınan milyarlarca lira rant yolları, TOMA’dan sıkılan tazyikli su, işkencede elektrik olarak geri dönüyor. Buna hayır diyen, sesini çıkaran coplanıyor, tutuklanıyor, vuruluyor, patlatılıyor... Artık kaçabileceğiniz en uzak yer eviniz, oraya da geliyorlar. Bu düzene hayır diyen ölüyor, hayır demeyen de ölüyor. Çürüyen düzen yıkılmadıkça insanlığı da çürütüyor. İnsanlığı ve uygarlığı yıkıma sürükleyen bu emperyalist-kapitalist düzen yıkılmayı bekliyor. Ankara’da, Antakya’da, Şırnak’ta, Suriye’de, Irak’ta, Filistin’de, dünyanın dört bir yanında insanları paramparça edenler bin parçaya bölünmeyi, kan içinde boğulmayı bekliyorlar.

***

Ankara’ya indiğimizde yolda dinlediğim müzik çaların pili bitmişti, dönerken dinleyemem diye düşündüm patlamadan önce. Dönüş yolunda, aklıma dinlediğim şarkı geldi;

Gün gelecek, kan içinde boğulacaklar
Çünkü halkın yaraları daha doğurgan
Üflemele güneş soğutulur mu?
İte ite dağlar yürütülür mü?
Taşımakla deniz kurutulmazsa
Kırılmakla halklar çürütülür mü?
Yolunarak çiçek büyütülür mü?
Ölüm ile hayat avutulur mu?
Isınmadan demir çelik olmazsa
Halkı katledenler unutulur mu?

Bir genç komünist

Çözüm ne seçimde ne sermaye diktatörlüğünün parlamentosunda!

Çözüm devrimde, ku

7 Haziran seçimlerinde sandıktan çıkan sonuçları yok sayan, koalisyon hükümetinin kurulmasını engelleyen, Suroç katliamını organize edip kirli savaşı başlatan sermaye iktidarı, 1 Kasım'da yeniden seçim sandıklarını kurmaya hazırlanıyor.

Bu gelişmeler, bir kez daha seçimler üzerinden dillendirilen "milli irade" söyleminin safсата olduğunu gözler önüne sermeye yetti.

Dinci-faşist tek adam diktatörlüğünü sağlamlaştırmak için meydanlarda seçim propagandası yapan Tayyip Erdoğan, partisi AKP ile hezimete uğrayınca kirli savaş, ırkçı-şovenizm ve devlet terörüne ağırlık verdi. Başkent'in göbeğinde savaşa karşı eylem yapan emekçileri canlı bombalarla katledecek derecede vahşileşen dinci-faşist iktidar, 1 Kasım'da sergilenecek seçim oyununun başaktörü durumundadır.

Zivanadan çıkan AKP'den yaka silkenleri rahatlatıp umutlandıran 7 Haziran seçimlerinin ardından, parlamento devre dışı bırakılarak kirli/kanlı savaşın başlatılması, seçim sandıklarına ya da kokuşmuş düzenin meclisine umut bağlamanın, en iyi ihtimalle hüsrana sonuçlanacağını bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Dinci-faşist-mezhepçi AKP iktidarını işçi sınıfı ve emekçilerin ilerici katmanlarının, emekçi Alevi kitlelerinin, mazlum Kürt halk kitlelerinin başına bela eden sermayeyle emperyalistler, seçim oyununa "demokrasi" diyorlar. Güya sandığa giden halk, temsilcilerini seçiyor. Gerçekte ise, hangi parti başta olursa olsun, yönetenler emperyalizmin işbirlikçileri olan kapitalistler ve onların partileridir.

Emekçiler 65 yıldan beri seçimlerde oy kullanıyorlar. Bu dönemde sağcı, dinci, liberal, faşist ve "sol kılıklı" düzen partileri kurulan hükümetlerde kısa veya uzun süre yer almış ancak hiçbir hükümetin emekçilere zerre kadar bir faydası olmamıştır. Tersine, bütün hükümetler asalak kapitalistlere ve emperyalistlere hizmet etmiş işçilere ve emekçilere ise sömürü, yoksulluk, sefillik, kölelik ve zorbalığı reva görmüşlerdir.

Hal böyleyken "demokrasi", "milli irade", "halkın kendi vekillerini seçmesi" gibi lafların sık sık kullanılması sömürü, eşitsizlik, baskı ve kölelik düzeni kapitalizmin bekası içindir.

Kapitalizm yoksulluk ve sefaleti derinleştiriyor!

Yaşadığımız bütün sorunları, bu kokuşmuş kapitalist sistem döne döne yeniden üretmektedir. Emperyalizme göbekten bağlı işbirlikçi burjuvazinin partileri, parlamentosu, hükümeti, yargısı, kısacası bir bütün olarak iktidarı, yaşadığımız her tür belanın kaynağıdır. Zira sistem, ancak bu sorunları başımıza

bela ettiği sürece ayakta kalabilir.

Sömürü, talan, yolsuzluk, rüşvet, yağma gibi rezaletler, bu düzenin olmazsa olmazlarıdır. Buna karşın AKP hükümetleri/iktidarı döneminde bu rezaletler cumhuriyet tarihinde görülmemiş bir noktaya varırmıştır. 13 yıla yayılan bu dönemde dış borçlar 130 milyar dolardan 400 milyar doların üzerine çıkmış, 3 milyonu resmi, 2,5 milyonu gizli olmak üzere, toplam 5,5 milyon, yani çalışabilir nüfusun % 17'si işsizliğe mahkum edilmiştir. Buna rağmen işsizlik fonunda biriken milyarlar sermayeye peşkeş çekilmiş, doğrudan ve dolaylı vergilerle bizden çalınan para da faiz adı altında yerli ve yabancı şirketlere peşkeş çekilmiştir.

Bu dönemde işçi ve kamu emekçilerinin gerçek gelirleri düşerken sağlık, eğitim gibi temel hizmet alanları özelleştirilmiş, toplu ulaşım, ısınma, barınma gibi temel ihtiyaçlar emekçiler için çok daha masraflı hale gelmiştir. "Laik", "dinci" sermaye palazlanırken, dinci-faşist iktidarın etrafında biriken yiyici takımından "yandaş sermaye" yaratılırken işçiler, emekçiler, emekçi köylüler daha da yoksullaştı.

Biz yoksullaştıkça onlar palazlandı. Biz ürettikçe hırsız, rüşvetçi, yağmacı asalak takımının kasaları doldu. Biz sefalet içinde acı çekerken, onlar büyüyen servetleriyle küstahça sefa sürdürdüler.

Bu kokuşmuş düzenin çarkı ancak böyle dönebilir!

Sermaye partilerinin programları ortaktr!

Farklı isimlerle, farklı söylemlerle, farklı vaatlerle bizlerden oy talep eden sermaye partileri, ayrıntıda kalan bazı farklar dışında, özde birleşiyorlar. Zira

bu düzenin gerçek efendisi sermaye sınıfıdır. Bu sınıf hem emperyalizme bağlı hem emperyalizmin ülkedeki iç dayanağıdır. Düzen partileri bu sınıfın farklı kesimlerinin siyasal temsilcileridir. Bu da onları "sermayeye uşaklık ve emperyalizme hizmet" noktasında buluşturuyor.

Kapitalizm kokuşmuş, vahşileşmiş bir düzendir. Sermaye partileri de, temsil ettikleri düzen gibi yozlaşmış çıkar çetelerinin, hırsız ve düzenbazların cirit attığı birer bataklıktr. Bu partilerin hepsi Amerikancı, NATO'cu, sermaye uşağı ve emeğin düşmanlarıdır...

Bu gerçek, hangi parti başa geçerse geçsin, uygulanacak programın "sermayeye hizmet, emekçilere saldırı" çizgisinde olmasını kaçınılmaz kılıyor. Tıpkı 65 yıldır olduğu gibi...

Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!

Seçim oyunu bugüne kadar onlarca kez tekrarlandı. Bu seçimlerde hangi düzen partisi kazanırsa kazansın, biz işçi ve emekçiler kaybettik. Bu düzen yıkılana kadar da sonuç değişmeyecek. Oysa sermayenin bu sömürü, kölelik ve zulüm düzenine mahkum değiliz. Haramilerin saltanatını yıkacak devrimci alternatifimiz, devrimci çıkış yolumuz var.

Bize gerekli olan seçim sandıklarına umut bağlamak değil işçi sınıfının devrimci bayrağı altında birleşmek haramilerin, yağmacıların, rüşvetçilerin, zorbalardan rezil düzenine başkaldırmak, sınıfsız, sömürsüz bir dünya için kavgaya atılmaktır. Bize düşen onurlu görev vahşileşmiş sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmi yıkmak, işçi sınıfıyla emekçilerin eşitlik ve kardeşlik içinde yaşayabileceği sosyalizmi kurmaktır.

Kurtuluş sosyalizmde!

Düzen partilerinden hesap soralım!

Sınıf devrimcileri "Kokuşmuş düzen partilerine oy verme, hesap sor!", "Çözüm ne seçimde ne mecliste, çözüm işçi ve emekçilerin devrimci sınıf mücadelesinde! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!" şiarlarıyla seçim çalışması yürütecekler. Bu faaliyetin hedefi sahte vaatlere kanmamaları için emekçileri uyarmak, düzenin kirli yüzünü teşhir etmek ve devrimci çözüm yolunu göstermektir.

Bu çalışmada işçi sınıfının devrimci programını temel alacak işçilerin, emekçilerin ve tüm ezilenlerin taleplerini yükselteceğiz. Emekçileri sınıfın devrimci partisinin bayrağı altında birleşmeye, meşru/militan mücadeleye ortak olmaya, kölelik düzenini yıkıp özgürlük ve eşitliğe dayalı bir dünya kurma mücadelesinin onurunu paylaşmaya çağıracağız.

Kahrolsun vahşi sermaye diktatörlüğü!

Yaşasın sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti!

***

Emperyalist kölelik zincirlerini kırmalıyız!

Asalak kapitalistlerin şiddet aygıtı olan devlet, tüm kurumlarıyla emperyalist merkezlere bağımlıdır. Bu ülkenin ekonomisi IMF ile Dünya Bankası, siyaseti/dış politikası ABD ile AB, ordusu Pentagon ve NATO tarafından denetlenmektedir. MİT'i, kontr-gerillası, bürokratik sendikacılar kastı, ekonomi ve askeri uzmanları, düzen partilerinin şefleri de aynı güçler tarafından eğitilip denetlenmektedir. Sermaye partilerinin de kabesi emperyalist merkezlerdir. Zira o merkezlerden onay almadan ne bir parti hükümet kurabiliyor ne bir parti şefi başbakan olabiliyor.

Bu alçaltıcı durumu ülkenin dört bir yanına yayılan ABD ile NATO üsleri tamamlıyor. Sermaye devleti, 1950'den beri komşu halklara saldıran emperyalistlere

suç ortaklığı yapmaktadır. 4.5 yıldan beri komşu Suriye halklarına karşı sürdürülen yıkıcı savaşın birinci dereceden suç ortağı da dinci-faşist-mezhepçi iktidardır.

Emperyalizme utanç verici köleliğin sınıfsal dayanağı işbirlikçi büyük burjuvaziyle onun iktidarındır. Bu koşullarda anti-kapitalist olunmadan anti-emperyalist, anti-emperyalist olunmadan da anti-kapitalist olunamaz. Kapitalizm emperyalizmin iç dayanağı olduğu gibi, emperyalizm de kapitalizmin dış dayanağıdır.

Bu rezil bağımlılıktan kurtulmanın, dünya halklarıyla barış içinde kardeşçe yaşayabilmenin koşulları, ancak anti-kapitalist/anti-emperyalist mücadele ile sağlanabilir. Emperyalist baskı, sömürü ve köleliğe karşı tutarlı mücadele ise, ancak sınıfın devrimci partisinden sosyalizm programı esas alınarak sonucuna ulaştırılabilir.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu; tüm işçi ve emekçileri aşağıdaki acil talepler için mücadeleye çağırır:

* Dış ve iç borç ödemeleri durdurulsun! Tüm borçlar geçersiz sayılsın!

* Emperyalistlerle açık-gizli tüm kölelik anlaşmaları iptal edilsin!

* Tüm NATO ve ABD üsleri kapatılsın!

* Başta savaş aygıtı NATO olmak üzere emperyalist kuruluşlarla tüm ilişkilere son!

* Emperyalist saldırganlık ve savaşa hayır!

Temel hak ve özgürlükler için meşru/militan mücadele!

Bu ülkede hakim olan vahşi sömürü koşulları azgın devlet terörüyle tamamlanıyor. Asalak burjuvazinin bekçisi olan kapitalist devlet sömürü ve köleliğe karşı mücadele eden devrimci hareketi, hak ve özgürlükler

talep eden işçi sınıfıyla emekçileri zorbalık, işkence ve katliamlarla sindirmeye çalışıyor.

Baskı ve şiddet aygıtına dönüşen sermaye iktidarı devrimci harekete, işçi sınıfının direnişlerine, hak arayan kamu emekçilerine, akademik/demokratik talepler uğruna mücadele eden gençliğe, eşitlik ve özgürlük isteyen kardeş Kürt halkına, eşitlik isteyen Alevi emekçilere azgınca saldırmış, halen de saldırmaktadır. Bu iktidarın dünü de bugünü de kirli ve kanlıdır. İşkenceler, infazlar, toplu kıyımlar, gözaltında kaybetmeler, zindan katliamları gibi vahşi icraatlar da bu düzenin alamet-i farikalarındandır. Artık cihatçı tetikçilerini kullanarak başkentin ortasında ülke tarihinin en vahşi katliamlarını gerçekleştirebilecek bir iktidar var karşımızda.

Böyle bir düzenin efendisi olan burjuvaziden, onun partilerinden, parlamentosundan veya diğer kurumlarından hak ve özgürlükler beklemek boş hayallerle avunmaktır. Burjuvazi ile emperyalist efendileri çözümün değil bütün sorunların kaynağıdır. Çözüm bu zorbalara karşı hayatın her alanında direnmekten geçiyor! Çözüm örgütlü militan

mücadeleyle bu cellat takımından hesap sormaktan geçer!

Böyle bir sistemde hak ve özgürlüklerimizi ancak sermaye iktidarına karşı birleşik/meşru/militan bir mücadele ile kazanabiliriz. Bu mücadele, sınıf devrimcilerinin öncülüğünde sömürü ve kölelik düzeniyle nihai hesaplaşma noktasına vardırılabılır. Sınıf devrimcileri, "bu köhne düzenin tek alternatifi işçi sınıfının devrimci iktidarıdır" diyor. İşçi sınıfıyla emekçileri sınıfın devrimci partisi saflarında mücadeleye davet ediyor. Hak ve özgürlükler mücadelesini asalak kapitalistler düzenini ortadan kaldırma mücadelesiyle birleştirme çağrısı yapıyorlar.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu; işçileri ve emekçileri aşağıdaki acil demokratik hak ve özgürlükler uğruna mücadeleyi yükseltmeye çağırır:

* Sınırsız söz, basın, örgütlenme ve gösteri özgürlüğü!

* Tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı!

* Tüm faşist-militarist kurumlar dağıtılmalı, tüm faşist yasalar iptal edilsin!

* Katliamcılar, işkenceciler, hırsızlar, rüşvetçiler halka açık mahkemelerde yargılansın!

* F Tipi hücreler yıkılmalı, tutsaklara özgürlük!

* Kürt halkına özgürlük!

Gençlik gelecek gelecek sosyalizmde!

Bu kokuşmuş düzen gençliği hem sömürmekte hem kirli savaşlarda kullanmakta hem de sıkı bir cendereye hapsetmeye çalışmaktadır. Gençliğe karanlık bir geleceksizlikten başka bir şey vaat etmeyen sermaye iktidarı, devrimci enerjisinden korktuğu gençliğe hoyratça saldırmaktadır. Gençliğin taleplerini karşılamak bir yana sorunlarını daha da ağırlaştırarak onursuz çürümeyi dayatıyor.

Gençlik demokratik, parasız, bilimsel, anadilde eğitim hakkı, herkese iş ve insanca yaşamaya yeten ücret talep ediyor. Gençlik, özgürlük, eşitlik, örgütlenme, söz ve eylem hakkı istiyor. Gençlik halkların kardeşçe yaşayacağı, sömürü ve kölelikten arınmış bir ülke ve dünya istiyor.

Gençliğin bu haklı, meşru ve vazgeçilmez taleplerine karşı sermaye düzeni dinci-gerici, şoven-mezhepçi paralı eğitim; disiplin cezaları, faşist terör, işkence ve katliamlar; işsizlik, yoksulluk ve sefillik; Ortaçağ karanlığına dayanan dinci-mezhepçi ideoloji ve yoz burjuva kültürü; sömürü, savaş ve zorbalık dayatıyor...

Gençlik zorba düzenin dayatmalarını reddetmeli, taleplerini kazanabilmek için devrim yolunu tutmalıdır. Bu köhne düzeni yıkma mücadelesine omuz vermeli, işçi sınıfının devrimci bayrağı altında savaşmanın onurunu taşımalıdır.

Ulusal baskıya, eşitsizliğe ve inkarcılığa son! Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Bütün kötülüklerin kaynağı olan sermaye iktidarı ülkeyi bir halklar hapishanesine dönüştürmüştü; Kürdüyle, Lazıyla, Ermenisiyle, Rumuyla, Çerkeziyle, Arabıyla, Gürcüsüyle, Romanyla bu toprakların kültürel zenginliğini yaratan halklara da acımasızca saldırmıştır. Bu halkların ulusal kimlikleri, dilleri ve kültürel değerleri yok sayılmış ırkçılık, inkarcılık, mezhepçilik, halklara düşmanlık ve şovenizm sermaye düzeninin/devletin harcı olmuştur. Halklar insanlık dışı baskı ve zorbalıklara maruz kalmış, özellikle Kardeş Kürt halkının meşru ulusal özgürlük ve eşitlik istemleri kanlı katliamlarla bastırılmıştır.

Halklar bu ilkel zorbalığa mahkum değiller. Halkların eşitlik ve özgürlüğe dayalı gönüllü birliği sağlanabilir. Bunun için tüm halklardan emekçiler işçi sınıfının devrimci bayrağı altında birleşmelidirler. Zira bu topraklarda halkların gerçek özgürlüğe ve tam eşitliğine dayalı gönüllü birliği ancak bu bayrak altında savaşarak kazanılabilir

* Her türlü ulusal baskı, eşitsizlik ve ayrıcalığa son!

* Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkı!

* Tüm dillerin tam hak eşitliği! Anadilde eğitim hakkı!

* Tüm azınlık milliyetlere kendi dillerini ve kültürlerini koruma, geliştirme, yaşatma hak ve olanağı!

Kadınlar için gerçek özgürlük ve tam eşitlik sosyalizmle gelecek!

Kapitalizmde çifte baskı altında bulunan emekçi kadınlar sınıfsal, ulusal, cinsel, mezhepsel baskı ve ayrımcılığın en iğrencine maruz kalıyor. Hal böyleyken düzen partilerine verilen her oy, kadınlar üzerindeki çifte köleliğin perçinlenmesi ve bu aşağılamanın sürmesi demektir.

Kadının özgürlüğü, toplumun özgürlüğü demektir. Kadının kurtuluşu mücadelesi emeğin kurtuluşu mücadelesinden ayrılmaz. Kadın ancak sınıfsız

ve sömürsüz bir dünyada gerçekten özgür ve her bakımdan eşit olabilir.

Emekçi kadınlar! Maruz kaldığınız çifte sömürü ve kölelik koşullarına ancak toplumsal bir devrim son verebilir. Sizleri düzen partileri, cinsiyetçi yasalar, boş vaatler değil, ancak mücadele özgürleştirebilir.

Ya çifte köleliğin zincirini parçalamak için mücadelenin ön saflarında yer alarak kişilik ve kimlik kazanmak, ya da her gün daha ağır bedeller ödeyerek hiçleşmek!

Emekçi kadınları bekleyen gerçek seçim budur!

* Toplumsal hayatın tüm alanlarında kadın-erkek eşitliği!

* Kadınlar üzerindeki her türlü baskıya, eşitsizliğe ve cinsel ayrımcılığa son!

Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!

İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!

Sorunlarımızı ne kokuşmuş düzen partileri, ne seçimler, ne hükümetler, ne parlamento çözebilir. Sorunlarımızı ancak kendi gücümüz, birliğimiz ve örgütlü mücadelemizle çözebiliriz. Bizi bekleyen seçim apaçık ortadadır: Ya sefalet içinde ve baskı altında diz çökerek, her gün daha ağır bedeller ödeyerek, köle gibi yaşayacağız. Ya da artık yeter deyip ayağa kalkacak, özgürlüğümüz ve geleceğimiz için dövüşeceğiz!

Başka bir yol, başka bir seçim yoktur!

Sınıf devrimcileri bu düzenin içyüzünü teşhir etmek ve gerçek çözüm yolunu göstermek için seçim çalışması yürütüyor; sömürü, soygun, talan düzenine karşı işçi sınıfının ve emekçilerin çıkarlarını temsil ediyor, onların taleplerini savunuyorlar. Emekçileri sınıfın devrimci partisi saflarında örgütlenmeye ve mücadeleye çağırıyorlar.

Bu çağrı, temel hak ve özgürlüklerimizi kopararak alma, geleceği birlikte kurma çağrısıdır.

Bu çağrı, emperyalist haydutların yağma savaşlarına karşı emekçi halkların yanında ve işçi sınıfının saflarında mücadele etme çağrısıdır.

Bu çağrı, kapitalizmin yıkım ve savaş programına karşı işçi sınıfının devrimci programı ve kurtuluş bayrağı altında birleşme çağrısıdır.

Bu çağrı, kapitalizmin savaş, yıkım katliam düzenine karşı savaşımsız, sömürsüz bir dünya için, devrim ve sosyalizm için mücadele çağrısıdır.

Bu çağrı, ezilen ve sömürülen milyonlara, aşağıdaki acil talepler uğruna harekete geçme ve bunu devrim ve sosyalizm mücadelesine bağlama çağrısıdır.

* Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

* 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!

* İnsanca yaşamaya yeterli, vergiden muaf asgari ücret!

* Tüm çalışanlar için genel sigorta hakkı!

* Herkese parasız sağlık hizmeti!

* Herkese her düzeyde parasız eğitim!

* Herkese sağlığa ve ihtiyaca uygun ucuz konut!

* Topraksız ve az topraklı köylüye toprak!

* Emekçi köylünün her türlü borç yükü geçersiz sayılsın!

* Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya, esnek üretime hayır!

Kahrolsun sermaye diktatörlüğü!

Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

BDSP

Belirsizliklerle dolu bir dönem

Türkiye çok karanlık bir dönemden geçiyor. Düzen siyasetinde belirsizlikler devam ediyor. Rejim krizi daha da derinleşiyor. Kriz de, düzen siyasetindeki belirsizlik de çok yönlüdür. Ebedi şefi Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla dinci-gerici AKP iktidarı öncelikli hedefi Kürt halkı ve Kürt hareketi olan kanlı bir savaş başlatmıştır. Bu savaş elbetteki topyekün bir savaştır, işçi sınıfını, emekçileri, ilerici ve devrimci güçleri de kapsıyor.

Bugünkü savaşın en karakteristik özelliği, hiç bir hukukun, yasanın ve kuralın tanınmadığı, tam da bu nedendir ki, çok kanlı ve karanlık bir savaş olmasıdır. Öyle ki, toplam olarak Türkiye, ama esas olarak Kürdistan tam bir cehenneme dönüşmüş bulunmaktadır. Örneğin gazeteci Cengiz Çandar yakın dönemde bir savaş alanına dönüşen ve bu yüzden de günlerce haber alınamayan Cizre'ye bakarak, "Buranın Kobane'den hiç bir farkı yok... AKP iktidarının Cizre'de yaptıkları, IŞİD'in Cizre'de yaptıklarının aynısıdır." mealinden sözler edebiliyor. Türkiye ve Kürdistan'ın AKP ve Erdoğan'ın marifetiyle bir cehenneme dönüştüğünün yeni kanıtını ise, sermaye devletinin karanlık güçlerinin 10 Ekim'de Ankara Tren Garı'nda gerçekleştirdiği, yüzün üzerinde insanın yaşamını yitirmesine, yüzlercesinin de ağır biçimde yaralanmasına yol açan acımasız katliamdır.

Tüm bu gelişmelerin sonucu olarak ortam son derece gergindir. AKP'nin izlediği politikaların dolaysız bir sonucu olarak toplumsal kutuplaşma tam bir uçuruma dönüşmüştür. Fay hatlarında sürekli biçimde patlayıcı maddeler birikmektedir.

Sorunlar ağırlaşıyor, çözümsüzlük derinleşiyor

Bugün için dinci-gerici iktidarı en çok zorlayan ve bunaltan sorun Kürt sorunudur. Bu konudaki çözümsüzlüğüdür. Dinci-gerici iktidar, bilindiği üzere, açılım ve çözüm adına başvurduğu manevralardan vazgeçti. Bunun nedeni sadece bu manevraların Kürt halkı tarafından bir oyalamaca ve aldatmacadan ibaret olduğunun anlaşılması değildi. Bununla birlikte ve esas olarak Kürt halkının kendi kendisini yönetme istek ve iradesiydi.

Bu aynı süreçte Kürt hareketi gitgide güçlendi,

sistemin efendileri olan emperyalistlerin dahi görmezden gelemeceği en önemli dinamiklerden birisi haline geldi. Bunun da katkısı ile gitgide etkin bir konum kazandı, olayların akışında rol oynamaya başladı. Bunların hepsi düzen açısından rahatsızlık nedeniydi ve dinci-gerici iktidarı zorluyordu. Fakat, sermaye devleti ve dümenindeki AKP'yi en çok rahatsız eden gelişme, hemen burnunun dibinde gelişen Rojava'daki fiili özerklik süreci oldu. Bunun Kuzeydeki Kürtlere kötü örnek olacağından ve benzerinin orada da talep edileceğinden, hatta ve hatta düpedüz fiilen gündemleştirilebileceğinden korkuyordu. Nitekim korktuğu başına geldi. Kürt halkı IŞİD'in Kobanê işgaline karşı ortaya koyduğu 6-8 Ekim serhıldanları ile bu duruma hazır olup olmadığını test etti. Yani özyönetimin provasını yaptı.

Bundan ötesi yolun sonudur

ABD de TUSIAD da 7 Haziran seçimlerinin ortaya çıkardığı tabloyu ilkin sevinçle karşıladılar. Onlar tek başına bir AKP istemiyordu, tersine zayıflamış bir AKP idi onların istediği. Bir diğer arzuları da etkisi sınırlandırılmış bir Tayyip Erdoğan'dı. Seçim sonuçları işte tam da onların arzularının karşılığıydı.

Bunu seçimlerin hemen akabinde dile de getirdiler. Bununla da kalmadılar, AKP'nin tek başına iktidar olma durumu ortadan kalktığına göre, uzun vadede kendi çıkarları için en uygun alternatifin AKP-CHP koalisyonu olacağını ileri sürdüler. Ancak bu olmadı. AKP ve ebedi şefi iktidar koltuğunu terketmedi.

Şimdi 1 Kasım'da yeni bir seçim yapılacak. Sonuç ne olur, bu konuda kesin bir şey söylenemez. Ancak kesin olan bir şey var ki, ABD ve işbirlikçi burjuvazi bu kez de AKP-CHP hükümetini dayatacaklardır. Hem de bu kez öncekinden de ısrarlı olacaklardır. TUSIAD bu konuda ısrarlı ve o denli de kararlı görünmektedir. Şimdiden bunu dillendirmektedir. İhtimaldir; AKP buna direnebilir. Hele ki öyle ya da böyle gerekli oyu alırsa eğer, direnci daha da artacaktır.

Gelinen yerde yakıcı gerçek şudur; Günümüz koşulları öyledir ki, Türkiye'nin geleceği sadece Türkiye ile sınırlı gelişmelere bağlı olarak kararlaştırılamayacaktır. Bu konudaki kararı da tek başına ve esas olarak AKP ve zıvanadan çıkmış bir Erdoğan veremeyecektir. Türkiye'nin geleceği bundan böyle esas olarak bölgedeki gelişmelere bağlıdır.

Ve sonuç yerine

Türkiye büyük belirsizliklerle tanımlanabilecek bir sürece doğru seyrediyor. İktisadi krizin yanı sıra, bir de çok ağır ve keskin bir siyasal kriz durumu var. Kürt sorunu yeni bir aşamada. Emperyalistler şimdi soruna daha bir alıcı gözle bakıyorlar ve her an kendi çözümlerini sermaye devletine dayatabilirler. Toplum tam bir barut fıçısına dönüşmüş durumda. Emperyalist güçlerin aralarındaki hegemonya kavgası hem de burnumuzun dibinde gitgide kızışmaktadır. NATO bölgedeki en sadık ve en büyük gücü Türk ordusu ile her zamankinden daha yakın ve yoğun bir mesai içerisinde.

Kısacası, önümüzdeki dönem, AKP'nin ve Tayyip Erdoğan'ın geriye itilip, bir AKP-CHP hükümeti kurulmasından, bir askeri darbeye ya da yeni bir Haziranlara kadar her ihtimale gebe. Dolayısıyla her türlü sürprize hazırlıklı olmak gerekir.

Basın-yayın emekçilerinden tepki

Ortak açıklama: Öfkeliyiz

Yayınevi Emekçileri Kolektifi (YEK), Çevirmenler Meslek Birliği (ÇEV-BİR), DİSK Basın-İş, Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) üyeleri 12 Ekim günü saat 11.30'da TGS Genel Merkez Binası önünde toplandı. Saygı duruşunun ardından basın açıklaması okunan eylemde, katliamda hayatını kaybeden, Politika Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü Kemal Tayfun Benol da anıldı.

TGS üyelerinden, işyerlerinde eylem

'Yastayız' başlıklı bir yazılı açıklama yapan TGS,

örgütlü olduğu işyerlerinde üyelerinin tepkilerini dile getirdiklerini duyurdu. Birgün, Evrensel, Yurt, Cumhuriyet, Manşet gazetesi emekçileri işyerlerinde yaptıkları saygı duruşu ile katliamı kınadılar, hayatını kaybedenleri andılar.

Topkapı matbaa emekçilerinden eylem

DİSK Basın-İş de Twitter hesabından yaptığı paylaşım ile, Topkapı 2. Matbacılar Sitesi'nde emekçilerin yaptığı eylemi duyurdu. 12 Ekim günü Site bahçesinde toplanan emekçiler, 'Katliamı unutmayacağız, protesto ediyoruz' yazısını taşıyarak, sloganlarla tepkilerini dile getirdiler.

Barişı savunmak...

İçinden geçmekte olduğumuz dönemde sermaye iktidarının bugünkü sözcüsü Tayyip Erdoğan ve AKP kirliliği ve kanlı bir savaşın fitilini yeniden ateşlemiştir. Kürt sorununda “çözüm sürecinden” vazgeçilerek Kürdistan’da katliamlara girişilmiş, sokağa çıkma yasağı ilan edilen mahalelere keskin nişancılar, ağır silahlar ve top atışlarıyla saldırılmıştır. Bunu operasyonlar, gözaltılar ve tutuklamalar izlemiştir. Estirilen faşist baskı, terör ve saldırganlık rüzgarı halen devam etmektedir.

Tarihi kanlı katliamlar, yargısız infazlar ve işkencelerle dolu olan sermaye devleti ilk kurulduğu günden itibaren iktidarını kan ve katliamlar üzerinden sağlamlaştırma yolunu izlemiştir.

Sistem her zora girdiğinde bir kurtarıcı bulmuştur. İşçi-emekçilerin hak arama eylemlerine dönük azgınca saldırılar, gerçekleştirilen darbeler, on yıllardan beri Kürt halk kitlelerine dönük inkar, imha ve asimilasyon politikaları, temsilci ve yürütücüleri değişse de sermaye devletinin karakterini yansıtmaktadır.

Sermaye devletinin her saldırısı öncelikli olarak sınıf ve kitle hareketinin en diri, en militan kesimlerini hedef almıştır. Kitleleri teslim alabilmenin ve sindirmenin yolu öncüyü yok etmekte görülmüş ve her dönem buna uygun bir politika izlenmiştir. Toplumsal muhalefeti ezmek için faşist baskı, saldırganlık ve devlet terörü sermaye devletinin vazgeçilmez araç ve yöntemi olmuştur.

Devlet bir baskı ve zor aygıtı olduğuna göre burjuvazinin ihtiyaç ve çıkarları çerçevesinde bu baskı ve zor aygıtının devreye sokulması ve tüm burjuva yasalarının bir kenara bırakılması kaçınılmaz bir olgudur.

Tam da bu kaçınılmaz olgudan dolayıdır ki; sistemin devamı için gerektiğinde parlamento kapısına kilit vurularak “seçilmişler” tutuklanmış, gerektiğinde bugün olduğu gibi yargısız infaz ve katliamlara girişmiştir.

Burjuva devlet aygıtı tarihsel rolünü her anlamda eşitsizliğin devam etmesi, bu demek oluyor ki; kapitalist egemenlik ve barbarlık sisteminin sürdürülebilmesi için oynamıştır. Bu noktada burjuva devlet aygıtının tüm kurumları bürokrasiden yargısına, ordu ve polis gibi silahlı gücünden medyasına kadar kapitalist devletin baskısı için çalışmıştır ve çalışmaktadır. Sermaye devletinin işleyişi ve kendi iç mantığı açısından bunda bir sorun da yoktur. Zira o burjuva sınıf iktidarının devamı için tam da yapması gerekeni yapmaktadır.

Burada sorun bu olguyu anlamayan ya da çok iyi bildiği halde anlamamazlıktan gelen sol ve sosyalizm adına konuştuğunu iddia edenlerin yaklaşım ve söylemlerinde ortaya çıkmaktadır.

Bugün gelinen noktada; AKP iktidarı eliyle sermaye devleti topyekün bir savaş ilan etmiştir. Bu savaş Kürdistan’da en şiddetli biçimiyle sürdürülmekte, Kürt halkı ve hareketi teslim alınmaya çalışılmaktadır. Sermaye devletinin tüm baskı ve şiddetine karşın Kürdistan’da direniş yayılmaktadır. Kürt halk kitlelerinin ortaya koyduğu irade, ilan edilen “öz yönetimler” ve

buna bağlı olarak “bizi tanımayan devletin kurumlarını tanımıyoruz” açıklamaları sermaye devletinin şiddetini daha da tırmandırmasına yol açmaktadır.

Tam da bu noktada ortaya çıkan handikap hem Kürt hareketi hem de reformist solun “barış ve diyalog masasına” dönülmesi “çözüm sürecinin” devam ettirilmesi açıklama ve söylemlerinde ifadesini bulmaktadır.

Tarafların çağrıldığı “barış ve diyalog masası”nın hedefinde Kürt hareketinin silahlı gücünü tasfiye ederek onu ehlileştirmek olduğu herkes tarafından açıkça bilinmektedir. PKK ve KCK adına yapılan açıklamalarda bu gerçeklik defalarca ortaya konulmuş ve AKP’nin izlediği politikanın bir oyalama olduğu gerçekliğine defalarca işaret edilmiştir.

Tüm bu gerçekler orta yerde duruyorken “barış savunmak” adına yapılan çağrı ve açıklamalar burjuva devlet gerçekliğini görmezden gelmek, Kürt halkının ve işçi-emekçilerin Kürt sorununun çözümü noktasında tüm umutlarını sermaye devletinin atacağı adımlara yöneltmek anlamına gelmektedir.

Bir kısır döngü içinde devam eden çatışma ve çatışmasızlık. Var olan sorunun gerçek kapsam ve içeriği ortaya konulmadan ve bu noktada net programatik bir bakışla hareket edilmeden gerçek ve kalıcı anlamda bir sonuca varılamaz. Bugüne kadar yaşanan süreç ve pratik bu gerçeği defalarca kez kanıtlamıştır.

Savaş ve barış iki farklı olgudur. Bu olgular karşısında alınan tutumu ortaya konan politika ve izlenen yol bir siyasal hareketin nerede durduğunu ve hangi sınıfın penceresinden olaylara yaklaştığını gösterir. Burjuvazi ve proletarya farklı çıkarlara sahip karşıt iki sınıf olduğuna göre savaş ve barış olgusundan anladıkları ve bu iki olgu karşısındaki çıkarları farklı şeyleri ifade etmektedir. Dolayısıyla burjuva ve proleter hareketlerin savaş ve barış olgularına yaklaşımları kaçınılmaz olarak temelden farklı iki şey olacaktır ve olmak zorundadır.

Bugün Tayyip Erdoğan ve AKP, sermaye devleti adına kirliliği ve kanlı savaşın yürütücüsü ve gerçekleştirilen katliamların mimarıdır. Böyle olmakla birlikte hizmet ettikleri sınıfın yani sermayenin çıkarlarına hizmet edecek, onun sınıf iktidarını güçlendirecek bir “çözüm ve barış”tan yanadır. Bu anlamda onlar için “barış”ın sağlanması “terör sorununun” bitirilerek sermaye devletinin egemenliğinin pekiştirilmesidir. Bu PKK’nin teslim alınması, silahlı gücünün tasfiye edilmesi ve

ehlileştirilerek burjuva düzenin kabul edebileceği sınırlara çekilmesi anlamına gelmektedir. Tüm bunlar gerçekleştiği oranda sermaye devleti ve temsilcileri açısından Kürt sorununda “barış” temelli adımların atılması ve “çözüm” üretilmesi için hiçbir sorun kalmayacaktır. Sermaye devletinin bugünkü sözcüleri Tayyip Erdoğan ve AKP cephesinden yapılan açıklamalar ve dillendirilen “çözüm” tam da bu zemine oturmaktadır.

Bunun karşısında Kürt hareketi silahlı devleti masaya oturtmanın ve Kürt sorununun anayasal güvenceye alınarak “çözümü” için bir araç olarak kullanmaktadır. Sorunun “çözümü” için ortaya koyduğu taleplerin karşılanmasını istemektedir. Hiç kuşkusuz bu istemler ne ifade ettiklerinden bağımsız olarak haklı ve meşru istemlerdir. Ancak bu noktada üzerinden atlanan ve görmezden gelinen şey; devrimci bir sınıf savaşı verilmediği ve bu savaş proleter bir devrimle sonuçlanmadığı sürece gerçek ve kalıcı bir barışın gerçekleşmeyecek olması olgusudur.

Burjuvazinin sınıf egemenliği devam ettiği, aynı anlama gelmek üzere kapitalist sömürü düzeni sürdüğü sürece tüm şiddeti ve yarattığı yıkıma karşı savaş bir gerçeklik olarak varlığını sürdürmeye devam edecektir. Savaş olgusu değişen koşullara göre kimi zaman şiddetlenip kimi zaman durulsa da emperyalist-kapitalist sistem savaşı yeniden ve yeniden üretmeye devam edecektir.

Burjuva düzen sınırları içinde gerçek ve kalıcı bir barış beklemek ölüden gözyaşı beklemekle aynı anlama gelmektedir. Kürt hareketi ve reformist solda büyük umut ve beklenti yaratan “çözüm masası”nın Tayyip Erdoğan tarafından devrilmesi, “anaların gözyaşını dindirdik” söyleminden “dağdaki son terörist yok edilinceye kadar operasyonlar devam edecek” söylemine gelmesi sermaye iktidarı gerçeğini en yalın biçimde ortaya koymaktadır.

Kaldı ki mevcut düzen sınırları içerisinde Kürt sorununun “çözümü” için umutların bağlandığı “çözüm masası”ndan bir “mutabakat” çıksa dahi bunun pratikte bir karşılığının olmayacağı da yine bizzat sermaye devletinin kendi pratiği üzerinden kanıtlanmaktadır.

Yaşanan ve halen herkesin gözleri önünde yaşanmakta olan süreç tüm gerçekliği ve gösterdikleriyle orta yerde duruyorken, başta Kürt halkı olmak üzere işçi sınıfı ve emekçilere karşı topyekün bir savaşın fitili ateşlenmiş, kullanılan kirliliği savaş yöntemleriyle genç, yaşlı, çocuk demeden

katliamlar gerçekleştiriliyorken sermaye devletine kendinden menkul "barış" çağrılarını yapmak, onu yeniden "çözüm ve müzakere masası"na davet etmek niyetlerden bağımsız olarak burjuva düzeni kutsamak anlamına gelmektedir. Bu tutum ve söylem daha önce de ifade edildiği gibi kitleleri yanıltarak sermaye devletinin Kürt sorununu çözebileceği beklentisi içine sokmaktan başka bir sonuç yaratmamaktadır.

Savaşın acılarını yaşayan, her gün çocukları, anaları, babaları ve kardeşleri katledilen, işkenceden geçirilerek tecavüze uğrayan halk kitlelerinin barışı isteyip talep etmesi kadar doğal bir şey olamaz. Burada sorun kirliliğin savaştan bütün acılarını ve zulmünü yaşayan bir halkın katliamların ve acıların son bulmasını talep ederek barış istemesinde değildir. Sorun, Kürt hareketi ve ilerici- sosyalist çevrelerin barış sorunu karşısında kitleleri yanıltan, gerçek ve kalıcı bir barışın sermaye devleti koşullarında gerçekleşebileceğini ortaya koyan açıklama, yaklaşım ve tutumlarında ortaya çıkmaktadır.

Komünistler açısından barış sorununa yaklaşım, diğer tüm sorunların çözümünde olduğu gibi proleter devrime bağlanmak ve sosyalizm mücadelesiyle birlikte ele alınmak zorundadır. Bunun dışındaki her yaklaşım gerçek ve kalıcı anlamda bir barışın savunulmasından uzaklaşmak olacaktır.

Bu noktada Lenin'e başvurmak sosyalizm adına söz söylediğini iddia edenlerin nasıl bir yanılma içerisinde olduklarını ortaya koymak açısından yerinde olacaktır. Lenin "Barış sorunu" başlıklı makalesinde şunları ifade ediyor: "Yığınların barış arzusundan yararlanmak için her çaba gösterilmelidir. Peki, bu arzudan nasıl yararlanılacak? Barış sloganını kabullenmek ve yinelemek 'aziz (ve daha kötüsü çoğu zaman iki yüzlü) laf cambazlarının kendini beğenmiş davranışları'nı teşvik edebilir; Şimdiki hükümetlerin, bugünkü efendi sınıfların -bir devrimler diziniyle derslerini 'almaksızın' (ya da tasfiye edilmeksizin)- demokrasi ve işçi sınıfı açısından doyurucu bir barış yapabilecek güçte oldukları boş hayaliyle halkı aldatabilir. Hiçbir şey, böyle bir aldatmadan daha tehlikeli değildir. Hiçbir şey işçileri bundan daha fazla aldatamaz, hiçbir şey, işçilere, kapitalizmle sosyalizm arasında derin çelişkiler olmadığı yollu yanlış inancı bundan daha fazla aşıl原因amaz; kapitalist köleliği hiçbir şey, bu aldatmacadan daha iyi süsleyip püsleyemez. Hayır! Biz barış arzusunu, halkın barıştan beklediği yararın bir dizi devrimlere başvurmaksızın elde edilemeyeceğini yığınlara anlatmak için kullanmalıyız.

Savaşların sona erdirilmesi, uluslar arasında barış, yağma ve zora son verilmesi -bütün bunlar bizim idealimiz; ama bu ideal, doğrudan ve ivedi bir devrim çağrısının eşliği olmazsa, burjuva safsatacılarının yığınları aldatmasına yarar" (V.I. Lenin / Barış Sorunu)

Lenin'den yapılan bu uzun alıntının ardından bugün sermaye devletinin tırmandırdığı kirliliği ve kanlı savaş karşısında "barış", "diyalog" ve "müzakere" çağrısı yapan "devrimci ve sosyalist"lerimizin nerede durdukları ve gerçekte neyi savundukları daha iyi anlaşılacaktır.

Fazla söze gerek kalmadan son olarak şunu belirterek bitirelim. Sermaye devletinin yürütücüsü olduğu kirliliğe karşı tek ve gerçek çözüm olan proleter sınıf savaşı zafere ulaşmadığı koşullarda, barış, umutlarımızı süsleyen bir hayal olmanın ötesine geçemeyecektir. Proleter devrimin zaferi üzerinden yükselecek olan sosyalizm halkların kardeşçe bir arada yaşayabilmesi için gerçek ve kalıcı bir barışın da teminatı olacaktır.

Hasan Akman

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi B1-42

Faşizm döktüğü kanda boğulacak! Bu kan deryasında kızıl bir güneş doğacak!

Harcı işçi ve emekçilerin, ezilenlerin kaniyle karılmış olan sermaye iktidarının, karanlık ve kirliliğe yeni bir katliam daha eklendi. Sermaye devleti bir kez daha en iyi bildiği şeye; katliamlara ve provokasyonlara başvurdu.

Biz bu tarihi çok yakından tanıyoruz. '77 1 Mayıs'ından, Maraş, Çorum, Sivas'a, Gazi'den Gezi'ye ve Kobanê'ye kadar yaşanan tüm olaylardan biliyor, hatırlıyoruz. Tarihler, adresler, tetikçiler değişse de değişmeyen tek şey; sermaye iktidarının katliamcı kimliği olmaktadır.

Son olarak Ankara'da Ortaçağ artığı İŞİD barbarlarını devreye sokarak, sermaye devleti yüzü aşkın canımızı katlederken, yüzlerceimizin de yaralanmasına neden olmuştur. Tüm manipülasyon çabalarına rağmen durum açık ve nettir. Katliamın faili sermaye devletidir. "Suriye'den dört tane füze yollattım" diyenlerin planları deşifre olunca, füze

yerine iki tane canlı bomba yollatmışlardır.

Elbette döktükleri bu kan deryasında kendileri boğulacaklardır. Kan ve zulüm üzerine inşaa ettikleri iktidarlarını, saltanatlarını yıkıp, gerçek barışı, eşitliği ve kardeşliği inşaa edeceğiz. Sermayenin faşist iktidarını alaşağı edip, işçi ve emekçilerin sosyalist iktidarını kurarak, ezilen halkların özgürlük özlemlerini de gerçekleştirmiş olacağız. Savaşlara ve katliamlara karşı sınıf savaşını yükselteceğiz.

Bunun için tüm gücümüzle bir kez daha haykırıyoruz ki; "Kapitalizm savaş demektir, barış sosyalizmle gelecek!"

Ankara katliamının hesabını, emekçiler soracak! Kahrolsun sermaye iktidarı, yaşasın devrim ve sosyalizm!

**Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden
TKİP dava tutsakları adına Onur Kara**

Devrimci tutsaklardan katliam protestosu

Ankara'daki katliam, cezaevlerinde devrimci tutsaklar tarafından da protesto edildi.

TKİP dava tutsağından açlık grevi

Şakran Kadın Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunan Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) dava tutsağı Evrim Erdoğan, Ankara'da yaşanan katliamı protesto etmek için 12 Ekim Pazartesi gününden itibaren üç günlük açlık grevine başladı.

Erdoğan Ankara'daki katliamın Türk sermaye devletinin ilk katliamı olmadığını belirterek, "Bu katliamlar bir devlet geleneğidir" dedi. "Türk sermaye devleti kendine muhalif olan her kesimi yok etmeye, sindirmeye çalışmakta" diyen Erdoğan, Cumhuriyet tarihinin katliamlarla dolu olduğunu

hatırlattı ve Ankara Katliamı'yla sermaye devletinin katliam listesine yenisini eklediğini söyledi.

Ayrıca, 11 Ekim'de de DHKP-C dava tutsakları cezaevinde kapıları döverek katliamı protesto ettiler.

Sincan'da kapı dövme eylemi

Sincan 1 No'lu F Tipi Cezaevi'nde devrimci tutsaklar katliamın gerçekleştiği 10 Ekim'den bu yana protesto eylemleri yapıyorlar. Devrimci tutsaklar, her gün saat 14.00'te kapı dövme eylemi yaparak katliama yönelik öfkelerini dile getiriyorlar.

Sincan Kapalı Kadın Cezaevi'nde de devrimci tutsaklar her gün 5 dakika kapı dövme eylemi ve sloganlarla katliamı protesto ediyorlar.

Kızıl Bayrak / İzmir-Ankara

Cumartesi Anneleri: Katliamın faillerini tanıyoruz!

Cumartesi Anneleri, gözcaltında kaybedilen yakınları için Galatasaray Meydanı'nda gerçekleştirdikleri oturma eyleminin 550. haftasında Ankara'da gerçekleştirilen katliamı kınadı.

10 Ekim günü katliamın gerçekleşmesinin hemen ardından yapılan eylemde, devletin kaybettiği ve eylemde üzerinde durulması hedeflenen Abdulkerim Yurtseven'in torunu Berivan Yurtseven ilk sözü aldı. Katliam nedeniyle gündemlerinin değiştiğini belirten Yurtseven, "Barış demek için buradayız" dedi.

**"Failler ortaya çıkarılmaz,
çünkü faili devlet"**

Kenan Bilgin'in kardeşi İrfan Bilgin ise "Acılarımızı bastırarak çok büyük acılar yaşıyoruz" diyerek Ankara'daki katliamı lanetledi. İnsanlar öldürülmesin diye meydanlarda olduklarını belirten Bilgin, buna karşın Suruç'ta olduğu gibi Ankara'da da katliam yaşandığını ifade etti. Suruç'un faillerinin ortaya çıkarılmadığını ve bu nedenle bugün Ankara'daki katliamın yaşandığını belirten Bilgin, "Ortaya çıkarılmaz, çünkü faili devlet" dedi.

Devlet tarafından katledilen ve kaybedilen, failleri ortaya çıkarılmayan Murat Yıldız, Cemil Kırbaç, Nurettin Yedigöl ve Rıdvan Karakoç'un yakınları sırasıyla söz alarak sermaye devletinin katliamlarını teşhir etti.

**"Katliamlarınız barış talebimizi
engellemeyecek"**

İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi Gözcaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına basın açıklamasını ise Meral Çıldır yaptı. Bu haftaki eyleme katliam haberiyle geldiklerini belirten Çıldır "Toplumun barış içinde yaşama hakkı talebine yapılan bu vahşi saldırıyı kim yapmış olursa olsun, sorumlusu şiddeti bir yönetme tekniği olarak kullanan iktidardır. Hukuku ve temel insan haklarını tanımayan bu iktidar yaşanan katliamın sorumlusudur. Söz konusu muhalifler olunca atılan her adımı takip eden emniyet birimleri bu vahşetin sorumlusudur. Bu katliamın faillerini ve sorumlularını biz Diyarbakır'dan Suruç'tan tanıyoruz" ifadelerini kullandı. Devletin katliamın hemen ardından yaptığı ikiyüzlülüğü teşhir eden Çıldır, katliamlara, saldırılara inat barışı savunmaya devam edeceklerini vurgulayarak açıklamayı sonlandırdı. Saat 18.00'de Taksim Tünel'den başlayacak yürüyüşe çağrı yapılarak eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"Teröre karşı savaş" yalanıyla barbarlık uygulanıyor

U. Evren

Rusya'nın hava saldırılarıyla birlikte Suriye'deki emperyalist savaş yeni bir boyut kazandı. Bölgede istedikleri gibi at koşturan ABD öncülüğündeki batılı emperyalistler ve Türk sermaye devleti başta olmak üzere bölgedeki destekçileri Esad'ı devirme hedeflerine kolay kolay ulaşamayacaklarının farkına vardılar. Rusya'nın kendi bölgesel çıkarları gereği IŞİD ve El-Nusra başta olmak üzere bölgede emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda katliamlar yapan dinci-gerici çetelerin alanını daraltması, 5 yıldır sürmekte olan savaşın arkasında kimler olduğunu bir kez daha gösterdi.

Bu asalaklar sürüsü, 5 yıldır yaptıklarıyla, bölgede kurdukları "gayri resmi" işbirlikleriyle, "gizli" ittifaklarla, Suriye ve bölgeyi kan gölüne çevirdiler. Suçlarının üzerini örtmek için türlü yalanlar ortaya attılar, "insani yardım" yaptıklarını iddia ettiler. "Demokrasi" ve "barış" olması gerektiğini, "siyasi çözüm" için görüşmelere başlanması gerektiğini öne sürdüler.

Bu yalanların altında Suriye'den göçmek zorunda kalan milyonlarca emekçiye sefaletle sürüklemekten geri durmadılar. Silahlarını, barbarlıklarını ve besledikleri gerici çetelerini Suriye'deki emekçi halklara doğrulttular. Kadın, çocuk demeden katliamlara giriştiler, bölgeyi felakete sürüklediler.

Emperyalist güçlerin savaş ve işgallerini gerekçelendirirken ortaya attığı diğer temel bir yalan da "teröre karşı savaş" iddiasıdır. ABD diyor ki, "ben kendimi riske etmek istemiyorum, doğrudan savaşa girerek milyarlarca dolarımı bu batağa atmak istemiyorum". Bunu yıllardır söylüyor, özellikle de Irak ve Afganistan'da batağa saplandıktan sonra. Peki ne yapıyor, bölgedeki müttefiklerini savaşa sokuyor. Bunlar ne yapıyor, bunlar da benzer şekilde ABD'yle işbirliği içerisinde gerici çeteleri kullanıyor, kendi tabirleriyle "ılımlı muhalefeti".

Bu yöntem uzun bir süredir kullanılıyor, ki bugünün IŞİD'i de geçmişin "ılımlı muhalefeti". Bunlar ABD'nin

ve bölgedeki müttefiklerinin yıllardır hegemonyalarını korumak adına kullandıkları dinci-gerici çeteler. Bu "terör" diye ortaya attıkları bahaneyi bizzat bunlar doğurdular, şimdi de utanmadan çıkıyorlar "teröre karşı koalisyon" diye emekçileri aldatmaya çalışıyorlar. Fakat bu bir yere oturuyor, onların hegemonyalarının zayıfladığını, bölgeye daha güçlü bir şekilde nüfuz etmek ihtiyacı duyduklarını gösteriyor. Bu yüzden savaşı tırmandırmaya başladılar, Türkiye, Suudi Arabistan, İsrail, hepsi kendi ülkelerinde yaşadıkları sorunları barbarca çözmeye yöneldiler.

"Terör" yalanı şuraya oturuyor, Türk sermaye devleti örneğin, "biz teröre karşı şu kadar silahlandık, şu operasyonları yaptık, şu kadar teröristi öldürdük, şu kadarını tutukladık" diyor. "Teröre karşı" diyerek emekçilerin gözünde kendi barbarlığını meşrulaştırmaya çalışıyor, kendi gücünü kabul ettirmeye çalışıyor. Bir bomba patlatıyor, "bu terörü bitireceğiz" diyor, daha fazla savaş ve saldırganlık politikalarını, katliamları hayata geçiriyor. Kendi gücünü emekçilere kabul ettirmeye, onları sindirmeye, yıldırmaya çalışıyor. Kürdistan'a bakın, yıllardır onlarca kadın, çocuk katledilmiş ve hala katlediliyor. Dün Diyarbakır'da, Suruç'ta, Ankara'da yüzlerce insan katledildi. Emekçiler ne zaman örgütlü bir şekilde direniyor, sermaye devleti orada onu kırmak istiyor. Hemen "terör" yalanını ortaya atıyor. En basit bir sendika eyleminde bile direnenleri "terörist" diye niteliyor, haince, korkakça... İşte sermaye devleti, her türlü barbarca yöntemini "teröre karşı" diyerek meşrulaştırmaya çalışıyor. Sermaye devleti, kendi çıkarlarına göre her türlü kirli savaşı yürütüyor, katliam yapıyor. Bunu "teröre karşı" yaptığını ilan ederek emekçilere meşru gözükmeye çalışıyor. Bu devlet, Suriye'de milyonlarca insanı yerinden eden, barbarlık yayan, kendi desteklediği dinci-gerici çetelere "ılımlı muhalefet" diyor... "Teröre karşı savaş"ın büyük yalan olduğunu bundan daha açık ne gösterebilir ki!

Filistin sorununun çözüm adresi

Filistin her daim bir emperyalist müdahaleler, işgaller, savaşlar, iç savaşlar ve devrimci kalkışmalar coğrafyası olan Ortadoğu'nun en kadim ülkesidir. Filistin sorunu da, bu coğrafyanın sürekli kanayan en büyük yarasıdır. Büyük yıkımlara ve acılara, ırkçı siyonist barbarların akılalmaz katliamlarına sahne olmuş olan Filistin hâlâ işgal altındadır. Özgürlüğe susamış Filistin halkı da, yıllardır aralıksız biçimde yılmadan, yorulmadan, yaşlısı genci, kadını çocuğu ile sürdürdüğü kahramanca direnişlere rağmen hâlâ kurtuluşu bekliyor.

Günümüzde Filistin'de sular yeniden ve daha da yakıcı biçimde kaynamaya başladı. Son dönemlerde ortam iyice gerilmiş bulunuyor. Daha önce Gazze, bugünlerde ise Batı Şeria ve Doğu Kudüs, dünyanın belki de en barbar savaş aygıtı olan İsrail devletinin her gün yeni ve gitgide acımasız boyutlar kazanan saldırıları ile karşı karşıyadır. Siyonist barbarların sergilediği bugünkü saldırılar, yıllardır kendilerine kol kanat germiş kadim dostalarını, en başta da ABD'yi dahi telaşlandırmıştır.

Hiç kuşkusuz, başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin kaygılarının ve telaşının esas nedeni, Siyonist müttefiğinin vahşette dozu fazla kaçırması ve bunun dolaysız sonucu olan bilanço değildir. Mazlum Filistin halkının yaşadığı yıkım onların zerre kadar umurunda değildir. Zira, Filistin sorunu denen sorunun gerisinde onlar da vardır. Siyonist devlete verdikleri destekle, İsrail devleti ile birlikte bu sorunun çözümünün önündeki bir büyük engeli oluşturmaktadırlar. Dolayısıyla, emperyalistleri iyiden iyiye telaşlandıran asıl şey, Batı Şeria ve Doğu Kudüs'te yaşanan ve her defasında daha militan bir karakter kazanan, daha bir kitleselleşen gösterilerdir.

Savaşan bir avuç insan değildir. Tam tersine, dün de bugün de, İsrail devletinin her türden saldırısına karşı bir halk savaşmaktadır. Şimdiki gösteriler de yine yediden yetmişe tüm bir Batı Şeria ve Doğu Kudüs halkının ortaya koyduğu bir direniştir. Bugünkü gösterilerin devam edeceği, gitgide büyüyeceği ve en önemlisi de daha da sertleşeceği, taraflı tarafsız tüm siyasal gözlemcilerin ortak değerlendirmesi ve ortak beyanıdır. O kadar ki, siyonist medya dahi, bunun güçlü bir ihtimal olduğunu itiraf ediyor. Kısacası, tüm siyasal çevrelerde, 1957 ve 2000'li yıllardakinden daha büyük yeni bir intifada beklentisi var.

Sadece Filistin ve İsrail cephesi değil, batılı siyasi çevreler ve diplomatlarda da bu aynı beklenti var. Ve hepsi de hissedilir bir korkuyu yaşıyorlar. Bu, yeni bir intifadanın önü alınamayacak gelişmelere yol açabileceği korkusudur. Bunun kendisi şimdiden ve kendiliğinden başta siyonist devleti ve yanı sıra da batılı siyaset bilimcileri bu konuda özel bir yoğunlaşmaya ve karşı önlemler üzerinde kafa yormaya itmiş bulunuyor.

Üçüncü bir intifada dalgası kaçınılmazdır

Her zamanki gibi yine herkes kendi çözüm önerisi ile sahnede yerini almış bulunuyor. Siyonist

barbarlık her zamanki tutumunda ısrar göstermeye devam ediyor. O hâlâ tüm bir Filistin ve tüm bir Ortadoğu'nun siyonist efsanede buyurulduğu gibi tanrının kendilerine bahsettiği, kendi kutsal toprakları olduğuna inanıyorlar.

Filistin cephesinde ise başlıca iki eğilim öne çıkmaktadır. Biri, Filistin devlet başkanı Mahmut Abbas'ın başını çektiği barış eğilimidir. M. Abbas önderliğindeki bu eğilimin sahipleri, Oslo ile başlanan barış görüşmelerinin devamından yanadırlar ve bunun artık sonuçlandırılmasını istiyorlar. Çözüm olarak da, emperyalist devletlerin de desteklediği iki devletli çözümü öneriyorlar.

Filistin'in gerçekten özgür olmasını isteyen Gazze, Batı Şeria ve tüm bir Kudüs'ü ile Filistin halkının büyük çoğunluğu ise, siyonist barbarlarla sürdürülen barış görüşmelerinin bir oyalamaca ve aldatmacadan ibaret olduğuna, onlarla herhangi bir barış yapılamayacağına ve görüşmelerden de bir sonuç alınamayacağına inanıyor. Bu eğilim taraftarlarının çok net biçimde, "iki devletli" çözüme de bir inançları bulunmuyor. Gerçek şu ki, bu eğilim giderek güç kazanıyor.

Filistin direnişinde dikkate değer bir de yenilik var. Yıllarca Filistin direnişinin taşıyıcısı olan yaşlı kuşak yavaş yavaş kavganın arka planına çekiliyor. Yorgunluktan ya da yılmaktan değil bu. Bu kuşak acı ile yoğrulmuş, çok zorlu sınavlardan geçmiş, hepsinden de onuru ile çıkmış bir kuşaktır. Sorun bu değil. Bir kuşak değişikliği var şimdi. Şimdi savaşın ön saflarında yeni kuşak gençlik var. Hergün ve her saat İsrail devleti denen dünyanın en ceberrut devleti ile, onun katliamcı güçleri ile göğüs göğüse çatışanlar genç kuşak militanlardır.

Bu kuşağın en karakteristik özelliği, Oslo ve benzeri barış süreçlerine hiç mi hiç inanmıyor oluşudur. Bu kuşak Oslo barış sürecinin başından itibaren tanıdığı bir kuşaktır. Tüm olanı biteni, hayalleri ve hayal kırıklıklarını, kahramanlıkları ve ihanetleri, onurlu duruşları ve emperyalistlerle utanç verici uzlaşma girişimlerini, acıyı ve yıkımı, siyonizmin acımasızlığını, emperyalist güçlerin tümüyle Filistin halkını aldatma amacı taşıyan çözüm önerilerini, hakemliklerinin ne menem bir şey olduğunu az çok bilen, her şeyin az çok tanıdığı olan bir kuşaktır.

Yegane çözüm birleşik devrim ve tek devlet

Filistin sorunu Kürt sorunu ile birlikte Ortadoğu'nun en eski ve en yakıcı sorunudur. Mazlum Filistin halkı tıpkı kardeş Kürt halkı gibi özgürlüğü ve tam eşitliği en çok hak eden halklardan birisidir. Bunu hem de acilen hak etmektedir, zira, Filistin halkı bugüne dek özgürlüğü ve eşitliği için çok büyük kavgalar vermiştir. Çok büyük fedakarlıklar yapmış, çok ağır bedeller ödemiştir. Filistin halkı hâlâ direnmiyor. Hâlâ büyük fedakarlıklar yapmaya ve bedel ödemeye devam ediyor. Şimdi öncekileri de aşan bir yeni intifadaya hazırlanıyor.

Şüphesiz ki bu kolay olamayacaktır. Olmayacaktır, zira, siyonist barbarlar yetmiyormuş gibi, çağdışı gerici Arap devletlerinin saldırıları ve siyonist barbarlarla işbirliği yapmak şeklindeki ihanetleri ile de karşı karşıyadır. Sözde çözüm adına hakemlik yaptığını ileri süren, gerçekte ise mevcut statükonun korunmasını, demek oluyor ki, siyonist işgalin devamını savunup, her daim kadim dostu İsrail devletini destekleyen emperyalist güçlerin, en başta da ABD'nin binbir aldatıcı manevrası ile boğuşmaktadır. İçeride de tablo benzer mahiyette; zira Mahmut Abbas gibi emperyalist ABD ve batılı diğer güçlerin aldatıcı manevralarına hayatiyet kazandıran, Filistin halkı içinde dayanaksız hayallere ve beklentilere zemin hazırlayan işbirlikçiler var.

Tam da bu nedenle Filistin sorununun çözümünün gerçek gücü İsrail işçi ve emekçileri ile birlikte, dönem dönem İsrail devletinin saldırılarından soluk aldığı ölçüde anlamlı çıkışlar yapan, bizatihi Filistin'li işçi ve emekçilerdir. Yegane çözüm İsrail ve Filistin işçilerinin yeniden tesis edilmesi gereken olan samimi ve içten ittifakının ifadesi birleşik bir devrimdir. Özgür ve bağımsız bir Filistin kazanılmasıdır. Tam da bu nedendir ki, Filistin halkı ve Filistin'li gerçek devrimciler, yeniden yüzlerini birleşik bir direniş ve devrimden yana çevirmeli, buna uygun açılımlar yapmalıdırlar. İnançla, inatla ve bilinçle yeniden İsrail içindeki muhalif güçlerle, en çok da işçi sınıfı ile, onun direnişleri ile birleşmek üzere araya bir kardeşlik köprüsü inşa etmelidirler.

Güney Kürdistan'da düzen partilerine büyük öfke

Güney Kürdistan'da ücret gasplarına ve siyasi krize karşı başlayan eylemler 10 Ekim'de de devam etti. Süleymaniye'nin Qeladize ilçesinde katledilen 2 kişi için yine aynı ilçede eylem yapıldı. Yüzlerce kişi, "İntikam!" sloganları ile Piremerd Parkı'nda siyasi parti bürolarına doğru yürüyüşe geçti. Goran Hareketi binasına saldıran kitle, daha sonra İslami Birlik Partisi'ne ait binaya yürüyüş yaptı. Raperin Mahallesi'nde ise KDP binası ateşe verildi.

Eylemlerde Qeladize'de de 12 yaşındaki Diyar Xıdır'ın kolluk güçleri tarafından katledildiği ifade edildi.

Süleymaniye'ye bağlı Pencewin'de KDP binasına yürüyün kitleye binadan ateş açıldı. Saldırı sonucunda 17 kişinin yaralandığı belirtildi.

Seyid Sadık ilçesinde de KDP'liler, partiyi protesto eden kitleye saldırdı. Çıkan çatışmalarda 17 kişinin yaralandığı kaydedildi.

Süleymaniye merkezinde ise Otel Palas önünde bir araya gelen yüzlerce kişi, KDP binasına doğru yürüyüşe geçti. Kolluk güçleri kitleye biber gazı ve tazyikli su ile saldırdı. Rûdaw Süleymaniye Temsilciliği'ne ise ateş açıldığı iddia edildi.

Eylemlerin gün boyunca devam etmesi üzerine Süleymaniye'de 13 Ekim'e dek tüm resmi kuruluşlar tatil edildi.

KDP'liler 2 kişiyi katletti

Kelar İlçe Eğitim Müdürlüğü önünde toplanan eğitim emekçileri, gasp edilen ücretlerinin bir an önce ödenmesini istedi. Daha sonra KDP binasına doğru yapılan yürüyüş sırasında polislin kitleyi engellemesi üzerine çatışma çıktı. KDP binası önünde yapılan eylem sırasında eylemcilere ateş açıldı. KDP'liler, 19 yaşındaki

Osman Ednan ve 39 yaşındaki Aram Bayze'yi katletti.

Saldırı sonrasında öfkeli kitlenin binayı ateşe verdiği ifade edildi.

KDP Kelar Sorumlusu: Maaş sorunu yok, PKK kışkırtıyor(!)

Öte yandan KDP Kelar Sorumlusu Ekrem Germiyani, eylemleri PKK'nin kışkırttığı iddiasını ortaya attı. Emekçilerin taleplerinin üzerini örtmek isteyen KDP sorumlusu "Bu konunun maaşla ilgisi yoktur. Hiçbir öğretmen veya memur göstericilerin içinde yok. Göstericilerin hepsi de genç ve bilinen siyasi tarafların yönlendirilmesiyle saldıyorlar" dedi. Rudaw TV de kitle içinde Kelar KDP binasının yakılması sırasında "Biji Serok Apo" sloganı atıldığını öne sürdü.

KDP Politbüro tehdit savurdu

Öte yandan KDP Politbürosu, IŞİD'e karşı verilen savaşı demagoji malzemesi olarak kullanarak Goran Genel Sekreteri Newşirwan Mustafa'yı hedef aldı. Newşirwan Mustafa'yı "olayları tetikleyen birinci sorumlu" olarak duyuran KDP, "Yapılanların karşılıksız kalmayacağı" tehdidini savururken diğer yandan da şu ifadeleri kullandı:

"Süleymaniye ve Germiyan'da son birkaç gündür parti teşkilatlarımız zincirleme olarak, üyelerimizin hemen hepsi IŞİD'e karşı savaş cephesinde Kürdistan toprağını korumakla uğraşırken, protesto adı altında göstericilerin hedefindedir. Gösterilerde planlanarak bu aşamaya geldiği oldukça açıktır."

Taraftarlarına silaha başvurmama çağrısı yapan KDP, diğer yandan KYB'ye bağlı güçlerin, KDP binalarına yapılan saldırıları izlediğini öne sürdü.

El-Nusra'dan Alevilere yönelik katliam çağrısı

Rusya'nın hava saldırıları ve Esad'a bağlı askeri güçlerin ilerlemesinden dolayı köşeye sıkışan El-Nusra adlı gerici çete Alevilere yönelik katliam çağrısı yaptı. Mayıs ayında Al Jazeera'nin yayınladığı bir açıklamasında sözde Alevileri hedeflemediklerini iddia eden El-Nusra lideri Ebu Muhammed El Culani, bu laflarının yalan olduğunu da açıkça göstermiş oldu. Emperyalistlerin desteklediği El-Nusra çetesinin açıklamaları, ABD ve Rusya'nın emperyalist politikalarına geçit verildiği sürece emekçilerin daha da fazla katliamla ve barbarlıkla karşı karşıya olduğunu da gösteriyor.

Türk sermaye devleti başta olmak üzere ABD emperyalistleri ve bölgedeki taşeronları tarafından desteklenen katliam çetesi El-Nusra'nun lideri Culani yayınladığı sesli mesajla Alevi kasaba ve köylerine saldırı emri verdi. Culani mesajında, "Lazkiye'deki Alevi kasaba ve köylerini vurmaktan başka çare yok. Tüm gruplara, tıpkı Sünni köy ve kasabalarına yaptıkları gibi Alevilerin yaşadığı yerleri de yüzlerce füzeyle vurma çağrısı yapıyorum. Rusya işgali Müslümanların ve Suriye'nin düşmanlarının en yeni silahıdır" diyerek dinci, mezhepçi gericiğin kanla beslendiğini açıkça gösterdi.

Diğer yandan 12 Ekim'de Esad'a bağlı Suriye ordusunun Hama kentinde yer alan Kefren Buda kasabasını, Nusra ve Ahrar'uş Şam örgütlerinin bağlı olduğu Fetih Ordusu'ndan aldığı bildirildi.

Husilerden BM çözümüne dair açıklama

Husilerin sözcüsü Mohammed Abdulsalam bir televizyon kanalına verdiği demeçte Umman'da yürütülen görüşmelerde BM tarafından öne sürülen "barış" planına onay verdiklerini, ancak herkesin buna destek vermesi gerektiğini belirtti.

BM'nin "çözüm" planına göre Husilerin ele geçirdikleri bölgelerden geri çekilmesi ve silah bırakması öngörülüyor. Bununla birlikte Husilerin Yemen yönetiminde yer alması ve siyasi parti ile temsil edilmesi kabul ediliyor.

Yemen'in bir önceki cumhurbaşkanı Ali Abdullah Salih ve partisi GPC (Halkların Genel Kongresi) de "barış" planına onay verirken Husilerin hareketinin yükselmesiyle ülkeyi terk eden Cumhurbaşkanı Mansur Hadi henüz plana dair bir açıklama yapmadı.

Çatışmalar sürüyor

Suudi öncülüğündeki koalisyonun bombardımanları sürerken başkent Sana'nın güneydoğusunda bulunan Sanban şehrinde, Muhammed al-Sanabani isimli aşiret liderinin çocuklarının düğünü bombalandı. Bombalamada 15 kişi hayatını kaybederken 25 kişi de yaralandı.

Husiler'in, Sirwah bölgesindeki saldırılarında ise Suudi güçlerinden 160 kişinin öldürüldüğü bildirildi. Suudilerin saldırılarının da bu kayıplara yanıt olduğu belirtildi.

İşçi ve emekçiler hakları için sokaklarda

İşçi kısımları hız kesmiyor

Kapitalist tekeller, 'zarar' ve 'yeniden yapılandırma' gibi bahanelerle kitlesel işçi kısımlarını hızlandırıyor.

Bioteknoloji şirketi Monsanto, 3. çeyrekte zararının arttığını belirterek yeniden yapılanmaya gideceğini ve 2.600 kişiyi işten çıkaracağını açıkladı.

Önde gelen madencilik ve emtia ticareti şirketlerinden Glencore da 'yeniden yapılanma' adı altında Güney Afrika'da bulunan Eland platin madenini kapattı. Eland madeninde örgütlü sendikanın yaptığı açıklamaya göre platin fiyatlarındaki düşüş sonrası madeni bakıma alan Glencore, 970 kişiyi işten çıkardı.

Güney Afrika'da işçiler sokaklarda

Güney Afrika İşçi Sendikaları Konfederasyonu (COSATU), "Dünya Saygın İş Günü" vesilesiyle 7 Ekim'de ülkenin birçok kentinde eylem düzenledi. Cape Town'da bir araya gelen binlerce işçi, Keizersgracht Caddesi'nden parlamento binasına yürüdü. İşçiler artan işçi kısımlarını ve taşeronluk sistemini protesto ederken diğer yandan da ücret artışı, sağlık sigortasının iyileştirilmesi ve nitelikli toplu ulaşım hakkı istedi.

Johannesburg'da ise işçiler kitlesel olarak İşçi ve Ticaret Odaları ile Telkom firmalarına yürüdü.

Güney Afrika Giyim ve Tekstil İşçileri Sendikası (Sactwu), Maden İşçileri Ulusal Birliği (NUM) ve diğer sendikalar, COSATU Evi önünde toplanarak parlamentoya yürüdü.

Öte yandan COSATU'dan ayrılan sendikaların ise 'yolsuzluklara' karşı büyük bir eylem planladığı belirtiliyor.

Volkswagen faturayı işçiyeye kesecek

Büyük otomotiv tekellerinin başında gelen Volkswagen (VW), emisyon skandalının faturasını da işçilere ödetmeye hazırlanıyor. 6 Ekim Salı günü Wolfsburg'daki ana tesiste işçilere seslenen yeni CEO Matthias Müller, büyük kesintilerin yapılmasının zorunlu olduğunu belirterek planlanan değişiklikler için "Çok açık olacağım, bu acısız olmayacak" diye seslendi.

Toplantıda somut bir şey söylenmese de Alman basını; güvenceli işlerin kaybedilmesinden ücretlerde kesintilere gidilmesine, işçilerin birçok kazanımının ellerinden alınmasından mesai primlerinin ödenmemesine kadar birçok adımın VW sermayedarının muhtemel "önlemleri" olacağını yazdı.

Wolfsburg'daki ana fabrikasında yaklaşık 60 bin çalışana sahip olan VW'nin dünya genelinde 600 bin çalışana bulunuyor.

Lübnan'da protestolar sürüyor

Lübnan'da "çöp krizi"ne karşı 8 Ekim'de Beyrut'ta gerçekleştirilen eyleme polis saldırdı.

Beyrut'un merkezinde yüzlerce kişi sokaklara çıkarak çözülemeyen "çöp krizi"ne tepki olarak Çevre Bakanı'nın istifasını talep etti. Lübnan kolluk güçlerinin kurduğu barikatları kaldırmaya çalışan eylemciler polis saldırısına uğradı.

"Kokunuz çıktı" platformunun da yer aldığı eyleme polisin tazyikli su, biber gazı ve plastik mermilerle saldırması nedeniyle 35 kişi yaralandı, 25 kişi gözaltına alındı.

250 bin kişi TTIP'yi protesto etti

Neo-liberal saldırıların arttırılmasını hedefleyen Atlantik aşırı Ticaret ve Yatırım Ortaklığı Anlaşması (TTIP), 10 Ekim'de Almanya'nın başkenti Berlin'de 250 bin kişi tarafından protesto edildi. TTIP ve CETA'ya protesto etmek için 5 özel tren ve 600 otobüsle Berlin'e gelen kitleler, ana tren garı önünde toplanarak Friedrich Caddesi üzerinden Siegesäule Meydanı'na yürüdü.

Eyleme Almanya genelinden 250 bin kişinin katıldığı duyuruldu.

Güney Afrika'da maden grevi sona erdi

Güney Afrika'da geçtiğimiz hafta greve çıkan maden işçilerinin grevi 13 Ekim'de sona erdi. Ulusal Maden İşçileri Sendikası (NUM) Başkan Yardımcısı Nelson Ratshoshi, ESKOM şirketiyle en düşük çalışan ücretine ayda 800 rand (yaklaşık 60 Amerikan doları) zam yapılması konusunda anlaşmaya vardıklarını söyledi. Ratshoshi, "Bugünden itibaren grev sona ermiştir" dedi.

NUM Başkan Yardımcısı, 450 ila 650 Amerikan doları arasında konut yardımı yapılacağını belirtti.

NUM, şirketle yürüttüğü görüşmelerde yüzde 14 ücret zammı talep etmiş, şirket ise yüzde 5 ila 8,5 arasında zam önermişti.

Chrysler yeni satış sözleşmesi için UAW ile anlaştı

ABD'deki FCA işçilerinin oylaması sonucunda satış sözleşmesinin reddedilmesinin ardından UAW adeta aynı satış sözleşmesi için FCA'yla yeniden anlaştı. Cuma günü bazı sözleşme maddelerini açıklayan UAW'ye göre "bugüne kadarki en iyi sözleşme" yapılırken, işçiler taleplerinin karşılanmamasından dolayı UAW'ye öfkeli.

7 Ekim Çarşamba akşamı 23.59'a kadar "grev" kararı verebileceğini açıklayan Birleşik Otomotiv İşçileri Sendikası (UAW), aynı akşam Fiat Chrysler Automobiles (FCA) ile yeni bir satış sözleşmesine daha imza atmıştı. Yine sözleşmenin tamamına erişim imkanı sunmayan işbirlikçi sendika bürokrasisi, sözleşmeye dair önemli gördüğü 10 noktanın altını çizdiği bir açıklama yayınladı. Bürokrasinin başındaki sendika başkanı ve yardımcısının "bugüne kadar anlaşılan en iyi sözleşme" diye emekçileri kandırmaya çalıştıkları açıklamaya göre yeni antlaşmanın reddedilen sözleşmeden hiçbir fark bulunmuyor.

9 Ekim Cuma akşamı UAW'ın yayımladığı, yalnızca 10 noktanın öne çıkarıldığı 20 sayfalık dosyada

iki-tabaka sisteminden sağlık haklarını karşılamak için kurulacak UAW-FCA işbirliğine, alternatif çalışma saatlerinden yaşam maliyetini karşılamaya, emeklilere haklarının verilmemesinden yeni kesintilere, işten çıkarmalardan "disiplin" sağlamaya dönük işten çıkarma tehditlerine başlıklar yer alıyor. Bu başlıklar altında işçilerin temel taleplerinin dahi karşılanmadığı; çoklu tabaka sistemine geçişin yer almaya devam ettiği, sağlık haklarını budayacak işbirliğinin sürdürüldüğü, emeklilerin taleplerine yer verilmediği dikkat çekiyor. Üstüne bir de "disiplin" adı altında yaşanacak aksamalar nedeniyle işçilerin işten atılabileceği, bazı tesislerde kitlesel işten çıkarmaların yapılabileceği gibi sermaye saldırıları yer alıyor. Öte yandan hiçbir güvencesi olmayacak ve ikinci tabak işçileri kapsayarak yıllarca devam edecek şekilde saatlik ücretlerin 29\$'a yükselmesini öne çıkaran sendika bürokratları ve FCA patronları, göz göre göre işçileri kandırmaya çalışıyor. Bu aldatmaca ise ücretler açısından dahi işçilerin taleplerini hiçbir şekilde karşılamıyor.

Yeni anlaşma sonrasında sendikaya tepkileri büyüyen FCA işçileri ise Otomotiv İşçileri Bülteni (Autoworkers Newsletter) çevresinde örgütleniyor, taleplerinin arkasında durmaları gerektiğini, enternasyonal dayanışma örülmesi gerektiğini dile getiriyor. Fakat yeterince güçlü taban komiteleri olduğuna ve fiili grev iradesi gösterildiğine dair bir eğilim gözlenmiyor. İşçilerin wsws.org sayfasında yer alan röportajlarında UAW'ye tepkiler öne çıkarken taban örgütlülüğüne duyulan ihtiyaç ise yeni yeni dile getirilmeye başlıyor. Buna karşı sendika bürokratları da, işçileri "daha iyi bir sözleşmenin olamayacağına" ikna etmeye çalışarak mücadeleden vazgeçirmeye çalışıyor. Sonuçta hareketin yükselme eğiliminde olması oldukça önemli bir yerde duruyor.

Öte yandan geçtiğimiz günlerde de eskiden FCA tesisi olan, şimdi ise Peugeot-Citroën'e ait olan, Paris taşrası Possy'de yer alan otomotiv fabrikasındaki işçiler, sınıf kardeşleriyle dayanışma mesajları verdiler. Dünyanın içinde bulunduğu krizin bütün ülkeleri vuracağı ortadayken enternasyonal dayanışmanın daha güçlü örgütlenmesi acil bir ihtiyaç olarak öne çıkıyor.

Üniversiteler katliama karşı boykot dedi

Ankara Katliamı ve katil sermaye devleti, Türkiye'nin dört bir yanında üniversitelerdeki boykotlarla protesto edildi. 12-13 Ekim günlerinde genel grev ilan eden işçi-emekçilerle dayanışma içerisinde öğrenciler de örgütlenen boykotlarla birlikte anmalar ve etkinlikler gerçekleştirerek eylemlere katıldılar. Sermaye devletinin koruyucuları, üniversite yönetimleri, özel güvenlikler ve polisler bazı üniversitelerde öğrencileri engellemeye çalıştı.

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde de iki gün boyunca boykot yapıldı. Sabah saatlerinde katliamın gerçekleştiği 10.04'te saygı duruşu yapılırken boykotta işçiler ve eğitim emekçileri de yoğun bir katılım sağladı. **13 Ekim** günü boykot saat 12.00'de açık ders ile devam etti.

12 Ekim günü ise öğrenciler öğle saatlerinde yemekhane önünde toplanarak üniversitede yürüyüş gerçekleştirdi. Fakültelere girilerek boykot çağrılarını yaptı. İktisat ve İdari Bilimler Fakültesi'nde ise "Okulda boykot var" sloganıyla yürüyen öğrencilere akademisyenlerin bir kısmının provokasyon girişimi oldu. Öğrenciler sloganlar ve ajitasyonlarla bu girişimi boşa düşürdü.

Diğer yandan katliamda hayatını kaybeden Hacettepe Üniversitesi öğrencisi Şebnem Yurtman bölümü önünde anıldı. Katliamda yaşamını yitirenler için burada saygı duruşu yapıldı. Arkadaşlarının Yurtman'ı anlatmasının ardından kitle "Şebnem yoldaş ölümsüzdür!" ve "Katil devlet hesap verecek!" sloganlarıyla karşılık verdi.

İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencileri, **13 Ekim** günü Dokuzçesemeler Kampüsü'nde bir araya gelerek Ankara Katliamı'na karşı çalışma yürüttü ve anma yaptı. Fakülte'deki özel güvenlik ve polisler, katliama karşı asılan afiş ve ozalitleri sökmeye çalışırken öğrenciler, bu pervasızca girişime izin vermedi. Saat 10.04'te katliamda yaşamını yitirenler için saygı duruşunda bulunan öğrenciler, daha sonra Denge Kafe'den Hazırlık binasına yürüdü. Burada yapılan konuşmalarda çevredeki öğrenciler de eyleme çağrıldı. Öğrenciler, daha sonra oturma eylemi yaptı. Önceki gün de öğretim görevlileri ve öğrenciler üniversitenin 3 ayrı fakültesinde anma ve yürüyüş gerçekleştirmiş, ardından Basmane'deki eyleme geçilmişti.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde **13 Ekim** sabah saatlerinde anma yapıldı. Saat 10.04'te, Ankara'da katledilenler anısına saygı duruşunda bulunuldu. Fakülte'de dolaşarak öğrenciler eyleme çağrıldı. Ardından merkeze geçilerek amfiler dolaşıldı. Burada boykotta kitlesel katılımlar oldu. #GençlikBoykotta pankartı okulun içine asıldı.

12 Ekim günü de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde sabah anma yapan öğrenciler, ardından fakülte'de dolaşarak gençliğe boykot çağrısı yaptı, çağrılar öğle arası yemekhanede de sürdürüldü. Eyleme sataşan bir gerici ise uzaklaştırıldı. Merkez Kampüs'te de sabah saatlerinde fakülteler dolaşarak gençliğe boykot çağrısı yapıldı.

İÜ Diş Hekimleri Fakültesi ile İletişim Fakültesi'nde katledilenler için köşeler hazırlandı.

Mersin Üniversitesi'nde **12 Ekim** günü, aralarında DGB'lilerin de bulunduğu öğrenciler, slogan ve ajitasyonlarla İletişim Fakültesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Meslek Sağlık Yüksekokulu Fakültesi, Mühendislik Fakültesi ve İktisat Fakültesi'ndeki derslikleri tek tek gezerek boykot çağrısında bulundu. Boykot çağrısına kitlesel bir katılım sağlanarak rektörlük önüne yüründü. Burada yapılan saygı duruşunun ardından sermaye devletinin katliamcı kimliğine vurgu yapan bir basın metni okundu. Açıklamanın ardından açık bir forum oluşturan öğrenciler şehir merkezindeki eyleme katılma kararı aldılar. Öğrenciler rektörlük önünde 10 Ekim günü yarım kalan halayı "Bu meydan kanlı meydan!" diyerek sürdürdüler. Daha sonra toplu olarak şehir merkezine geçildi. Öğrenciler, Eğitim Sen'in üniversitede yaptığı yürüyüşe de destek verdi.

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi öğrencileri **12 Ekim** günü, Ankara'daki katliama karşı "Barışın sesiyiz öldürmekle bitmeyiz" yazılı pankart açarak spor salonu önünde toplanmaya başladı. Şiirlerin, ağıtların okunduğu eylemde ajitasyonlar çekilerek öğrenciler boykotta davet edildi. DGB'nin ve çeşitli gençlik örgütlerinin katıldığı eylemde saat 11.30'da kortej oluşturarak Zonguldak Madenci Anıtı'nda yapılacak grev açıklamasına katılmak için harekete geçildi. Kitle yol boyunca "Barış şehitleri ölümsüzdür!" "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganlarını haykırdı.

ODTÜ'de akademisyenler, çalışanlar ve öğrenciler iki gün boyunca boykotu sürdürdü. **13 Ekim** günü boykot Fizik U3 amfisinde yapılan açık ders ile devam ederken önceki gün Hazırlık'tan Fizik önüne bir yürüyüş gerçekleştirilmiş, bütün okul gezilerek boykotta katılım çağrısı yapılmıştı. Ardından da Devrim Stadyumu'nda bir anma gerçekleştirilmişti.

Ankara Üniversitesi Tandoğan Kampüsü'nde öğrenciler **12 Ekim** günü, rektörlük önüne yürüyerek rektörün çıkmasını talep etti. Rektör, öğrenciler ile görüşmeyi reddederken kitle katliamda yaşamını yitiren Kimya 2. Sınıf öğrencisi Ebru Mavi için Kimya Bölümü önünde oturma eylemine geçti. Cebeci Kampüsü'nde eğitim emekçileri ve öğrenciler her iki günde de sessiz oturma eylemi yaparken Yabancı Diller Yüksekokulu'nda da boykotta katılım sağlanmıştı.

İstanbul Teknik Üniversitesi Maçka Kampüsü'nde

13 Ekim günü öğretim üyeleri ve öğrenciler boykotu sürdürürken, Taşkılla Kampüsü'nde ise akademisyen ve öğrenciler "barış" gündemli forum gerçekleştirdi. Maslak Kampüsü'nde de boykotta çıkan öğrenciler yürüyüş gerçekleştirdi. İnşaat Fakültesi'nde bir anma yapıldı.

Önceki gün rektörlük önünde basın açıklaması yapılmıştı.

Türk-Alman Üniversitesi öğrencileri **12 Ekim** günü, kantinde katliamı teşhir eden konuşmalar yaptıktan sonra oturma eylemine geçti. Oturma eylemi saygı duruşu ile sonlandırıldı. Eylemde "Halkların öfkesi katilleri boğacak!" ve Almanca olarak "Schulter an Schulter gegen Faschismus" (Faşizme karşı omuz omuza) sloganları atıldı.

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde katledilenleri anmak için **13 Ekim** günü yürüyüş gerçekleştiren öğrencilerin önü polis barikatıyla kesildi. Önceki gün ise Hazırlık Binası'ndan yemekhaneye bir yürüyüş gerçekleştirilerek burada bir anma yapılmıştı.

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nde üniversiteliler iki gün boyunca boykotu sürdürürken **13 Ekim** günü de yaptıkları yürüyüşle katledilenleri andı.

Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde ise katliamı protesto etmek için yapılan yürüyüşe faşistler saldırırken bir öğrenci yaralandı. Hukuk Fakültesi'nde öğrenciler basın açıklaması yaparak tepkilerini dile getirdi.

Ege Üniversitesi öğrencileri de iki gün boyunca eylemler gerçekleştirdiler, kampüste boykot çağrısını yükselterek yürüyüş düzenlediler.

Mimar Sinan Üniversitesi'nin Bomonti ve Fındıklı kampüslerinde "Katliam varsa ders yok" ve "Bu okulda boykot var!" pankartları asıldı.

İstanbul Galatasaray Üniversitesi'nde katliama karşı basın açıklaması yapılırken Boğaziçi Üniversitesi'nde de binlerce öğrenci ve akademisyenin katıldığı kitlesel bir eylem yapıldı.

Gaziantep Üniversitesi'ndeki boykotta **13 Ekim** günü yürüyüş gerçekleştirmek isteyen öğrencilerin önüne polis barikatı kurdu. Öğrenciler de oturma eylemiyle polis barikatına yanıt verdi.

Muğla, Kocaeli ve Mersin Çağ üniversitelerinde öğrenciler boykotlar gerçekleştirdi.

“Yılmayacağız, direnmeye devam edeceğiz”

Kartal'dan Ankara mitingine giden DLB'liler, yaşanan vahşeti ve izlenimlerini gazetemizle paylaştı

Ankara'da gerçekleştirilen katliamda pek çok yoldaşımızı kaybettik. Ölümün dibimizde olduğunu herkes hissetti. İnsanlara yardım ederken saçlarına yaşamını yitirenlerin et parçaları bulaşmış bir kadın gördük, yaşadığı şoku atlatamamıştı.

Önümüzde bir başka kadın bayıldı. Şokta olana bir sağlıkçı yardım etti. Müdahale eden sağlıkçının gözleri önünde birilerinin paramparça olduğunu ise sağlıkçının şu sözlerinden anlıyorduk; “Birinin kafası koptu, sırtıma bakın bir şey var mı?”...

Daha ambulanslar gelmeden gelen TOMA'lar, sıkılan mermiler bize her şeyin planlı olduğunu gösterdi. Polisler ambulansların geçmesine izin vermedi, taksi şoförleri üzerimize araçlarını sürdürdü, yollar kapatıldı. Polisler her sokak başını tutarak sözde güvenliği sağlamaya çalışırken aslında yine terör estirip bombadan etkilenlere gaz sıkı.

Can kaybetsek de, gök kızıla boyansa da yeryüzünü biz devrimcilerce cehennem yapmaya çalışsalar da durmayacağız, durduramayacaklar.

Yılmayacağız, direnmeye devam edeceğiz...

Baskılar bizi yıldırılmaz!

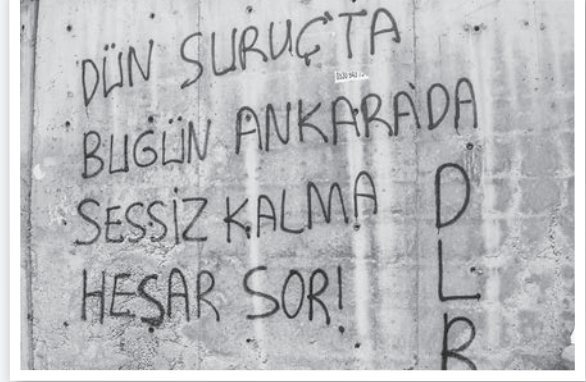
“Unutmayacağız ve asla affetmeyeceğiz”

*Kaldır başını
sık yumruğunu
ve haykır
bıçak kemikte
hesap sormaya!*

Ankara katliamına tanıklık etmiş olduk. O gün için beklemediğimiz bir olay olsa da “asla olmaz” dediğimiz bir şey değildi. Daha öncesinde devletin bir çok katliama imza attığını biliyorduk.

Patlama sonrasında çok öfkeliydim ama soğukkanlı davranmak zorundaydım. Dibimizde patlayan bombaların sesi, havadan düşen et parçaları ve et parçalarını üzerinden temizleyen insanlar. Ortalık kan gölüne dönmüştü, kitlede ise yoğun bir öfke vardı. Cesetler ve parçalar pankartlarla taşınyordu.

Unutmayacağız ve asla affetmeyeceğiz. Katil devlet hesap verecek!

DLB katliamlara karşı mücadeleye çağırıldı

Ankara'da gerçekleşen katliamın ardından İstanbul'un çeşitli liselerinden DLB'liler boykotlara katılarak, ajitasyonlarla, yazılamalarla gençliği mücadeleye çağırıldı.

Avcılar ve Kurtköy'de boykot

DLB, Ankara'daki katliamı protesto etmek için Avcılar Anadolu Lisesi'nde boykot çağrısı yaptı. Sabah saatlerinde okul koridorlarına yazılamalar yaparak liselileri sokağa, hesap sormaya çağırarak DLB'liler, daha sonra eğitim emekçilerinin düzenlediği eyleme katıldı.

Kurtköy'de bulunan bir meslek lisesinde de bir sınıfta ajitasyonlarla devletin tarihteki katliamlarından bahsedilerek Ankara'daki katliamın bu kirli listeye eklendiği belirtildi. Sınıfta anma yapılırken saygı duruşu ve sonra da Adnan Yücel'in 'Biz Kazanacağız' şiiri okundu. Anmanın ardından politik tartışmalar yapıldı. Okulda Eğitim Sen'in boykot çağrısıyla birlikte birçok sınıfta ders işlenmezken DLB'liler okulun birçok yerine yazılamalar yaptı.

DLB'lilerden hesap sorma çağrısı

Küçükçekmece DLB 13 Ekim günü, Halkalı Toplu Konut Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Gazi Anadolu Lisesi ve Atatürk Mahallesi çevresinde “Tek yol devrim!”, “Ankara'nın hesabı sorulacak!”, “Dün Suruç'ta, bugün Ankara'da, sessiz kalma hesap sor!” ve “Ankara'nın katili sermaye devleti” yazılamaları ve stickerlarla gençliği mücadeleye çağırıldı. Önceki gün de yapılan faaliyette Sefaköy Metrobüs Durağı çevresine; Nahit Menteşe Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi, Sefaköy Anadolu Lisesi, Küçükçekmece Atatürk Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi ve Küçükçekmece Anadolu Lisesi duvarlarına yazılamalar yapılmıştı.

Müdürden boykota tehdit: Çıkan olursa kafasını kırarım

Kartal'da bulunan Hacı Hatice Bayraktar Anadolu Lisesi'nde Ankara'da yaşanan katliamdan hesap sormak için 12 Ekim günü boykot çağrısı yapan DLB'lileri okul müdürü "okuldan çıkan olursa kafasını kırarım" diyerek açıktan tehdit etti. Daha sonra DLB'liler okul duvarlarına yazılama yaparak katliamı teşhir etti.

Liselilerin Sesi / İstanbul

Katliamı protesto eden liselilere faşistler ve polis saldırdı

Halkalı Toplu Konut Meslek Lisesi öğrencileri ve çevre okullardan bir araya gelen birçok öğrenci, katliamın ardından okulları boykot ederek sokağa çıktı.

Halkalı Toplu Konut Meslek Lisesi önünden çevre okulları da gezerek Atatürk Mahallesi'ne kadar yürüyüş gerçekleştiren liseliler, Gülten Özaydın Çok Programlı

Lisesi önüne geldiğinde çevredeki ülkücü faşistlerin soda şişeleriyle saldırısına uğradı. Faşistlerin ardından orada beklemekte olan zırhlı akrep aracından da liselilere biber gazı sıkıldı. Liseliler, saldırıların ardından eylemi sona erdirdi.

Liselilerin Sesi / Küçükçekmece

"Sonuna kadar direnirim yeter ki dayanışma olsun!"

Direnişçi Kocaer işçileri, direnişle ilgili görüşlerini *Kızıl Bayrak* gazetesine anlattı. Arkadaşlarının işten atılmasına karşı direnişe geçtiklerini belirten işçiler, üretimi durdurarak haklarını aradıklarını ancak jandarma zoru ile fabrika dışına çıkarıldıklarını belirtti. Kazanana dek direnişte kararlı olduklarını belirten işçiler, "Yeter ki dayanışma ve destek olsun" diyerek sınıf dayanışmasının önemine dikkat çektiler.

Direnişçi Kocaer işçilerinin *Kızıl Bayrak*'a verdiği demeçler şöyle:

Mehmet Tok:

Eylemimiz, bayram tatiline çıktığımızda, birkaç arkadaşımızın işten çıkarılması ile başladı. Önceden yine çay hakkı vb. nedenlerle eylemler gerçekleştirmiştik. Ve bize yapılan eylemlerden dolayı işçi çıkarılmayacağı sözü verilmişti. Fabrika duruştayken arkadaşlarımız işten atıldı.

4 Ekim Pazar günü gene fabrika çalışmadığı halde bize telefon edildi. Telefonda 'sizler eyleme başladığınız için maaşlarınız yatmayacak ve tazminatsız olarak işinize son verildi' dendi.

6 Ekim günü işe geldik. Fabrikaya kart basıp girdik. Arkadaşlarımızın çıkarıldığını duyduk ve biz vardiya olarak işbaşı yapmadık. Fabrika müdürü geldi ve 'işinizin başına dönün' dedi. Bizler, çalışmadık, işten atılanların geri alınmasını istedik. Müdür ise 'çalışmak isteyenler çalışsın, çalışmayanlar dışarı çıksın' dedi. Biz de vardiya olarak 'çalışmıyoruz' yanıtını verdik. 08.00-17.00'ye kadar üretim yapmadık. Ve bizi jandarma zoruyla fabrikadan dışarı çıkardılar. Jandarmaya derdimizi anlattık, kimseye zarar vermiyoruz, sadece hakkımızı istiyoruz dedik ama fabrikadan dışarı çıkarıldık.

Ve eylemimize başladık, moralimiz iyi. Direnişimize ölümüne kadar devam edeceğiz ve kazanacağız.

Mehmet Karabulut:

Biz, 24.00-08.00 vardiyasındayız. İşimizi geri alana kadar mücadeleye devam edeceğiz. Zor şartlar altında olsak da moralimiz iyi. İşveren bizim vardiyada jandarmayı çağırırdı, müdür odasının ışıklarını kapatıp bizim zorla dışarı çıkarılmamızı izledi.

08.00-16.00 ve 24.00-08.00 vardiyası, kalite kontrol, sevkiyat, hadde ve merdane toplama hepsi bizden yanalar, desteklerini sunuyorlar. İçeride çalışanlara da yoğun baskı olduğu için şu an bizim yanımıza gelemiyorlar ama bizimle olduklarını biliyoruz.

Kemal Çiftçi:

Bu direnişi sonuna kadar sürdüreceğiz. Ben, 7 yıldır bu fabrikaya emek veriyorum. Üretim müdürü adımı bile bilmediğini söyledi. Müdür bize 'ekmeğimle oynuyorsunuz' dedi. Ben de 'siz 50 kişinin ekmeğiyle oynuyorsunuz' dedim. 'Tek kendini düşünme, biz işten atılanlar ne olacağız' dedim.

Direnmeye devam ediyoruz, dört gündün beri.

Dayanışmanın daha da artmasını bekliyoruz.

Biol Kodaş:

Bu direnişin sürmesi için maddi kaygıların giderilmesi gerekiyor. Diğer havzalara da direnişimizi yaymak için mücadele veriyoruz. Sınıf dayanışmasının yükseltilmesi gerekiyor. Direnişle dayanışmak için bir hesap açtık. *Kızıl Bayrak* gazetesinde ve Facebook sayfalarınızda bunun yayınlanmasını sizden talep ediyoruz. Banka hesabımız şöyle:

Serhat Sivacı

Denizbank Aliğa Şubesi

TR 8400134000052592620001

Bu hesabı açtığımız gün Bursa'da bize bir mesaj geldi. Gelen mesajda şunu yazılmıştı. Cebimde 20 TL var, sizinle 10 TL'sini paylaşıyorum ve gönderiyorum. Bu bizi çok etkiledi ve sınıf dayanışmasının gerekliliğini bilen insanlar direniş için hemen yardımcı oluyorlar.

Biz direnişe başladık ve arkamızda bir sendika yok. Kendi işçi irademizle direnişi büyütmeye çalışıyoruz. Direnişimize Metal İşçileri Birliği çok destek veriyor. Taleplerimizi Facebook sayfasından paylaşıyor. Sizin aracılığınızla tekrar söylemek istiyorum, direnişimizin sürmesi ve kazanması için maddi ve manevi destek çok önemli.

H. Hüseyin Kaplan:

İşten atılan arkadaşlarımıza destek olmak için direnmeye başladık, atılan işçilerin geri alınmasını istiyoruz.

Vardiyamızda, müdür yanımıza geldi, normalde yanımıza hiç uğramaz. Bize dedi ki 'ya hemen işe başlarsınız ya da jandarma çağırırım, sizi zorla çıkarırım.' Biz de, 'ister jandarma çağır, ister servisleri çağır, fark etmez. Biz burada direniş başlattık ve direnişimize devam edeceğiz' dedik ve buradayız. İşçi arkadaşlarımızı bölmeye çalıştılar, işten atma tehditleri savurdular ama başarılı olamadılar.

Eylemlerimiz devam edecek. Tüm işçi ve emekçileri dayanışmaya çağırıyorum. Haksız yere işten atılan işçilerin arkasında olsunlar. Sonuna kadar direnirim yeter ki dayanışma ve destek olsun.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kocaer'de direniş kararlılıkla sürüyor

İzmir'de haklarına sahip çıktıkları ve işten atılan arkadaşlarının geri alınmasına tepki gösterdikleri için kıyım saldırısı ile karşılaşan Kocaer Haddecilik işçileri, kararlı direnişlerini sürdürüyor. Bölgedeki birçok fabrikadan Kocaer işçilerine destek mesajları gelirken 7 Ekim'de de DEV TEKSTİL, DGB, Petkim işçilerinin de aralarında bulunduğu çok sayıda kurum ve kişi direniş alanına ziyarete geldi. İzmir Büro Emekçileri Sendikası'ndan, Eğitim-Sen İzmir 3 No'lu Şube'den kamu emekçileri de Kocaer işçilerinin yanlarında olduklarını belirtti.

Direnin 4. gününde (8 Ekim) işçiler, "Coşkumuz, motivasyonumuz tam ilerliyoruz" diyerek "Yönetim istifa!" sloganlarını haykırdı.

Direninçilerden dayanışma çağırısı

Dayanışma çağrılarını yineleyen işçiler, maddi olarak destek beklediklerini kaydederek şu duyuruyu yayınladı:

"Onurumuz için direnmek istiyoruz!

Arkadaşlarımızı sahiplendiğimiz için maaşlarımızı bile alamadan işten çıkarıldık.

Direninimizi devam ettirmek için desteklerinizi bekliyoruz...

Serhat Sivacı, Denizbank

Iban no: TR 8400134000052592620001"

KESK'ten dayanışma ziyareti

8 Ekim akşam saatlerinde KESK İzmir Şubeler Platformu, direnişçi işçileri ziyaret etti. Kamu emekçilerini alkışlarla karşılayan direnişçi işçiler adına konuşan Birol Kodaş, direniş sürecinden bahsederek kamu emekçilerinin ziyaretinin kendilerini sevindirdiğini ifade etti. KESK İzmir Şubeler Platformu adına söz alan Bahri Akkan ise kamuoyu oluşturup, direnişin sesini duyurmak için ellerinden geleni yapacaklarını dile getirdi.

Direnin 6. gününde (10 Ekim) direnişçi işçiler aileleriyle birlikte fabrika önünde eylem gerçekleştirdi. Isık ve alkışlarla fabrikanın A1 bölümüne yapılan yürüyüşte Yeni Foça yolu trafiğe kapatıldı. A1 bölümü önünde yapılan açıklamada patronun örgütlü işçilerden korktuğu ve direniş bölmek için işçilere baskı yaptığı belirtildi. Çalışan işçilere direnişçilerle temas kurmamaları için baskı yapıldığı ifade edildi.

Son olarak kazanana kadar direnişin süreceği ifade edilerek dayanışma çağırısı yapıldı.

Demokratik Çerkes Hareketi de yaptığı açıklamayla Kocaer Haddecilik fabrikasında direnen işçilerle dayanışma içerisinde olduklarını ifade etti.

Kızıl Bayrak / İzmir

SİDEMİR'de hak gaspı sürüyor

Sivas'ta bulunan ve 2004 yılında Erol Evcil'in satın aldığı SİDEMİR Demir Çelik'te çalışan işçiler, fabrikadaki sorunların devam ettiğini ve artık sabırlarının kalmadığını açıkladı. İşçiler, yılda en az 2-3 kez fabrikada üretimin durduğunu ve ücretlerini alamadıklarını kaydetti.

Geçtiğimiz aylarda birçok kez eylem yaparak ücretlerinin ödenmesini isteyen işçiler, Vali Alim Barut eşliğinde Kayyum Heyeti'yle protokol imzalamıştı. Ancak aradan geçen zaman içinde işçiler tekrar benzer sorunlarla karşı karşıya kaldı.

Çelik İş Sendikası Sivas Şube Başkanı Mustafa Erturhan, sorunları kısa vadede çözerek bugünlere geldiklerini ancak bayramdan bir hafta önce fabrikada üretime ara verildiğini söyledi.

Erturhan, fabrikanın 1 -2 ay sonra kapanacağına inandıklarını belirterek şöyle konuştu:

"Sendikalı çalışanların 2,5, teknik çalışanların 6, idari çalışanların ise 9 maaşa yakın alacakları var. Bu 6, 7 ayın değil 11 yılın sorunu. Yani ayda bir maaş hak etmişim, yüzde 40'ını alabiliyorum, yüzde 60'ı öbür aya kalıyor. Sendikamızın yapabileceği şey kısa vadede çözüm. Bu arkadaşların bir an önce evlerine ekmek götürmesi lazım. Kısa vadeli çözümleri daha istemiyoruz Bu sorunlara çözümü yetkililerden alamazsak iş akdimizi tek taraflı feshedeceğiz. Yasal yollara başvurarak alacaklarımızın peşine düşeceğiz. 12 yıldır biz bu mücadeleyi veriyoruz ve yetkililerden destek istiyoruz. Ancak bir türlü bu çözüme ulaşamıyoruz."

İsmet Yılmaz'a protesto

Sivas'ta bulunan SİDEMİR fabrikasında çalışan işçiler, 10 Ekim'de bir kez daha sokaklara çıkarak ücret gasplarına tepki gösterdi. Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan işçiler, yaşadıkları hak gasplarını protesto etti.

İşçilerden İlhan Ceylan ise 1 Kasım'da yapılacak seçimlerde oy kullanmama kararı aldıklarını, hiçbir siyasinin oy istemek için kendilerine gelmemesini isteyerek seçim günü meydanlarda olacaklarını belirtti.

İşçiler daha sonra Şems-i Sivasî Halk Kütüphanesi'nin açılışına gelen TBMM Başkanı İsmet Yılmaz ve Kültür ve Turizm Bakanı Yalçın Topçu'yu protesto etti.

ORS işçisinin birliğini hiçbir kuvvet bozamaz!

ORS'de bir yandan "iş barışı" çağrılarını yapan yönetim diğer yandan işçileri baskı altına almak için saldırmaya devam ediyor.

TM ve MESS ile işbirliği yaptığını her ağızlarını açtıklarında inkâr edenler, kimsenin kılına zarar gelmesini istemediklerini söyleyenler, fabrika içine yatakhane yaparak Kırıkkale ve Sincan'dan TM çetesinin uşaklarını fabrikaya doldurmanın hesabını yapıyor.

Sonrası açık... Direnişin gücü karşısında istedikleri "temizliği" yapamayanlar adım adım hazırladıkları 210 kişilik listeyi ve daha da fazlasını kapı önüne koyarak ORS işçisinin birliğini bozacaklarını, eski köle düzenlerini yeniden inşa edebileceklerini sanıyorlar.

Ama yanılıyorlar!

Bir grup ORS işçisinin atılan arkadaşlarına yeterince sahip çıkamadıklarını düşünerek ve bir vefa borcu ile işyerinden istifa etmeleri onları yanıltmasın!

Son iki gündür olduğu gibi 210 kişilik listeden ve bu liste dışından gözlerine batan kimi arkadaşlarımızla "çalışmak istemediklerini" söyleyince bu işin biteceğini sanmasınlar.

Hele hele sahte platformlarında yaptıkları "birlikte hareket etmeyin" çağrısının yanıt bulacağını hiç düşünmesinler.

ORS işçisi birliğin ne demek olduğunu bir kez yaşayarak gördü. ORS işçisi, kendi birliğinden ve işçi sınıfının kardeşliğinden başka bir kurtuluşu olmadığını artık çok iyi biliyor.

Bugün ORS işçileri; TM çetesinin, MESS asalağının, ORS patronu ve yönetiminin giriştiği tüm ayak oyunlarına karşı bir karar aldı. ORS işçileri, birliklerinden doğan gücü bundan sonra Birleşik Metal çatısı altında devam ettirecekler.

ORS işçileri, yönetimin bitmek bilmeyen ayak

oyunlarına karşı "sendika seçme özgürlüğü" haklarını kullanıyorlar. Ancak ORS işçileri de hiçbir zaman unutmamalı ki, aslolan şu veya bu sendika yöneticisine bel bağlamak değil, kendi birliğine, birliktelikten doğan gücüne güvenmektir. Yönetimin ayak oyunlarına ve metal patronlarının bitmek bilmeyen saldırılarına karşı "sınıfa karşı sınıf" tutumu ile haklı ve onurlu direniş geleneği ile davranmaktır. ORS işçisi bu gücün kendisinde olduğunu 17 gün boyunca dosta düşmana gösterdi. Bir grup arkadaşımızın bugün için fabrika dışında kalması ne bu birlikteliği, ne de bu gücü engelleyebilir.

ORS işçilerinin bu tercihi aynı zamanda, Birleşik Metal yöneticileri için de bir samimiyet sınavıdır. Daha şimdiden yüzlerce ORS işçisi üyelik başvurusunu yapmış durumda. Reno işçilerinin Birleşik Metal tercihi ile böbürlenilenler, OTOTRİM'de ve daha öncesinde birçok işyerinde yaşadıkları hezimetleri unutturmaya çalışanlar da unutmamalı ki, ORS işçisi metal fırtınasının en kararlı iki fabrikasından birinin işçileridir. Her türlü ayak oyununa karşı kararlı duruşunu koruyan ORS işçileri, eğer verilen sözler tutulmazsa Birleşik Metal yöneticilerinin yakasına yapışmayı da çok iyi bilirler.

Ne yönetimin ayak oyunları, ne MESS'in ve TM'nin kirli işbirliği bugüne kadar ORS işçisinin kararlı duruşunu dize getirebildi. Eminiz ki bundan sonra da hiçbir kuvvet bu kararlı duruşu dize getirmeyi başaramayacak. ORS işçisinin birliğini bozmaya çalışanlar metal işçisinin demirden yumruğunu yemekten kurtulamayacak.

Kazanan ORS işçileri olacak!

Kazanan Metal İşçilerinin Birliği olacak!

Metal İşçileri Birliği

8 Ekim 2015

Kamuda taşeronluk aldatmacası

Sermaye devleti emekçileri bir yandan barbarca katlederken, diğer yandan da fiili uygulamalarla haklarını ellerinden almaktan geri durmuyor. Kamuda taşeronluğun sınırlandırılması sözde gündeminde olan hükümet bu açıdan yapmış olduğu düzenlemeleri bir yıl boyunca fiilen hayata geçirmemiş, sonra da uygulamayı 1 Ocak 2016'ya ertelemiş. Kadroya geçecekleri yargı tarafından kesinleşse de 4 yıldır kadroya geçirilmeyen karayolu taşeron işçileri de sermaye devletinin taşeron köleliği konusundaki ikiyüzlülüğünü bir kez daha gösterdi.

“Asli işi yapan taşeronlar kadroya alındı” yalanı

Sermaye devletinin baş sözcülerinden Mehmet Şimşek kamuda taşeronluğun kalktığı yalanlarını *A Haber*'de yayınlanan bir programda verdiği röportajda da devam ettirdi. Şimşek sözlerinde “Bu kanuni düzenleme ile biz çok net olarak dedik ki ‘kamuda asli işi yapanlar kadroya alınacak’. Ama hizmet alımı konusu esas faaliyet konusu olmayan noktalarda hizmet alımı devam edebilir” ifadelerini kullanırken bu düzenleme için “çok güçlü bir irade ortaya koyduklarını” iddia etti.

Sermaye devleti yasayı fiilen uygulamadı

Taşeronluğu yalnızca kamu alanında ve sınırlı işler açısından sınırlayan düzenleme 11 Eylül 2014'te *Resmî Gazete*'de yayınlanan 6552 sayılı torba kanunla yapıldı. Bu düzenlemeye ek olarak hangi alanlarda taşeron çalıştırılabileceğine dair Maliye Bakanlığı'nın bir liste hazırlaması planlandı. Fakat bu liste hiçbir zaman hazırlanmadı. Sözde bu liste doğrultusunda yeni düzenlemeye uygun hareket etmeyenlere

yüksek cezalar uygulanacak, taşeronluk bir nebze sınırlanacaktı. Fakat önce bu düzenleme fiilen hayata geçirilmedi, ardından da 23 Nisan 2015'te çıkarılan torba yasayla bu uygulama 1 Ocak 2016'ya ertelendi.

“Sınırlı” yasa taşeronluğu pekiştirecek

Soma, Ermenek ve yaşanan tüm işçi katliamlarının baş sorumlusu Faruk Çelik, Temmuz 2014 verilerine göre Türkiye'de toplam 1 milyon 361 bin 673 taşeron işçi olduğunu, bunların 755 bin 81'inin kamuda, 606 bin 292'sinin özel sektörde olduğunu açıklamıştı. 2015 yılında ise kamuda bu sayının bir milyona ulaştığı ifade ediliyor. Öte yandan taşeron yasası geçtiği durumda, asli işlerde çalışan yaklaşık 200 bin kamu emekçisinin kadroya alınması bekleniyor.

Resmi verilerin dışında, kayıt dışı çalışanlarla birlikte bu sayının çok daha fazla olduğu göz önünde bulundurulduğunda, bir yıldır ertelenen taşeron yasasının bu taşeronluk sistemini pekiştirmekten başka bir işleve sahip olmadığı ortadadır.

Sermaye devleti karayolu işçilerini 4 yıl oyaladı

Karayollarında çalışan taşeron işçileri, asli işi yaptıkları ve kadroya geçmeleri gerektiği yönünde dava açmış, davayı kazanarak kadroya geçeceklerini de kesinleştirmişti. Fakat süreç sermaye devleti tarafından fiilen sürüncemede bırakıldı. Sendika bürokratları ve sermaye devleti temsilcilerinin ortak hareket ederek yıllarca işçileri oyaladığı süreç hala tam olarak sona ermiş değil. Son olarak Yol-İş Sendika bürokrati Ramazan Ağar, “Kasım ayı itibarıyla süreç tamamlanmış olacak” ifadelerini kullanarak 600 kişinin 31 Ağustos itibarıyla kadroya geçtiğini, 5 bin işçinin de 19 Ekim'de kadroya alınacağını açıkladı.

Belediye işçileri taleplerinin arkasında

CHP'li Kartal Belediyesi bünyesinde şoför olarak çalışan taşeron işçileri, Aralık ayında yapılması planlanan ve 3 yılı kapsayacak olan yeni ihalenin şoförler ve araç olmak üzere iki ayrı ihaleye açılması için belediyeyle görüşmelere başladı.

Uzun zamandır başlayan ve belediyeyle işçiler adına DİSK'e bağlı Genel-İş Anadolu Yakası 1 No'lu Şube arasında süren görüşmeler tıkanı. 170'i aşkın şoförü ilgilendiren bu durum karşısında şoförler görüşmeden sonuç çıkana kadar Temizlik ve Fen İşleri Müdürlüğü Yol Yapım Amirliği'nde beklemeye başladı.

6 Ekim Salı gününden itibaren bekleyişlerini sürdüren işçiler, tek talepleri olduklarını, belediyeyle yeni taşeron şirket arasında yapılacak ihalenin şoförler ve araçlar olarak ayrı ayrı açılmasını istiyorlar.

'Personel alımsız' sadece araç ihalesinin açılması işçiyi aracın bir uzantısı, aracın bakım ve giderleri içerisinde yer alan bir nesne olarak sayacak ve böylelikle bugüne kadar almaya hak kazandıkları izinleri, kıdem tazminatları, sendika hakları da gasp edilecek.

Bekleyişlerini sürdüren işçilere park ve bahçe bölümünde çalışan işçiler de destek veriyor.

Kızıl Bayrak / Kartal

Arçelik-LG işçileri eylemlerini sürdürdü

Arçelik-LG işçileri, 7-8 Ekim tarihlerinde Gebze Adliyesi'nde görülen işe iade davası sırasında adliye önünü eylem alanına çevirdi.

Her iki gün de adliye önünde sloganlar ve alkışlarla toplanan işçiler

“MESS + Türk Metal + Koç = Haksızlık, hukuksuzluk! Haklarımızın takipçisiyiz, Boyun eğmeyeceğiz!” yazılı pankart açtılar.

İşçiler, eylemleri sırasında mücadelelerini sürdüreceklerini vurguladılar.

Gruplara ayrılarak iki güne bölünen davanın ilk duruşmaları sonuçlandı. Dava 22-23-24 Aralık tarihine ertelendi. İşçiler tarafından yapılan açıklamanın ardından sloganlar ve alkışlarla mahkeme önünde bekleyiş son buldu.

Kızıl Bayrak / Gebze

AKP'nin seçim programı ve emekçi kadınlara yansımaları

1 Kasım seçimleri yaklaşıyor. 7 Haziran hezimetini içine sindiremeyen AKP hükümeti ülkeyi kan gölüne çevirirken sözde yas ilanı ile gözleri doldurmaya çalışıyor. 7 Haziran seçimleri öncesi patlayan bombalara, katliamlara her geçen gün bir yenisi eklenirken seçim çalışmalarını da sözde bir hafta durdurdular. Küstahlıkta sınır tanımayan AKP hükümeti "huzur ve istikrarla Türkiye'nin haritası" diyerek katliam ve sömürüdeki istikrar programını ise 1 Kasım'dan önce uygulamaya başladı.

Her seçim döneminde olduğu gibi bu seçimlerde oy avcılığına çıkan düzen partileri çalışmalarında kadın politikalarına da önemli bir yer ayırıyorlar. Kadınların yaşadığı saldırıları seçim çalışmalarına reklam yapan düzen partileri yaşamın yarısı olan kadınlara beyannamelerinde de özel yerler ayırdılar. Özelde işçi-emekçi kadınları ilgilendiren bu programlarda neler var?

AKP'nin kadın politikasının 13 yıllık kirli yüzü

İktidar olduğu yıllar boyunca kadınların toplumsal ve siyasal yaşama aktif katılımlarını teşvik ettikleri yalanıyla başlayan kandırmaca dizininde, kadın-erkek fırsat eşitliği komisyonu ile kadına pozitif yönde ayrıcalıklar verdiklerini, kadın ve kız çocuklarının okuma oranlarındaki artışı, kadına yönelik şiddet ve tacize-tecavüze sıfır tolerans sağladıklarını, doğum izinlerini arttırdıklarını vb. pek çok şeyi sıralamışlar. Ardından da her dönem adı değişen ama sömürü içeriği değişmeyen kadın istihdamı projelerinden, nitelikli kreşler açılacağından, okuma ve mesleki kursların artırılması için yaptıkları çalışmalardan, aile içi uzlaşma kurullarından vb. söz ediliyor. Şimdi geçmişe dönüp AKP'nin gerçeklerini okumak gerekiyor.

"Kadına hak ettiği yeri verdik!"

Tayyip Erdoğan'ın "kadın kadındır, erkek erkektir. Bunların eşit olması mümkün mü?" sözleri kulaklarımızda hala çınlarken, kadının hak ettiği yine şiddet, baskı, sömürü, katliam oldu. "Kadın da olsa çocuk da olsa hesabını verecek" sözleriyle şiddet ve katliamların önünü açan katil sürüsü; her gün kadınlar ve çocuklar öldürülürken, Ezidi, Kürt, Suriyeli kadınlar katledilirken, Ekin Wan'ın bedenini çırılçıplak soyup, insanlık onurunun ayaklar altına aldılar. Cizre'de, Sur'da, Ankara'da çocukların katledilmesine onay verdiler. Tacizcileri, tecavüzcüleri koruyarak şiddetin artmasına ön ayak oldular. Kadınların daha fazla sömürülmesi için istihdam alanını genişlettik yalanlarıyla, işçi kadınların patronların sömürü çarkları arasında ezilmesini sağladılar. Kahkaha atmamızdan, etek boyuna, yaşamımızın her alanına müdahale eden dinci-gerici partilerin biz emekçi kadınlara verecekleri de kan, zulüm ve gözyaşından başka bir şey değildir.

"Kadına yönelik şiddete sıfır tolerans"

Kadına yönelik şiddet bu süre içerisinde %1400 artmış durumda. Aile içi şiddete maruz kalan kadınların sayısı bu dönem boyunca artarken cinayetlere kurban gidenlerin sayısı da her geçen gün arttı. Ayrıca "sıfır tolerans" dedikleri taciz-tecavüz-şiddet olaylarında "iyi hal indirimleri", "ağır tahrik" vb. söylemlerle tacizciler-tecavüzcüler her defasında aklanmış, kadınlar suçlanmıştır. Ayrıca tecavüze uğrayıp sözde yargıya başvuran kadınların tecavüzcüleri ile evlendirilmeleri yönündeki çözümleri de sıfır toleranslarından birisidir. 14 yaşındaki 3 kız çocuğuna cinsel istismarda bulunan subaya "saygın konumu" gerekçesiyle ceza indirimi uygulanırken, 16 yaşındaki bir kız çocuğuna bıçak zoruyla tecavüz eden kişi ise "rızası var" denilerek aklandı.

Çocuk yaşta evlilikleri masumane göstermek için "Kimse kötülük olsun diye çocuğunu evlendirmez, çoğu masumane" derken bizzat devletin rakamları şu gerçeği ortaya koyuyor: Kadınların yüzde 26'sı 18 yaşını tamamlamadan evlendiriliyor.

Annelik kariyeri, kürtaj yasağı, kadın istihdamı

Sermaye düzeni işçi-emekçi kadını ihtiyaçlar dahilinde işine geldiği yerde eve hapsediyor, yeri geldiğinde piyasanın ucuz iş gücünü yaratmak için işyerlerine, fabrikalara yönlendiriyor. Sağlık Bakanı Müezzinoğlu, "Anneler dünyada, bir başkasının sahip olamayacağı annelik kariyerine sahip oluyorlar." diyerek kadınları doğum makinası gibi gördüklerini bir kez daha itiraf etmişti. Daha öncesinde Tayyip Erdoğan da "her kürtaj bir Uludere'dir" diyerek kadınların kürtaj kararına bile müdahale etmişti.

Kadın istihdam paketi kapsamında kadına doğum teşviki yalanlarını sıralarken kadınların bu süre içerisinde üretimdeki yerlerinden olmamaları için evden çalışma, kısmi zamanlı çalışma gibi uygulamalarla işçi-emekçi kadınların sömürü zincirlerindeki yerlerinden olmamaları hesaplanıyor. Böylelikle kadınların cins kimliklerinden kaynaklı doğurganlıklarını da emek güçlerini de sermayenin hizmetine bir kez daha sunmuş oluyorlar.

Doğum izinleri ise kamu-kurum ve kuruluşlarıyla sınırlı kalırken ve bu kreşlerin sayısı her geçen gün biraz daha azalırken, kreşlerin nitelikleri de her geçen gün zayıflamıştır. Kreş açmak ya da dışardan hizmet almak için 150 kadının aynı yerde çalışma zorunluluğu sadece kadınları kapsamakta ve erkek işçilerin çocuklarına hiç yansımamaktadır. Bugün taşeron çalışma gibi bir belanın olduğu yerde bu kadar çalışan tek bir işyeri üzerinden gösterilemiyor. Bunların örnekleri çok sınırlı kalıyor. Yeni dönemdeki seçim kandırmacalarında "kaliteli ve hesaplı kreş" yalanıyla emekçiler uyutulmaya çalışılıyor.

Eğitimde saldırılar

AKP'nin en büyük icraatlarından biri olan 4+4+4 eğitim sistemi idi. (Uygulanmasında sorunların yaşanması ile birlikte formülü değişen sistemde yine bilimden uzak, gerici müfredat dayatmaları bulunuyor.) Kesintili eğitim ve uzaktan eğitim programıyla kız çocuklarının okullardan alınmasının, erken yaşta evlendirilmelerinin önü açıldı. Bunun yanı sıra mevcut okulların pek çoğunun imam hatiplere dönüştürülmesiyle başta kız çocukları olmak üzere tüm çocuk ve gençler dinci-gericiliğin kiskacına bırakılmış durumdadır. Okul yerleştirme sistemindeki yenilikle birlikte kız çocukları mesleki kurslara ya da okullardaki kuaförlük, çocuk gelişimi gibi cinsiyetçi rollerin etkisindeki bölümlere yönlendiriliyorlar. Mevcut sistemde okula giden kız çocuklarının sayısı artmış olsa bile bu öğrenciler yine sistemin dayattığı toplumsal cinsiyet rollerine göre yetiştirilen bireyler oluyorlar.

Burada değinmeden geçilemeyecek diğer konu başörtüsü ve kılık kıyafet serbestliği ile "gençler rahat rahat okuyabiliyorlar" yalanıyla kız çocuklarını ve gençleri dinci-gericiliğin pençesine alarak özgürlüklerini kısıtlamışlardır.

AKP hükümetinin 13 yıllık iktidarı boyunca kadınlara layık gördükleri uygulamalar bunlardan ibaret. Sadece AKP hükümeti değil, sözde muhalefet CHP'nin de kadın sorunu konusunda benzer düşünceler içinde olduğunu vurgulamak gerekiyor. Kadın-erkek eşitliği, kadın kotası tartışmaları yapsa bile özünde sermayenin sözcüleri olan bu partilerin programı işçi-emekçi kadınlar için sömürüden başka bir şey ifade etmiyor. Seçim beyannameleri sömürüde istikrar, şiddette istikrar olarak karşımıza çıkmaya devam edecek anlamına geliyor.

Kadının gerçek kurtuluşu sosyalizmdir!

İşçi-emekçilerin insanca bir yaşam sürmeleri bu düzende mümkün değildir. İşsizliğin, şiddetin, sömürünün arttığı bir düzende "huzur, istikrar, yeni bir yaşam, yeni bir Türkiye" söylemleri bizlerin yaşamına tahakküm etmek isteyenlerin safsatalarından başka bir şey değil. İşçilerin, emekçilerin, kadınların, gençlerin, insanlığın sömürsüz, savaşızsız, özgürce yaşayabileceği bir düzen ancak sosyalizmde mümkündür.

Sosyalizm seçim sandıkları ile değil, sınıf mücadelesini büyütmeyle gelecektir. Başta işçi-emekçi kadınlar olmak üzere tüm işçi ve emekçileri sosyalizm mücadelesini büyütme çağırıyoruz.

Ümraniye Emekçi Kadın Komisyonu

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/39 * 16 Ekim 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Ne seçim, ne meclis...

ÇÖZÜM

DEVİRİMDE

**KURTULUŞ
SOSYALİZMDE!**

